

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sèrie P - Número 99 / II Legislatura / Setè període

Dijous, 25 de juny de 1987

Presidència del Molt Honorable
Sr. Miquel Coll i Alentorn

Sessions Plenàries núms. 73
i 74, primera reunió

SUMARI

Sessió Plenària núm. 73

La sessió s'obre a dos quarts d'onze del matí i dos minuts.

Debat sobre l'Informe de l'any 1986 presentat pel Síndic de Greuges (Punt únic de l'ordre del dia.)

Presentació : H. Sr. Síndic de Greuges (p. 4537).

L'H. Sr. Síndic de Greuges s'absenta del Saló de Sessions (p. 4539).

Intervenció dels grups : I. Sr. Vila i Comaposada (ER) (p. 4539), I. Sr. Vives (PSUC) (p. 4540), I. Sr. Fernández Díaz (P) (p. 4541), I. Sr. Casares (S) (p. 4543) i I. Sr. Colomines (CiU) (p. 4545).

La sessió s'aixeca a tres quarts de dotze del matí i dotze minuts.

Sessió Plenària núm. 74

La sessió comença a dos quarts d'una del migdia i quatre minuts.

El M. H. Sr. President fa palès el sentiment de condol i solidaritat a les víctimes de l'atemptat del dia 19 a Barcelona i a llurs familiars.

L'I. Sr. Secretari Primer llegeix la Resolució 117/II i tot seguit la Cambra guarda un minut de silenci (p. 4548).

Intervenien per a una qüestió d'ordre l'I. Sr. Alay (ER) (p. 4548) i el M. H. Sr. President (p. 4549).

Dictamen de la Comissió d'Indústria, Energia, Comerç i Turisme sobre el Projecte de Llei de Seguretat de les Instal·lacions Industrials (Punt primer de l'ordre del dia.)

Presentació : *H. Sr. Conseller d'Indústria i Energia* (p. 4549).

Esmenes a la totalitat

Esmena del G. Socialista (núm. 1, de retorn)

Torn a favor : *I. Sr. Riera (S)* (p. 4552)

Torn en contra : *I. Sr. Aymerich (CiU)* (p. 4553).

Posició dels grups no esmenants : *I. Sr. Casanovas (ER)* (p. 4554), *I. Sr. García Sánchez (PSUC)* (p. 4554) i *I. Sr. Colomé (P)* (p. 4554).

Votació : *rebutjada per 23 vots a favor, 60 en contra i cap abstenció* (p. 4554).

Articulat

Article 1

Text del Dictamen

Votació : *aprobat per unanimitat* (p. 4554).

Article 2

Esmena del G. p. Mixt (núm. 2, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Casals i Parral (M)* (p. 4554).

Torn en contra : *I. Sr. Aymerich (CiU)* (p. 4555).

Votació : *rebutjada per 1 vots a favor, 79 en contra i 3 abstencions* (p. 4555).

Text del Dictamen

Votació : *aprobat per unanimitat* (p. 4555).

Article 3

Esmena del G. p. Mixt (núm. 3, de modificació)

Votació : *rebutjada per 1 vot a favor, 80 en contra i 3 abstencions* (p. 4555).

Text del Dictamen

El M. H. Sr. President anuncia que hi ha presentada una esmena tècnica (p. 4555).

Votació (amb l'esmena tècnica incorporada) : *aprobat per unanimitat* (p. 4555).

Article 4

Esmena del G. Socialista (núm. 4, de modificació)

L'I. Sr. Riera (S) anuncia la retirada d'aquesta esmena i de les esmenes núms. 5, 7 i 8 (p. 4555).

Esmena del G. Socialista (núm. 5, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 4).

Esmena del G. p. Mixt (núm. 6, de supressió)

El M. H. Sr. President anuncia que ha estat retirada (p. 4555).

Esmena del G. Socialista (núm. 7, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 4).

Esmena del G. Socialista (núm. 8, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 4).

Text del Dictamen

Votació (llevat d'una frase) : *aprobat per unanimitat* (p. 4555).

Votació de la frase : *rebutjada per 31 vots a favor, 56 en contra i 5 abstencions* (p. 4555).

Article 5

Esmena del G. Socialista (núm. 9, de modificació)

El M. H. Sr. President anuncia que hi ha presentada una esmena transaccional (p. 4555). *L'I. Sr. Secretari Primer en llegeix el text* (p. 4555).

Votació de l'esmena transaccional : *aprovada per unanimitat* (p. 4556).

Text del Dictamen

Votació : *aprobat per unanimitat* (p. 4556).

Article 6

Text del Dictamen

Votació : *aprobat per unanimitat* (p. 4556).

Article 7

Esmena del G. Socialista (núm. 10, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Riera (S)* (p. 4556).

Esmenes del G. Socialista (núms. 11, de modificació; 12, de supressió, i 13, d'addició)

Torn a favor : *I. Sr. Riera (S). Alhora, anuncia la retirada de l'esmena núm. 12* (p. 4556).

Torn en contra : *I. Sr. Aymerich (CiU)* (p. 4556).

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 14, d'addició)

Torn a favor : *I. Sr. Casanovas (ER)* (p. 4556).

Torn en contra : *I. Sr. Aymerich (CiU) (p. 4557).*

Votació de l'esmena núm. 10 : *aprovada per unanimitat (p. 4557).*

Votació de les esmenes núms. 11 i 13 : *rebutjades per 26 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció (p. 4557).*

Votació de l'esmena núm. 14 : *rebutjada per 5 vots a favor, 61 en contra i 21 abstencions (p. 4557).*

Text del Dictamen

Votació del punt 1 : *aprobat per unanimitat (p. 4557).*

Votació del punt 2 : *aprobat per 61 vots a favor, cap en contra i 26 abstencions (p. 4557).*

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 15, d'addició)

Torn a favor : *I. Sr. García Sánchez (PSUC) (p. 4557).*

Torn en contra : *I. Sr. Aymerich (CiU) (p. 4558).*

Votació : *rebutjada per 19 vots a favor, 66 en contra i cap abstenció (p. 4558).*

Article 8

Text del Dictamen

Votació : *aprobat per unanimitat (p. 4558).*

Article 9

Esmena del G. p. Mixt (núm. 16, d'addició)

Torn a favor : *I. Sr. Casals i Parral (M) (p. 4558).*

Torn en contra : *I. Sr. Aymerich (CiU) (p. 4558).*

Votació : *rebutjada per 1 vots a favor, 86 en contra i cap abstenció (p. 4558).*

Text del Dictamen

Votació dels punts 1, 2 i 3 : *aprovats per unanimitat (p. 4558).*

Votació del punt 4 : *rebutjat per 24 vots a favor, 55 en contra i 6 abstencions (p. 4558).*

Se suspèn la sessió a tres quarts de dues del migdia i tretze minuts i es reprèn a tres quarts de cinc de la tarda i deu minuts.

Article 10

Esmenes del G. p. Mixt (núms. 17, d'addició, i 18, de supressió i de modificació)

L'I. Sr. Casals i Parral intervé per retirar aquestes esmenes i la núm. 20 (p. 4559).

Esmena del G. p. Popular (núm. 19, de supressió)

Torn a favor : *I. Sr. Colomé (P), juntament amb l'esmena núm. 21 (p. 4559).*

Torn en contra : *I. Sr. Aymerich (CiU) (p. 4559).*

Esmena del G. p. Mixt (núm. 20, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 17).

Esmena del G. p. Popular (núm. 21, de supressió i d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 19).

Votació de les esmenes núms. 19 i 21 (menys part d'addició) : *rebutjades per 5 vots a favor, 74 en contra i cap abstenció (p. 4559).*

Votació de l'esmena núm. 21 (part de l'addició) : *rebutjada per 25 vots a favor, 53 en contra i 1 abstenció (p. 4559).*

Text del Dictamen

Votació : *aprobat per 74 vots a favor, cap en contra i 5 abstencions (p. 4559).*

Article 11

Esmenes del G. p. Mixt (núms. 22 i 23, de modificació)

L'I. Sr. Casals i Parral (M) n'anuncia la retirada (p. 4559).

Text del Dictamen

El M. H. Sr. President anuncia que hi ha una esmena tècnica, la qual és llegida per la I. Sra. Secretària Tercera (p. 4560).

Votació (amb l'esmena tècnica incorporada) : *aprobat per unanimitat (p. 4560).*

Article 12

Esmena del G. Socialista (núm. 24, d'addició)

L'I. Sr. Riera (S) n'anuncia la retirada (p. 4560).

Article 13

Text del Dictamen

Votació dels articles 12 i 13 : *aprovats per unanimitat (p. 4560).*

Article 14

Esmena del G. Socialista (núm. 25, de supressió)

L'I. Sr. Riera (S) n'anuncia la retirada (p. 4560).

Text del Dictamen

Votació : *aprobat per unanimitat (p. 4560).*

Disposició Transitòria i Disposició Final

Text del Dictamen

Votació : *aprovades per unanimitat (p. 4560).*

Exposició de Motius

Esmenes del G. Socialista (núms. 26, d'addició; 27, de supressió, i 28, de modificació)

L'I. Sr. Riera (S) anuncia la retirada de les esmenes núms. 26 i 27, i dona per defensada la núm. 28 (p. 4560).

Votació de l'esmena núm. 28 : aprovada per unanimitat (p. 4560).

Títols i títol

Text del Dictamen

Votació de l'Exposició de Motius, el títol i els títols : aprovats per unanimitat (p. 4560).

Explicació de vot : I. Sr. Riera (S) (p. 4560), I. Sr. Casanovas (ER) (p. 4561), I. Sr. Colomé (P) (p. 4562) i I. Sr. Aymerich (CiU) (p. 4563).

Dictamen de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost sobre el Projecte de Llei d'Estadística

Presentació : H. Sr. Conseller d'Economia i Finances (p. 4563).

Article 1

Esmena del G. p. Mixt (núm. 1, de modificació)

Torn a favor : H. Sr. Folchi (M). Tot seguit retira totes les esmenes del seu Grup (p. 4565).

Text del Dictamen

Votació : aprovat per unanimitat (p. 4566).

Article 2

Esmena del G. p. Mixt (núm. 2, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 1).

L'I. Sr. Vice-president Primer anuncia que hi ha una esmena tècnica (p. 4566).

Article 3

Esmenes del G. p. Mixt (núms. 3 i 4, de supressió)

Retirades abans (esmena núm. 1).

Text del Dictamen

Votació dels articles 2 i 3 (amb l'esmena tècnica incorporada) : aprovats per unanimitat (p. 4566).

Article 4

Esmena del G. p. Mixt (núm. 5, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 1).

Esmena del G. Socialista (núm. 6, de modificació)

L'I. Sr. Santiburcio (S) anuncia la retirada d'aquesta esmena i de l'esmena núm. 8 (p. 4566).

Esmena del G. p. Mixt (núm. 7, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 1).

Article 5

Esmena del G. Socialista (núm. 8, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 6).

Article 6

Esmena del G. p. Mixt (núm. 9, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 1).

Text del Dictamen

Votació dels articles 4, 5 i 6 : aprovats per unanimitat (p. 4566).

Article 7

Vot particular del G. p. del PSUC (núm. 10, d'addició)

Torn a favor : I. Sr. Lucchetti (PSUC) (p. 4566).

Vot particular del G. Socialista (núm. 11, d'addició)

L'I. Sr. Santiburcio (S) el dona per defensat (p. 4567).

Votació de les esmenes núms. 10 i 11 : aprovades per unanimitat (p. 4567).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 12, d'addició)

Torn a favor : I. Sr. Lucchetti (PSUC) (p. 4567).

Torn en contra : I. Sr. Grau (CiU) (p. 4567).

Votació : rebutjada per 21 vots a favor, 51 en contra i 5 abstencions (p. 4567).

Esmena del G. p. Mixt (núm. 13, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 1).

Article 8

Text del Dictamen

Votació dels articles 7 i 8 : aprovats per unanimitat (p. 4567).

Article 9

Esmena del G. Socialista (núm. 14, d'addició)

Torn a favor : I. Sr. Santiburcio (S) (p. 4567).

Torn en contra : I. Sr. Grau (CiU) (p. 4567).

Votació : *rebutjada per 30 vots a favor, 50 en contra i cap abstenció (p. 4567).*

Text del Dictamen

Votació : *aprobat per 57 vots a favor, cap en contra i 19 abstencions (p. 4567).*

Article 10

Esmena del G. p. Mixt (núm. 15, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 1).

Article 11

Article 12

Esmenes del G. p. Mixt (núms. 16 i 17, de modificació)

Retirades abans (esmena núm. 1).

Text del Dictamen

Votació dels articles 10, 11 i 12 : *aprovats per unanimitat (p. 4567).*

Article 13

Esmena del G. Socialista (núm. 18, d'addició)

Torn a favor : *I. Sr. Santiburcio (S) (p. 4568).*

Torn en contra : *I. Sr. Grau (CiU) (p. 4568).*

Votació : *rebutjada per 27 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció (p. 4568).*

Text del Dictamen

Votació : *aprobat per unanimitat (p. 4568).*

Article 14

Esmena del G. Socialista (núm. 21, de supressió)

L'I. Sr. Vice-president Primer anuncia que hi ha presentada una esmena transaccional. L'I. Sr. Secretari Segon en llegeix el text (p. 4568).

Votació de l'esmena transaccional : *aprovada per unanimitat (p. 4568).*

Text del Dictamen

Votació : *aprobat per unanimitat (p. 4568).*

Article 15

Esmena del G. Socialista (núm. 22, de supressió)

L'I. Sr. Vice-president Primer anuncia que hi ha presentada una esmena transaccional. L'I. Sr. Secretari Quart en llegeix el text (p. 4568).

Votació de l'esmena transaccional : *aprovada per unanimitat (p. 4568).*

Text del Dictamen

Votació : *aprobat per unanimitat (p. 4568).*

Article 16

Esmena del G. Socialista (núm. 23, de supressió)

L'I. Sr. Santiburcio (S) n'anuncia la retirada (p. 4568).

Text del Dictamen

Votació : *aprobat per unanimitat (p. 4568).*

Article 17

Esmena del G. Socialista (núm. 24, de supressió)

L'I. Sr. Vice-president Primer anuncia que hi ha dues esmenes transaccionals presentades a aquesta esmena i a l'esmena núm. 27.

L'I. Sr. Secretari Segon en llegeix els textos (p. 4569).

Votació de les esmenes transaccionals a les esmenes núms. 24 i 27 : *aprovades per unanimitat (p. 4569).*

Esmenes del G. p. Mixt (núms. 25 i 26, de supressió)

Retirades abans (esmena núm. 1).

Esmenes del G. Socialista (núm. 27, de supressió)

Esmena transaccional (esmena núm. 24).

Text del Dictamen

Votació : *aprobat per unanimitat (p. 4569).*

Article 18

Esmena del G. Socialista (núm. 28, de supressió)

L'I. Sr. Santiburcio (S) anuncia la retirada d'aquesta esmena i de les esmenes núms. 35, 36, 45, 52 i 57 (p. 4569).

Esmena del G. Socialista (núm. 29, de supressió)

L'I. Sr. Vice-president Primer anuncia que hi ha presentada una esmena transaccional a aquesta esmena i a la núm. 32. L'I. Sr. Secretari Quart en llegeix el text (p. 4569).

Esmenes del G. p. Mixt (núms. 30, de modificació i de supressió, i 31, de modificació)

Retirades abans (esmena núm. 1).

Esmena del G. Socialista (núm. 32, de supressió)

Esmena transaccional (esmena núm. 29).

Votació de l'esmena transaccional : *aprovada per unanimitat* (p. 4569).

Text del Dictamen

Votació : *aprobat per unanimitat* (p. 4569).

Article 19

Text del Dictamen

L'I. Sr. Vice-president Primer anuncia que hi ha una esmena tècnica (p. 4569).

Votació (amb l'esmena tècnica incorporada) : *aprobat per unanimitat* (p. 4569).

Article 20

Esmena del G. p. Mixt (núm. 34, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 1).

Esmena del G. Socialista (núm. 35, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 28).

Article 21

Esmena del G. Socialista (núm. 36, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 28).

Article 22

Esmena del G. p. Mixt (núm. 37, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 1).

Article 23

Esmena del G. p. Mixt (núm. 38, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 1).

Article 24

Article 25

L'I. Sr. Vice-president Primer anuncia que hi ha una esmena tècnica (p. 4569).

Article 26

Esmena del G. p. Mixt (núm. 39, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 1).

Articles 27 i 28

Text del Dictamen

Votació dels articles 20 al 28 : *aprovats per unanimitat* (p. 4569).

Article 29

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 40, de supressió)

L'I. Sr. Lucchetti (PSUC) n'anuncia la retirada (p. 4569).

Esmena del G. p. Mixt (núm. 41, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 1).

Articles 30, 31, 32 i 33

Text del Dictamen

Votació : *aprovats per unanimitat* (p. 4569).

Article 34

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 42, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Lucchetti (PSUC)* (p. 4570).

Torn en contra : *I. Sr. Grau (CiU)* (p. 4570).

Esmena del G. p. Mixt (núm. 43, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 1).

Votació de l'esmena núm. 42 : *rebutjada per 13 vots a favor, 49 en contra i 22 abstencions* (p. 4570).

Text del Dictamen

Votació : *aprobat per unanimitat* (p. 4570).

Article 35

Esmena del G. p. Mixt (núm. 44, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 1).

Esmena del G. Socialista (núm. 45, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 28).

Esmena del G. p. Mixt (núm. 46, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 1).

Article 36

Esmena del G. p. Mixt (núm. 47, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 1).

Article 37**Article 38***Text del Dictamen*

L'I. Sr. Vice-president Primer anuncia que hi ha unes esmenes tècniques als articles 36 i 38 (p. 4570).

Votació dels articles 35, 36, 37 i 38 (amb les esmenes tècniques incorporades) : aprovats per unanimitat (p. 4570).

Article 39

Esmena del G. p. Mixt (núm. 48, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 1).

Esmena del G. Socialista (núm. 49, de modificació)

L'I. Sr. Santiburcio (S) n'anuncia la retirada (p. 4570).

Article 40**Article 41**

Esmena del G. p. Mixt (núm. 50, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 1).

Article 42

Esmena del G. p. Mixt (núm. 51 de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 1).

Article 43*Text del Dictamen*

Votació dels articles 39, 40, 41, 42 i 43 : aprovats per unanimitat (p. 4570).

Article 44

Esmena del G. Socialista (núm. 52, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 28).

Esmena del G. p. Mixt (núm. 53, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 1).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 54, d'addició)

Torn a favor : I. Sr. Lucchetti (PSUC), juntament amb l'esmena núm. 58 (p. 4570).

Torn en contra : I. Sr. Grau (CiU) (p. 4570).

L'I. Sr. Lucchetti (PSUC) intervé per retirar les esmenes núms. 54 i 58 (p. 4570).

Article 45

Esmenes del G. p. Mixt (núms. 55, de supressió, i 56, de modificació)

Retirades abans (esmena núm. 1).

Esmena del G. Socialista (núm. 57, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 28).

Article 46

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 58, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 56).

Article 47

Esmena del G. p. Mixt (núm. 59, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 1).

Disposició Transitòria Primera

Esmena del G. p. Mixt (núm. 60, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 1).

Text del Dictamen

Votació dels articles 44, 45, 46 i 47 i Disposició Transitòria Primera : aprovats per unanimitat (p. 4570).

Disposició Transitòria Segona

Esmena del G. Socialista (núm. 61, de modificació)

Torn a favor : I. Sr. Santiburcio (S), juntament amb l'esmena núm. 65 (p. 4570).

Torn en contra : I. Sr. Grau (CiU) (p. 4571).

Esmena del G. p. Mixt (núm. 62, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 1).

Votació de l'esmena núm. 61 : rebutjada per 26 vots a favor, 51 en contra i 10 abstencions (p. 4571).

Text del Dictamen

L'I. Sr. Vice-president Primer anuncia que hi ha una esmena tècnica (p. 4571).

Votació (amb l'esmena tècnica incorporada) : aprovada per 66 vots a favor, cap en contra i 20 abstencions (p. 4571).

Disposició Transitòria Tercera

Esmena del G. p. Mixt (núm. 63, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 1).

Disposició Final**Exposició de Motius**

Esmena del G. p. Mixt (núm. 64, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 1).

Esmena del G. Socialista (núm. 65, de modificació i d'addició)

Decaiguda (esmena núm. 61).

Títols i títol*Text del Dictamen*

Votació de la Disposició Transitòria Tercera, la Disposició Final, l'Exposició de Motius, els títols i el títol : *aprovats per unanimitat* (p. 4571).

Explicació de vot : *I. Sr. Vila i Comaposada (ER) (p. 4571), I. Sr. Garriga (M) (p. 4571), I. Sr. Lucchetti (PSUC) (p. 4572), I. Sr. Curto (P) (p. 4572), I. Sr. Santiburcio (S) (p. 4573) i I. Sr. Grau (CiU) (p. 4574).*

La sessió se suspèn a tres quarts de set de la tarda i vuit minuts.

SESSIÓ PLENÀRIA Núm. 73

La sessió s'obre a dos quarts d'onze del matí i dos minuts. Presideix el M. H. Sr. President del Parlament, acompanyat de l'I. Sr. Vice-president Primer i dels I. Srs. Secretaris Primer, Segon, de la I. Sra. Secretària Tercera i de l'I. Sr. Secretari Quart. Assisteix la Mesa el lletrat Sr. Pau.

Al banc del Govern seuen els H. Srs. Consellers de Sanitat i Seguretat Social, de Política Territorial i Obres Públiques i de Justícia.

Ordre del dia

Punt únic : Debat sobre l'Informe de l'any 1986 presentat pel Síndic de Greuges.

El Sr. PRESIDENT : Comença la sessió. Aquesta presidència fa avinent que, com està anunciat, aquesta sessió tindrà un únic punt de l'ordre del dia, la seqüència de la qual es descabellarà d'acord amb la norma supletòria del Reglament sobre la tramitació parlamentària de l'Informe anual o dels informes extraordinaris del Síndic de Greuges.

Aquesta presidència es complau a subratllar el compliment que avui donem a un punt molt important del que en podríem anomenar la nostra litúrgia democràtica i parlamentària que amb la continuïtat sortosament assolida any darrere any ja s'ha convertit per a nosaltres en un acte habitual, però no per això menys important i creditor a ésser revestit de la condigna solemnitat. Per això, ara m'és grat de convidar l'Honorable senyor Frederic Rahola, Síndic de Greuges, a ocupar la tribuna dels oradors i a presentar un resum del seu informe.

El Sr. SÍNDIC DE GREUGES (Frederic Rahola) : Molt Honorable President, honorables consellers, il·lustres senyores i senyors diputats, permeteu-me que les meves primeres paraules siguin per expressar el sentiment de dolor i d'indignació pels atemptats que des de fa uns mesos entristeixen Catalunya. Les criminals accions d'aquests escamots que colpegen el nostre país sorprenen tota la població, ja que són totalment estranyes a la manera de pensar i d'obrar dels catalans. Nosaltres, que som gent de diàleg i de pacte, com ho demostra el transcurs de tota la nostra història, no podem entendre aquesta manera de procedir, i és difícil trobar paraules que puguin qualificar aquestes accions. En aquests moments, doncs, ens fem ressò dels sentiments dels ciutadans de Catalunya que tan injustament i amb tanta vilesa han estat atacats i voldríem que aquest dolor es transformés en un desig de convivència i de pau.

Dit això, començo l'exposició de la presentació del nostre tercer informe a aquest Parlament, que coincideix amb el tercer any del mandat, en l'exercici de la missió estatutària de defensar els drets humans i les llibertats públiques dels ciutadans. Una missió que sempre hem orientat dins d'una doble perspectiva : supervisar l'actuació de l'Administració pública de Catalunya, a fi que se'n corregeixin les possibles il·legalitats i irregularitats, demores o silenci i tot indici d'arbitrarietat o desviació dels organismes administratius i, en segon lloc, cooperar amb l'Administració en la recerca de solucions justes i equitatives als problemes plantejats pels ciutadans mitjançant les recomanacions, els suggeriments, de manera raonada, que

el Síndic els adreça.

En el plenari que celebrem avui, em premetré mencionar algunes dades o aspectes significatius que figuren en l'informe, que els parlamentaris ja coneixen, i que podran ser punt de referència per a la posterior formulació dels oportuns comentaris dels diferents grups aquí representats.

El nombre de queixes rebudes el 1986 ha estat de 1.211. En relació amb l'any precedent, s'observa una certa disminució que s'explica, en part, pel fet que la informatització dels serveis ha permès una més acurada selecció i agrupació dels expedients. D'altra banda, l'oficina d'informació de la Institució ha resolt immediatament nombroses queixes verbals, mitjançant gestions telefòniques, o, simplement, donant assessorament i orientació directa a l'interessat, sense necessitat d'obrir un expedient de queixa.

En relació amb els anys anteriors, si bé continua disminuint el nombre de queixes inadmeses, els escrits són cada cop més raonats i ajustats a l'àmbit de la competència de la institució. La nostra institució, recollint una observació feta per alguns dels portaveus dels grups parlamentaris en l'anterior compareixença, ha incrementat els expedients d'ofici durant l'any 1986, ha iniciat un total de 38 expedients, molts dels quals són recollits al llarg de l'informe.

La disminució de les queixes inadmeses i la major complexitat de les tramitades ha produït un augment considerable i progressiu de les comunicacions amb l'Administració; com a resultat de la tramitació dels expedients en el qual ha existit la voluntat de trobar solucions als problemes plantejats en l'Administració, el Síndic fa una valoració globalment positiva dels resultats obtinguts i pot afirmar que ha trobat en les seves relacions tant amb les autoritats com, en general, amb tot el personal que en depèn una col·laboració favorable.

Aquesta col·laboració ha fet realitat un fet important, com és que en un temps relativament breu el percentatge de les queixes resoltes ha augmentat considerablement. Actualment, aquest percentatge representa més d'un 54% de les queixes formulades el 1986. En relació amb el contingut, les queixes han afectat pràcticament totes les àrees d'actuació de les diferents administracions públiques. Feta una classificació material o per àrees administratives, s'observa que el 75% de les queixes s'engloben dins de tres àrees : la de governació, l'Administració local, que amb el 31% continua essent l'àrea més nombrosa de queixes; la de Sanitat i Seguretat Social i Treball, que amb el 24% ha passat a ocupar el segon lloc, i l'àrea de justícia, on el volum de queixes continua essent elevat, amb un 19%. La resta de les àrees no presenten variacions importants.

Hem de destacar, en primer lloc, la quantitat i la varietat de les queixes tramitades en relació amb les actuacions dels ens locals de Catalunya. En l'informe, aquestes queixes han estat tractades en deu apartats, en els quals s'expliquen els casos més significatius amb observacions on se'n valoren els aspectes més rellevants, les deficiències administratives i l'actitud, generalment positiva, de la intervenció del Síndic.

Entre els problemes relatius al règim i al funcionament de les corporacions locals, destaquem les queixes presentades per raó de les activitats molestes, insalubres, nocives i perilloses, matèria que ha produït moltes intervencions del Síndic, que demostren la inèrcia que en aquest aspecte incorren els ajuntaments i també altres administracions, vist que moltes vegades

es considera que l'exercici d'una activitat classificada és correcte pel simple fet d'estar emparada per una llicència, quan gran part de les queixes rebudes contenen com a motiu principal la protesta pel fet que l'ajuntament o l'Administració afectada en les inspeccions posteriors no ha complert amb suficient rigor si l'activitat reuneix les normes establertes.

Dins del bloc d'ordenació del territori i d'urbanisme, hem rebut queixes per qüestions relatives a planejaments, gestió i disciplina urbanística, entre les quals destaquen les que afecten sobretot les urbanitzacions de molts petits municipis.

També hem de fer esment de les queixes relacionades amb la prestació d'obres i serveis d'àmbit local, com són les deficiències en el subministrament d'aigua, serveis funeraris i dipòsits municipals de detinguts. Així mateix, han estat nombroses les queixes relacionades amb l'augment genèric dels tributs o taxes, i les que denuncien irregularitats de gestió i recaptació o deficiències en el servei d'informació tributària al contribuent.

Finalment, s'inclou un apartat amb les queixes que s'han formulat per raó d'actuacions o inactivitat de l'Administració, que moltes vegades col·loquen el ciutadà en una situació d'indefensió. Supòsits típics d'aquesta situació són la manca de resposta de l'Administració —silenci administratiu—, la inexecució de sentències, notificacions defectuoses o abús o desviació de poder.

En matèria de sanitat i seguretat social, el nombre de queixes ha passat de representar el 16% el 1985, al 24% l'any 1986. Hem rebut escrits sobre deficiències en els serveis d'alguns centres sanitaris i en l'atenció de determinades prestacions, per les denegacions de pensions en general, demores en la tramitació d'expedients d'incapacitat, inspeccions sanitàries de les incapacitats laborals transitòries i d'invalidesa provisional, i denegacions de prestacions de règim especial de treballadors autònoms.

Un punt en el qual devem insistir és la situació, tal com dèiem l'any passat, en què es troben els serveis socials. En aquells moments recordàvem la Llei del 17 de desembre del 85, que configura la prestació dels serveis socials com un dret del ciutadà, i afegíem que calia esperar el desplegament reglamentari de la Llei, per tal que aquests serveis fossin efectivament organitzats.

Un any després la situació no ha canviat, si bé s'han dictat alguns decrets de desplegament de certs aspectes de la Llei, però els més afectats continuen patint la situació exposada.

Molts escrits adreçats a la institució posen de manifest que la marginació social afecta molts ciutadans, des dels infants fins als vells, i que es consoliden unes diferències socials que fan caure els més necessitats en un cercle viciós pràcticament insuperable si no reben ajuda. A Catalunya hi ha bosses de pobresa, i no solament a Barcelona —al Raval— i al Barcelonès —a la Mina—, sinó també en altres ciutats importants, com és ara Girona, al barri de Vilarroja. Per tot això, hem de tornar a advertir totes les administracions públiques de la necessitat de prendre mesures específiques que, amb finançament i coordinació, puguin anar resolent aquest problema angoixós. En el mateix sentit demanem que l'Administració faci un ràpid desenvolupament reglamentari de les lleis promulgades sobre drets econòmics, socials i culturals, com és el cas de la Llei General de Sanitat, i la de Serveis Socials de Catalunya, ja que la manca de reglamentació sovint origina la pèrdua dels drets o

beneficis recollits en la norma legislativa.

Dins l'àmbit dels drets econòmics, hem de fer ressaltar els nombrosos escrits relacionats amb la protecció del medi natural, entre els quals els referents als aiguamolls de Pals o a la instal·lació d'una línia d'alta tensió al Montseny. Això és conseqüència de l'augment de la sensibilització ciutadana respecte als afers ambientals, que han passat al primer terme entre les preocupacions d'una societat que suporta durant molts anys una degradació del medi deguda a un procés d'industrialització i urbanització sense l'ordenació de protecció legal adequada. Les diverses administracions han elaborat un marc jurídic per tutelar el medi natural, però s'observa una certa asincronia entre les normes que van dictant i les seves incidències en la pràctica, a causa de les diversitats de les administracions que hi intervenen, amb la consegüent dispersió de competències, manca de coordinació i d'eficaz control. Aquestes situacions, també, provoquen sovint entre els particulars unes reaccions simples i d'oposició visceral a alguns projectes, com són les instal·lacions d'abocadors de residus industrials o comunals o instal·lacions penitenciàries. Cal una informació adient i exhaustiva perquè els ciutadans i els grups socials prenguin consciència corresponsablement davant les necessitats públiques que el país necessita.

Continua essent important el nombre d'escrits que fan referència a l'Administració de Justícia, sobre el funcionament de la qual són copioses les queixes que denuncien demores o dilacions en els procediments. Molts particulars i també professionals del dret s'han adreçat al Síndic manifestant la seva preocupació i plantejant, entre d'altres aspectes, la necessitat d'una urgent provisió dels jutjats vacants i la creació de més jutjats a Catalunya. Com se sap, ni el Síndic ni el Defensor del Pueblo no poden supervisar directament l'Administració de Justícia, però creiem obligat manifestar el sentiment d'insatisfacció del ciutadà davant el funcionament dels serveis de l'Administració de Justícia. La situació tendeix a empitjorar, malgrat les expectatives que havia creat l'aprovació de la Llei Orgànica del Poder Judicial. El principal problema de l'Administració de Justícia és la manca de mitjans humans i materials per treballar amb eficàcia. A Catalunya això s'agreuja davant la mobilitat constant dels jutges. És un fet que el ciutadà espera que els poders públics prenguin mesures urgents en aquest sentit. Si no corregim aquesta situació, correm el risc que l'escepticisme del ciutadà —cada dia en augment— provoqui que prescindeixi de recórrer a aquesta via, fet que portaria a un lamentable deteriorament del prestigi del poder judicial, bàsic en tot Estat democràtic i social de dret.

La nostra Institució ha dedicat una subàrea dins l'àrea de Justícia sobre els centres penitenciaris que radiquen a Catalunya. De les conclusions, en destaquem la necessitat que els presos disposin d'informació i assessorament sobre els seus drets; la necessitat d'agilitar la reforma penal, incloent-hi penes i mesures alternatives, amb l'internament en centres penitenciaris i, sobretot, la recomanació d'accelerar, amb la col·laboració i la coordinació de totes les administracions, les obres de reforma dels centres existents i la construcció de nous centres, a fi de corregir la situació actual de massificació d'interns, que impossibilita el respecte d'alguns dels drets constitucionals dels presos i en especial els que reconeix l'article 25 de la Constitució. L'existència de centres sobreocupats és un dels

exponents del fracàs de la societat pel que fa al respecte als drets fonamentals a les presons. Tanmateix hem de reconèixer que la situació material i el comportament administratiu dels centres han millorat des del principi de les nostres acutacions, però entenem que serviran de ben poc les inversions en els establiments penitenciaris si a la vegada no es produeix, com hem dit, un canvi en la legislació penal i processal.

Com en informes anteriors, hem de fer menció de les relacions de la nostra institució amb la del Defensor del Pueblo, les quals s'han anat intensificant durant l'any 1986, a conseqüència de la voluntat sincera de col·laboració que, des del primer dia, ha existit entre ambdues institucions. El Síndic agraeix el conveni d'ajut i d'assessorament tècnic ofert pel Defensor del Pueblo, que ha significat una reducció important en el cost i en el temps d'implantació dels programes en el procés d'informatització dels nostres serveis, que va començar a finals del 1986.

Per acabar, ens permetem de fer unes breus reflexions sobre l'Informe que comentem. Gràcies al diàleg establert entre el ciutadà i l'Administració, hem comprovat que la figura del Síndic va guanyant la confiança dels ciutadans, que hi recorren i que ens fan palès el seu reconeixement i la seva confiança per la defensa que amb imparcialitat i independència fem dels seus drets. Podem dir que hem entrat en un període de consolidació com a instrument democratitzador del país. Gràcies a aquest diàleg hem pogut exercir una de les nostres missions: la d'establir un pont entre el ciutadà i l'Administració, amb el qual s'ha aconseguit clarificar els drets del primer i, moltes vegades, justes i equitatives solucions. Així mateix, quan hem hagut de dirigir-nos directament a l'Administració, hem recorregut també a la petició d'informacions abans d'emprar la recomanació o la inducció.

En un altre ordre de coses, ens permetem d'indicar una qüestió que, si bé no entra dintre la nostra competència, justifica un corrent d'opinió que la nostra Institució no pot amagar, per tal com el sent viu i insistent. Es tracta d'una opinió, de vegades manifestada obertament, de vegades subjacent i veladament exposada pel ciutadà, segons la qual diverses administracions atenen amb preferència certes realitzacions de prestigi monumental i despeses de propaganda, i deixen en segon terme les inversions que caldria fer per resoldre greus problemes d'ordre econòmic, social i cultural. Fem ressaltar aquest fet a fi que els poders públics el tinguin present, car no dubtem que els ciutadans que han recorregut a la nostra Institució són una minoria fins al conjunt dels que es poden sentir perjudicats per aquestes decisions.

Hem d'afegir a aquestes reflexions la nostra preocupació per la poca atenció que els poders públics presten a la formació d'una consciència cívica del ciutadà. Aquí escau de repetir el que ja manifestàvem davant la Comissió parlamentària del Síndic de Greuges, quan fèiem nostres les conclusions a què van arribar els *ombudsmen* europeus en l'últim simposi de Madrid: cal de totes passades assegurar i garantir una renovació dels valors cívics i de convivència, com a factor essencial per a l'avenir de la societat democràtica. Això demana la intensificació d'una educació cívica en què el compromís sigui unànime, no solament de la família i l'escola, sinó de tots els teixits socials. En definitiva, doncs, el que s'ha de procurar és formar i informar els ciutadans per responsabilitzar-nos de la necessitat d'un canvi de la mentalitat i el comportament social,

a fi de fer renéixer aquesta consciència cívica a favor de la pau i els drets humans de l'home.

Abans d'acabar, permeteu-me uns mots d'agraïment a l'Excel·lentíssim Ajuntament de Barcelona i, en particular, al seu Alcalde, senyor Pasqual Maragall, per la cessió per a cinquanta anys de l'antic palauet del Marquès d'Alfarràs com a futura seu de la institució del Síndic.

Finalment, haig de manifestar el meu reconeixement per l'esforç que ha produït un equip de divuit persones, que han fet la seva tasca amb un gran sentit de servei i de responsabilitat, sense la col·laboració dels quals no hauria estat possible la consolidació de la institució que tinc l'honor de representar.

I, per últim, el nostre agraïment als senyors diputats d'aquesta Cambra pel suport que sempre ens han donat.

Molt agraït per la vostra atenció.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, Honorable senyor. (L'H. Sr. Síndic de Greuges s'absenta del Saló de Sessions.) Finida l'exposició i absentat el senyor Síndic, la Presidència anuncia que el debat prosseguirà amb les intervencions dels parlamentaris representants dels grups, les quals seran de quinze minuts per fixar la seva posició, i en la forma de l'ordre de menor a major. Per tant, correspon de parlar primer al Grup parlamentari Mixt, al qual tinc el gust de donar la paraula. (Pausa.) No hi ha ningú? Bé. Aleshores, a continuació, correspondrà el Grup parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, al representant del qual tinc el gust de donar la paraula. L'Illustre Diputat senyor Vila té la paraula.

El Sr. VILA I COMAPOSADA: Moltes gràcies, senyor President. De primer, el nostre Grup declara que fa seves les paraules de l'Honorable Síndic de Greuges, de condemna del tràgics esdeveniments fruit de l'acció criminal per part de gents que no res tenen a veure amb la nostra nació. I, dit això, perquè ens interessa que consti d'una manera pública i notòria, entraré a tractar breument de l'Informe de l'Honorable senyor Síndic.

En la recent reunió de la Comissió de la Sindicatura de Greuges, l'Illustre Diputat Marçal Casanovas, del meu mateix Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, feu diverses preguntes a l'Honorable senyor Síndic de Greuges, preguntes que pel seu contingut palesaven l'interès del nostre Grup parlamentari per la tasca que considerem altament eficient que desenvolupa la Sindicatura de Greuges.

Per la meua part, i ara, vull aprofitar aquest debat per assenyalar el contingut, cada any més substancial, de l'Informe que presenta al Parlament l'esmentada Sindicatura de Greuges, millor dit, el mateix i Honorable Síndic de Greuges.

Aquests informes anuals estan esdevenint un reflex de determinats aspectes de la nostra societat. Permeteu-me que n'esmenti dos: a la gràfica de l'entrada mensual de queixes a la Sindicatura de Greuges és notori, pel que fa a l'any 1986, que durant el mes d'agost el nombre de queixes davalla notòriament, ben segur per considerar els possibles afectats que durant aquest mes les administracions públiques disminueixen el ritme de llurs activitats i que, per tant, no és el moment més adient perquè la queixa pugui rebre el tracte que qui la presenta espera que tingui, però no deixa d'ésser curiós que en els quatre darrers mesos de l'any 1986 el nombre de queixes fou notòriament més baix que durant els set primers mesos de l'any. I ens preguntem, a què deu ésser degut? A què deu ésser

motivats? També hem pogut comparar els quadres de tres anys, mirant els informes, és clar, d'aquests tres anys, referent a l'aspecte lingüístic i els percentatges palesen l'increment de les queixes presentades en llengua catalana respecte a les presentades en llengua castellana. Simplement ens referirem a les xifres: el 1984 es presentaren en català el 48% de les queixes; el 1985, el 51,9%, i el 1986, el 54,84%. És interessant assenyalar aquest aspecte perquè potser reflecteix, potser assenyala que la gent ja està agafant, com us ho diria?, amb més sensibilitat l'expressar-se en la llengua pròpia del país, i al mateix temps senten que la dominen més, perquè ja l'aprenen més o hi ha qui els pot ajudar a redactar en bon català les queixes.

Dintre d'uns pocs anys, els sociòlegs especialitzats en diversos camps trobaran en els informes de la Sindicatura de Greuges un excel·lent material que, en més d'una ocasió, permetrà arribar a conclusions de molt gruix.

Per tant, nosaltres veiem —i ho repeteixo o hi insisteixo— que aquests informes poden esdevenir el dia de demà, i a curt terme, un material que els estudiosos puguin aprofitar per donar orientacions que els polítics potser hauran d'adoptar.

Moltes gràcies, President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Ara, doncs, correspondrà a donar pas a la intervenció de l'Il·lustre parlamentari representant del Partit Socialista Unificat de Catalunya, al qual tinc el gust de donar la paraula.

El Sr. VIVES: Moltes gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, bé, Honorable Síndic, ara el Diputat senyor Marc Aureli Vila, començava la seva intervenció amb paraules de rebuig a l'atemptat terrorista de fa uns dies a Barcelona. El nostre Grup parlamentari entén que cercar ara paraules de condemna d'aquest fet és innecessari, ja que la millor resposta a aquests atemptats l'ha donat la població de Barcelona, la població de Tarragona —no ho oblidem— tres dies abans, i que, en definitiva, la millor resposta a aquests fets del tot punt rebutjables han estat precisament al carrer, i des de la unitat del conjunt de forces polítiques de l'arc parlamentari de casa nostra.

Estem davant d'un tràmit parlamentari, que el nostre va denunciar l'any passat com un intent per part del Consell Executiu de la Generalitat de convertir en un simple tràmit de rutina, i contràriament al que ha fet la institució del Síndic de Greuges de recollir algunes de les opinions que el nostre Grup va donar l'any passat, concretament vinculades al tema de les actuacions d'ofici, molt ens dol assenyalar que el Consell Executiu no les ha recollit i que, tret del senyor Bigatà, que és un *fan* d'aquestes sessions, ja que hi era l'any passat també en solitari, només hi ha enguany present a l'hemicicle el Conseller de Justícia, segurament perquè enguany l'Informe fa un especial èmfasi a tot el camp de la seva competència.

Des de la nostra òptica del Grup parlamentari del PSUC, la institució del Síndic de Greuges cal naturalment defensar-la des d'aquest Parlament de Catalunya com a directament dependent d'ell, però sobretot el que cal és potenciar-la enfront d'allò que s'ha de potenciar, que és enfront de l'Administració, que és enfront dels poders executius de casa nostra i, naturalment, si des del mateix Govern de la Generalitat, si des d'altres administracions de casa nostra, no es té interès en el manteniment d'una figura crítica, d'una figura permanentment vigilant enfront d'ella, independent de qualsevol vinculació política, econòmica o social, és realment difícil que

el Síndic arribi a ser allò que és necessari que sigui: una institució coneguda i estimada pels ciutadans, una institució temuda per l'Administració de la Generalitat.

Dos anys i mig de funcionament, gairebé tres, segurament és un temps insuficient de cara a valorar aquesta possible consolidació de la figura del Síndic, i el que és evident és que aquesta dada, la reducció d'un 17% de les queixes 85-86 és un dada, pel nostre Grup parlamentari, preocupant, que evidencia que els ciutadans o bé no han avançat en el coneixement d'aquesta institució, cosa que em sembla que no és certa a partir de la minsa —però hi és— divulgació de la seva simple existència, o pot ser degut bàsicament —perquè no creiem que els problemes s'hagin reduït en aquest espai de temps, d'un any— que aquesta situació no acaba d'arrelar, no acaba de ser una institució estimada, volguda pel conjunt dels ciutadans. I com que del que es tracta en aquest debat no és de llançar flors i violes, sinó de potenciar la figura del Síndic, defensar-la davant de qualsevol altra institució, ens pertoca naturalment recollir aspectes crítics que permetin millorar l'actuació d'aquest Síndic, fer-lo més fort enfront d'aquesta Administració.

Perquè el Síndic és una institució que necessita protagonisme, i l'actual no el té, i l'actual no el té, no el té en la mesura en què caldria tenir-lo, no el té en la mesura en què fes d'aquesta institució mateixa —precisament pel seu protagonisme— una institució coneguda i estimada pels ciutadans.

El Síndic ha de fer notar als ciutadans que està al seu costat i, a cops, respostes excessivament fredes de l'Administració a les seves recomanacions o al seu recaptar informació, que són després traduïdes en respostes, també a cops, excessivament fredes al ciutadà que s'ha adreçat a la institució del Síndic de Greuges, no fan que aquesta institució avanci en el sentit de fer creure als ciutadans, de fer-los entendre, perquè així ho compreguin, que està realment al seu costat.

Però, al mateix temps, cal que l'Administració de la Generalitat tingui una cura extraordinària en tot allò que té a veure amb la institució del Síndic de Greuges i, lamentablement, d'aquest informe es dedueix que no la té. De 193 recomanacions adreçades a l'Administració de la Generalitat, 64 —escollint bé—, un 34% no han merescut ni tan sols resposta per part de l'Administració cap al Síndic de Greuges. Per tant, el més calent a l'aigüera, en relació amb la certa temença que qualsevol administració ha de tenir de la figura d'un síndic, de la figura d'un *ombudsman*.

L'Administració —ho diu també l'Informe— a cops —el Govern podrà dir: «això és excepcionalment», però és que en el cas de les relacions Consell-Síndic de Greuges no hi pot ser ni excepcionalment, aquesta qüestió—, dificulta l'activitat del Síndic. Ho diu ell mateix: «Encara que com hem dit fins ara», diu el Síndic, «les relacions amb les administracions públiques han estat globalment positives, convé subratllar l'existència de certes passivitats o dilacions en la tramesa d'informes que el Síndic de Greuges sollicita en l'exercici d'una investigació que, en alguns casos, tarden tres o quatre mesos —i excepcionalment més i tot—, enlloc de complir els termes establerts en l'article 19, de la Llei 14/84.» Segueix: «És a dir, el Consell Executiu incompleix la Llei de Creació del Síndic i fa del silenci administratiu, pràctica habitual amb els ciutadans, també una pràctica», excepcional en aquest cas, però és que

no es pot admetre ni com a excepció, «en relació amb els requeriments, a les preguntes, a les recomanacions que li fa el Síndic de Greuges.»

Entén el nostre Grup parlamentari que això és quelcom que hauria de preocupar el Govern de la Generalitat, que n'hauria de prendre bona nota i que, en qualsevol cas, caldria rectificar; com els hauria de preocupar també aquesta mena de cançó que any rera any el Síndic introdueix en els seus informes, cançó perquè és certa, perquè existeix, i avui hi ha tornat a insistir des de la tribuna: silencis administratius exagerats, manca de celeritat en l'aplicació de les sentències i, se n'hi afegeix una de nova enguany, extraordinàriament preocupant, i el Síndic s'hi ha referit des de la tribuna, quan diu «ens permentem però d'informar sobre un corrent d'opinió que la nostra institució no pot amagar per tal com el sent viu insistentment; es tracta d'una opinió de vegades manifestada obertament, de vegades subjacent i veladament exposada, segons la qual diverses administracions —l'autonòmica i la local— atenen amb preferència certes realitzacions de prestigi monumental, despeses de propaganda i d'ornamentació i abandonen o deixen en segon terme tot d'aspectes relatius als greus problemes d'ordre econòmic, social i cultural que pateixen amplis sectors de la població.» Naturalment, els hauria de preocupar això, n'haurien de prendre nota, sobretot si fem una anàlisi de les dades, de les xifres que es donen en aquest Informe, de quin és l'esquema robot de la gent que majoritàriament s'adreça al Síndic: queixes col·lectives, un 24-27%, detall menor, segurament; jubilats-pensionistes i gent sense feina són un 34% de la gent que s'adreça al Síndic; majors de 55 anys, un 53,27%; comarques de Barcelona, un 78,79%.

Per tant, hi ha, de l'anàlisi amb una certa profunditat d'aquestes xifres, unes bosses de població, que les denunciàvem l'any passat en aquest mateix debat, que ho tornem a fer ara, que si les sumem als silencis administratius, a les demores en l'aplicació de sentències i a aquesta queixa palesada en l'Informe de despeses d'ornamentació *versus* problemes d'indole econòmica i social en la població de Catalunya, naturalment ens donen un camp d'actuació, al qual el Consell Executiu hauria de ser sensible, sobretot ara que sembla ser, per referències periodístiques, que comença a debatre els pressupostos de cara a l'any 1988. Si a això hi sumem que els dos temes prioritaris de preocupació dels ciutadans que s'adrecen al Síndic tenen a veure amb l'Institut Català de la Salut i tenen a veure amb la protecció i defensa del medi ambient, estarem davant la que segurament és la millor enquesta feta pels ciutadans actius, aquells que voluntàriament s'adrecen a una institució que hauria de ser estimada per ells, que hauria de ser més coneguda per ells del que és en aquest moment, per tal d'adreçar-li quines són les seves situacions conflictives, bosses de conflicte importants en segments de població i territorials, temes de preocupació generalitzada. Si sumem a aquesta observació tot el que es desprèn de l'apartat final de l'Informe del Síndic en relació amb les recomanacions que efectua al Consell Executiu de la Generalitat, estarem davant d'una radiografia de l'actuació d'aquest mateix Consell Executiu i, més enllà, dels problemes de casa nostra, sense cap mena de dubte, interessant, per venir precisament de qui ve, de cara a resoldre —si es vol— aquestes qüestions conflictives. I això entenem que és el que ens pertoca en aquest Ple: recollir els suggeriments del Síndic, intentar

submergir-nos en el que és el seu Informe per treure'n aquells aspectes que ens semblen més punyents i col·locar-los sobre la taula del Ple del Parlament, per tal que el Consell Executiu els pugui recollir, fer-los seus i millorar la seva actuació, i evitar, en qualsevol cas, que l'any que ve, en tornar a discutir aquest informe, ens trobem de nou davant d'un intent de protocol·litzar un acte del qual no es fa cas ni del que es diu ni, sobretot, d'allò que es deixa entreveure de l'Informe en qüestió.

Per acabar, el nostre Grup parlamentari voldria dir que celebra que el que havia estat una preocupació del PSUC al llarg de l'any..., dels informes de l'any 1984 i 1985, en relació amb la manca d'actuacions d'ofici, a la insuficient actuació d'ofici del Síndic de Greuges, hagi estat recollit i passem del 85 al 86 de 5 actuacions a 38 actuacions d'ofici.

Això no obstant, i per situar també la preocupació que ens queda després de saludar aquest avenç en les actuacions d'ofici, el nostre Grup parlamentari desitjaria —i, això, vol deixar-ho escrit en el *Diari de Sessions*— que l'Informe corresponent a l'any 1987 de l'Honorable Síndic de Greuges impliqués un increment encara més notori de les actuacions d'ofici i, sobretot, fes esment de quines actuacions concretes d'ofici s'han iniciat des de la pròpia institució del Síndic, de cara a veure quins són aquells motius de preocupació d'una institució independent de qualsevol poder, enfront del Consell Executiu, que inicia unes determinades actuacions no motivades per queixes de particulars. Segurament fóra un bon exercici —no només de sociologia, sinó bàsicament polític, i fonamentalment d'ordre social— conèixer quins han estat aquests motius de preocupació que donen peu a l'increment de l'actuació d'ofici; entenem que això és el que donaria més protagonisme a la institució, és el que faria sentir als ciutadans que està més al seu costat, fins i tot quan els ciutadans no s'hi adrecen, iniciant ràpidament les actuacions de denúncia o de recomanació d'actuació enfront de l'Administració per millorar aquest estat de coses, i, en definitiva, és el que donaria aquest prestigi que la institució del Síndic es mereix —que ja té, però que, sens dubte, cal reblar— i li donaria també el que ha de ser el segon gran eix de la seva actuació: el millor instrument per ser una institució temuda per l'Administració de la Generalitat de Catalunya, que és, en definitiva, un dels grans motius pels quals aquest Parlament va crear, en el seu dia, la figura del Síndic.

Res més i moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Perquè parli en nom del Grup Popular, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Fernández.

El Sr. FERNÁNDEZ DÍAZ: Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, evidentment, el Grup parlamentari que represento, el Grup parlamentari Popular, fa seves absolutament les paraules de condemna que han fet, que han exposat des d'aquesta tribuna tant l'Honorable senyor Síndic de Greuges com els representants dels grups parlamentaris que han intervingut en relació amb els atemptats d'ETA a Catalunya, de manera molt especial el de Barcelona, pel cost en vides humanes que ha suposat.

Ja s'ha dit també que aquest tercer informe del Síndic, que presenta el Síndic de Greuges davant del Ple d'aquest Parlament, és un document d'una extraordinària importància des d'un punt de vista sociològic, perquè, efectivament, és una radiografia molt precisa d'aspectes que sociològicament tenen

molta importància i que, sens dubte, és un document de treball molt útil i molt eficaç, si se sap utilitzar, tant per a aquesta Cambra com per a la Generalitat en el seu conjunt —i, per tant, per al Govern de la Generalitat— i, fins i tot, de les administracions locals.

Per a nosaltres, per al Grup parlamentari Popular, el balanç de l'actuació que es desprèn d'aquest Informe del Síndic de Greuges pel que fa a l'últim exercici és positiu. Però és evident que estem parlant d'un balanç i, per tant, d'una comparació entre els aspectes positius i els aspectes no tan positius de la seva gestió, per comparació amb el que seria un balanç de comparar l'actiu i el passiu d'una societat: l'actiu, en aquest aspecte, en aquest sentit, serien, lògicament —com he dit—, els aspectes positius de la institució; el passiu podrien ser —i després els comentaré— els aspectes, si no negatius, com a mínim preocupants des d'un punt de vista de la institucionalització d'aquesta institució del Síndic de Greuges, que, com vostès saben, és el nostre representant a efectes de ser una institució que pugui servir de pont permanent de diàleg i de mediació entre l'Administració i els ciutadans.

Aspectes positius que es desprenen d'aquest informe, al marge del mateix informe —que, com he dit, té una importància extraordinària com a document de treball—, és el fet que, des d'un punt de vista qualitatiu, els escrits de queixa cada cop són més raonats i ajustats. Seria també un aspecte positiu el fet que, des d'un punt de vista estrictament quantitatiu —quantitatiu—, el nombre d'expedients d'ofici iniciats per la institució s'ha incrementat —ja ho ha dit abans el senyor Maties Vives—, s'han incrementat de cinc a trenta-vuit, els expedients iniciats d'ofici; serien també aspectes positius el fet que la cooperació entre la institució del Defensor del Pueblo i del mateix Síndic de Greuges és força positiva —el senyor Síndic ho ha dit, que el conveni d'assessorament i d'ajut amb la institució estatal del Defensor del Pueblo realment és molt positiu per a la nostra institució del Síndic de Greuges—; seria també positiu el fet que amb la col·laboració —que ha resultat decisiva— de l'Ajuntament de Barcelona, hi hagi unes perspectives de futur, pel que fa a la seu definitiva de la institució, molt favorables, i seria també, en definitiva, un aspecte molt positiu —que es desprèn d'aquest tercer informe del Síndic— el fet que guanya la institució la confiança del ciutadà pel que fa a la defensa dels seus drets davant, fonamentalment, com és lògic, de les diferents administracions públiques —de manera molt significativa, l'Administració de la Generalitat.

Això, pel que fa als aspectes positius, que —ho torno a repetir— són importants. Ara, si analitzem més acuradament aquest Informe i les paraules del senyor Síndic des d'aquesta tribuna, trobaríem aspectes preocupants. Per exemple: és cert que, qualitativament, les queixes ara són més raonades i més ajustades, la qual cosa podria estimar-se com a reflex que la institució cada cop és més coneguda per part dels ciutadans i, aleshores, queixes que abans eren inadmeses o no eren objecte de competència directa i immediata del Síndic de Greuges, ara no hi van. Per què? Perquè ja saben que, en tot cas, s'han de dirigir a una altra institució, que no és competent la institució del Síndic de Greuges. Però, de tota manera, des d'un punt de vista quantitatiu, les xifres absolutes de queixes han descendit, i 1.211 queixes no són tampoc massa queixes: si dividim això per 365 dies que té l'any, al final resulta que hi hauria tres

queixes, aproximadament, al dia, com a queixes adreçades directament a la institució; i no és una xifra —si tenim en compte els problemes que té la nostra societat, la societat catalana—, no és una xifra, des del meu punt de vista, des del punt de vista del nostre Grup parlamentari, excessivament extraordinària. És cert que s'han incrementat, en xifres absolutes, els expedients d'ofici, però, com deia també el senyor Vives —des del nostre vista té tota la raó—, trenta-vuit expedients d'ofici no deixa de ser una xifra extraordinàriament baixa des del nostre punt de vista: s'han incrementat de cinc a trenta-vuit, però trenta-vuit iniciatives d'ofici és una xifra baixa.

I també és preocupant el fet que hi hagi tantes recomanacions de la institució que no siguin acceptades per part de les diferents administracions públiques. I ja sabem que no té força coercitiva la institució del Síndic de Greuges, ja ho sabem, però és evident que la seva autoritat moral és molt alta i, en tot cas, el Parlament ha de tenir el màxim interès que cada cop hi hagi més autoritat darrere de la institució del Síndic de Greuges, perquè les seves recomanacions, sobretot pel que fa a l'Administració de la Generalitat, siguin acceptades... i, a més de ser inacceptades moltes d'aquestes recomanacions, resulta que les que són acceptades ho són amb terminis de resposta excessivament llargs.

S'ha dit abans que, del total de recomanacions —193—, un terç aproximadament del total, el 34% —64—, han quedat sense resposta. Això ja va ser objecte d'una intervenció davant de la Comissió corresponent per part del Diputat que els parla en aquests moments, i el cert és que, si analitzem amb més atenció aquesta xifra, trobarem que el 80% de les recomanacions no acceptades —el 80%, 50 de 64— afecten l'Administració local. Això, per deixar les coses en el seu punt, perquè, realment, un terç de recomanacions no acceptades seria una xifra excessivament alta, i seria, des del nostre punt de vista, absolutament inacceptable que una de cada tres recomanacions no fos acceptada per part de l'Administració de la Generalitat. El cert i el que és veritat és que això no és així, i el 80% són recomanacions no acceptades per l'Administració local. I, com que el Síndic, en la Comissió corresponent, ens va dir que, majoritàriament, són els ajuntaments petits, escassos d'assessors i amb pocs mitjans, els que contesten amb retard després de reiteracions per part de la institució del Síndic de Greuges, resultaria que potser fóra convenient que l'Administració de la Generalitat, a través de la Conselleria de Governació, del Departament de Governació, actués a prop d'aquests municipis per facilitar aquesta comunicació entre els ajuntaments, entre les corporacions locals i la institució del Síndic de Greuges, per evitar que pogués l'any que ve tornar-se a repetir aquesta situació que una de cada tres recomanacions que fa el Síndic vagi als ajuntaments i no siguin acceptades per part d'aquestes corporacions, no per mala fe o per voluntat obstruccionista, sinó per tenir escassos mitjans, escassos recursos, i entenem nosaltres que subsidiàriament ha de ser l'Administració de la Generalitat la que, a prop d'aquests municipis, eviti que es puguin tornar a produir aquestes situacions.

Però després resulta que, quantitativament, hi ha una xifra de recomanacions no acceptades per l'Administració de la Generalitat, que no són elevades, que no és una xifra elevada, però que, en qualsevol cas —ho torno a repetir—, qualitativa-

ment és inacceptable per a nosaltres i, si es vol, políticament és inacceptable. Resulta que hi ha cinc recomanacions no acceptades per part de l'Administració de la Generalitat que afecten els Departaments d'Ensenyament, Cultura, Sanitat i Seguretat Social, i que es torna a reproduir una certa voluntat obstruccionista —i, si no és voluntat, en definitiva, una resposta obstruccionista— per part de l'Administració de la Generalitat, d'aquests mateixos departaments i algun més, com el de Governació i el de Política Territorial i Obres Públiques, pel que fa a recomanacions que queden sense resposta després de tres, quatre mesos de relacions entre la institució del Síndic de Greuges i aquesta Administració de la Generalitat.

Això són aspectes no tan positius que es desprenen d'aquest informe de gestió de la institució del Síndic de Greuges, que, des del nostre punt de vista interessa corregir de cara a aconseguir que, cada cop més, la institució sigui una institució coneguda pels ciutadans i, sobretot, eficaç a l'hora de servir de pont, d'intermediari permanent entre l'Administració o administracions públiques i els ciutadans de Catalunya, que han de veure sobretot en el Síndic una figura que intenta preservar els drets i llibertats fonamentals que, com a ciutadans, tenen reconeguts en les nostres lleis i tal com ho preveu la Llei 14/84 del Síndic de Greuges.

Per acabar, jo diria que el nostre Grup parlamentari sempre estarà al costat de la institució del Síndic de Greuges i sempre estarà a favor de qualsevol tipus d'iniciativa que vagi en la línia que el Síndic de Greuges sigui una institució respectada i coneguda per part dels ciutadans, però nosaltres demanàrem a la institució del Síndic de Greuges que incrementi el nombre d'actuacions d'ofici. Nosaltres li vam demanar en la Comissió corresponent, ja d'entrada, una iniciativa d'ofici per als problemes que hi va haver en les darreres eleccions municipals a Catalunya pel que fa al cens; creiem que una cooperació, una col·laboració amb la institució del Defensor del Pueblo per analitzar què és el que ha passat realment en el cens a Catalunya i que va impedir que molts ciutadans no poguessin exercir un dret fonamental com és el dret de sufragi, creiem que és una iniciativa que, d'ofici, ja ha d'iniciar el Síndic de Greuges. I, en general —com he dit—, incrementar el nombre d'actuacions d'ofici i, sobretot, el nombre de recomanacions que van dirigides a l'Administració de la Generalitat, per raons òbvies; les que fan referència a d'altres administracions, com l'Administració local o l'Administració de l'Estat, és evident que, políticament, s'han d'analitzar des d'un altre punt de vista, sens perjudici de ser irrenunciable la voluntat del Síndic que sigui respectada la seva autoritat, però la de l'Administració de la Generalitat ha de ser la mateixa Generalitat, la mateixa Administració de la Generalitat la que accepti d'entrada aquestes recomanacions, fora de casos absolutament extraordinari: el nombre de queixes inacceptades, de recomanacions inacceptades o no contestades en un termini lògic i raonable, demostrin que no hi ha una col·laboració adequada entre el Síndic de Greuges i l'Administració de la Generalitat, i nosaltres demanàrem que el Síndic de Greuges fos molt exquisit a l'hora d'exigir un adequat compliment per part de l'Administració de la Generalitat i, en cas contrari, la denúncia davant d'aquest Parlament —perquè, en definitiva, ell és el nostre comissionat, a aquests efectes—, a fi i efecte que el Parlament de Catalunya, a través dels seus grups parlamentaris, pugui exigir les responsa-

bilitats polítiques que corresponguin a la Generalitat de Catalunya i, sobretot, al seu Consell Executiu.

Res més, senyor President, senyores i senyors diputats, moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Perquè parli en nom del Grup parlamentari del Partit Socialista de Catalunya, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Casares.

El Sr. CASARES : Molt Honorable senyor President, senyores i senyors diputats, la sessió d'avui, evidentment, no podia passar per alt la commoció que ha produït en les nostres consciències els atemptats recents de què ha estat víctima la ciutat de Barcelona —tot el poble de Catalunya, diria— i el poble de Catalunya i les seves institucions han parlat prou clar en el sentit d'expressar el seu dolor i el seu rebuig; per tant, crec que no fa falta afegir res més. Per altra banda, és aquest mateix Parlament que es va anticipar ja el mes d'abril proppassat a cridar a tot el poble de Catalunya a mantenir-se vigilant i atent contra tota maniobra i contra tota temptació de violència en la nostra terra. Voldria, doncs, que, en el futur, l'Honorable Síndic de Greuges no hagués de comparèixer en aquesta Cambra i, com a primera constatació de la llista de drets humans trepitjats, no hi hagués d'afegir la del primer dret : el dret a la vida.

Dit això, em correspon fixar la posició del meu Grup, del Grup Socialista, en relació amb l'Informe que ens ha estat presentat. Hem tingut —com tots vostès saben— una sessió anterior en la Comissió del Síndic de Greuges, i allí ja hem avançat les nostres impressions i hem formulat les nostres preguntes i els nostres aclariments, que ens han estat contestats.

Farem, doncs, un esforç ara de sintetitzar quina és la nostra posició, quines són les nostres observacions. I la primera és la de constatar que ens trobem, efectivament —com diu el mateix Síndic—, en una fase de consolidació. Fa gairebé tres anys, dia per dia, que l'actual Síndic va prendre possessió després que aquest Parlament, que aquesta Cambra, hagués aprovat la Llei corresponent, i això es reflecteix, evidentment, en la densitat de la seva feina, una densitat que reconeixem, però això ens permet i ens obliga també a ser, ara sí, cada vegada més exigent en el compliment de la missió d'aquesta institució.

I bé, per tal que aquesta institució pugui realitzar eficaçment la seva comesa, cal que, en primer lloc, compti amb mitjans necessaris, i nosaltres estem d'acord que cal atendre les seves indicacions, en les quals denuncio una certa precarietat de mitjans, encara que a continuació ens explica i afirma que són en el camí d'aconseguir una millora en aquest sentit. Nosaltres farem tot el que estigui en les nostres mans perquè disposi d'aquests mitjans.

Però, en segon lloc, la seva missió necessita que hi hagi una receptivitat anticipada als mateixos ciutadans, és a dir, que la seva figura i el seu paper siguin coneguts. I aquí, nosaltres, ho diem també amb tota sinceritat, ens sembla que durant l'any 1986 la institució hauria hagut de desplegar una activitat més enèrgica i més imaginativa; sobretot, de tipus divulgador. Ens explica que s'ha fet una nova edició d'aquell opuscle, que tots coneixem, que estava molt bé, i se n'ha fet una nova edició de 10.000 exemplars; tanmateix, això hauria d'haver estat un primer pas, i afegir-hi alguna cosa més efectiva.

Finalment, cal —i això s'ha dit aquí i és el més important— que sigui l'Administració pública, les administracions públiques, les que estiguin disposades a atendre les indicacions del

Síndic de Greuges, i aquí és on nosaltres, des d'aquesta Cambra, podem ajudar en gran manera al compliment de l'alta missió que el Síndic té encarregada, a través de les iniciatives parlamentàries que corresponguin.

Una altra observació que voldríem fer, en relació amb l'informe pròpiament dit, és a dir, el vehicle a través del qual nosaltres tenim coneixement del que ha passat. Ens sembla que continua quedant bastant confusa la responsabilitat de cada una de les tres esferes de l'Administració pública: la de l'Estat —és a dir, l'Administració del Govern central—, la de la Generalitat pròpiament dita, i la de les administracions locals. La responsabilitat en el compliment o desconeixement dels drets que corresponen als nostres ciutadans. Nosaltres l'any passat, ja ho vàrem dir, la vàrem fer, aquesta observació, i cal reconèixer i agrair —i ho faig constar explícitament— al Síndic de Greuges que aquest any hagi atès, encara que a nosaltres ens sembla que de manera insuficient, aquesta observació. I és cert, doncs, que en l'actual informe s'ha dedicat un apartat a presentar el que se'n diu la distribució de queixes per administracions afectades, i aquesta distribució ja és important, perquè ens proporciona dades molt interessants —vegin en la pàgina 10155, el quadre 27. Segons aquest quadre, i deixant a part les que afecten l'Administració de Justícia —i dic ara Administració de Justícia en el sentit de poder judicial, que s'emporta un 3,9% de les queixes—, resulta que les que afecten l'Administració pública de l'Estat s'eleva a un 14,6%; les que afecten els ens locals a Catalunya pugen al 24,6%, és a dir, quasi doblen l'anterior, i les de l'Administració pública de la Generalitat arriben al 42,5%, també quasi doblant la xifra anterior. I són xifres que demostren una cosa important, i és el pes i el gruix que les nostres institucions públiques van adquirint, i això és positiu, però, al mateix temps, ens demostra o ens indica que aquestes, aquestes administracions pròpies, nostres, van arrossegant defectes atàvics que els ciutadans han de denunciar. Doncs bé, aquesta sistemàtica que ens proporciona una clarificació important, en canvi no ha estat degudament projectada sobre la resta de l'informe, que en la seva part més substancial, o sigui, la tercera, allà on explica les queixes rebudes agrupades per àmbits materials, allà es torna a produir una confusió entre les diferents esferes institucionals afectades. Per això, nosaltres seguim creient que seria convenient corregir aquest defecte; perquè no podem oblidar dues coses: una, que el Síndic de Catalunya —Síndic de Greuges a Catalunya— no es pot ni s'ha de desinteressar de qualsevol queixa legítima dels nostres ciutadans en relació amb l'Administració central de l'Estat; evidentment que no. Tot allò que succeeix en el nostre territori ateny les nostres institucions, i, per tant, ha de fer i ho fa, i ho fa, ha d'actuar com a vehicle transmissor cap i en direcció a la institució del Defensor del Poble, però també una altra constatació, i és que, per raó de les normes constitutives de la Sindicatura de Greuges, aquesta és una institució que té per missió supervisar les activitats de l'Administració de la Generalitat, i, quan dic de la Generalitat, evidentment incloc l'Administració de la Generalitat pròpiament dita —o sigui l'Administració central de Catalunya, per dir-ho així— i les administracions locals en tot allò que afecta matèries que li són atribuïdes en virtut de competències que corresponen a la nostra autonomia.

Aquesta és la seva raó de ser, i sobre aquesta raó de ser s'ha

de projectar la intenció i el sentit de la seva activitat.

També volem destacar una altra cosa, i és —ja s'ha dit aquí— l'atenció que el Síndic ha prestat a una altra observació que es va fer l'any passat: la necessitat d'accentuar les seves actuacions d'ofici. Aquesta és una activitat que caldrà accelerar, sobretot si és té en compte que el mateix Síndic ens fa observar que el nivell de consciència que encara tenen els nostres ciutadans sobre els seus propis drets és més aviat escàs. L'informe, però, ens porta fonamentalment a un altre terreny, que és potser el principal, i és a considerar quin és el nivell d'adequació de les nostres administracions a les pautes de comportament correcte en relació, evidentment, amb el compliment dels drets fonamentals dels ciutadans. I, aquí, si hem de ser realistes, i si hem de ser sincers, cal reconèixer que el diagnòstic que resulta en l'informe és bastant preocupant.

Entre les consideracions finals de l'informe, que els invito a repassar, hi ha un apartat, el número 4, titulat «Irregularitats en el funcionament de l'Administració». Allí es posa de relleu fins a quin punt les nostres administracions continuen observant defectes d'una administració rutinària basada en el formalisme, en el burocratisme i en el menyspreu del ciutadà. Els il·lustres diputats que m'han precedit aquí en l'ús de la paraula han posat exemples clarificadors del que jo sintèticament estic dient, i m'excuso, doncs, de repetir-los. Per tant, és una llàstima que les administracions que hem pogut aixecar aquí a Catalunya, des d'aquí i sobre terreny verge, no hagin aprofitat aquesta ocasió històrica per canviar la imatge i la realitat de l'antiga Administració que tots coneixem.

I una altra observació que voldríem fer és la de destacar el pes que tenen, dins d'aquest panorama de les nostres insuficiències, els aspectes socials i econòmics. Nosaltres celebrem una vegada més la gran sensibilitat que està demostrant el Síndic de Greuges per aquestes nafres que pateix el nostre cos social; les seves observacions, observacions de caràcter general i les més específiques i concretes, les seves denúncies i les seves crítiques en relació amb temes, com per exemple, la situació i l'estat en què es troba el barri de la Mina, aquí a tocar nostre, hauria de ser un estímul per a les nostres Administracions, i hauria de servir, ens hauria de servir a tots, per entendre que si no som capaços de solucionar aquests problemes, no és estrany que es posin en dubte les bases del nostre model de societat actual. I dins d'aquesta qüestió voldria encara destacar, i voldria fer una referència al tema del règim de les institucions penitenciàries. I aquí voldríem també agrair-li al Síndic de Greuges que hagués atès les nostres constants i tenaces preocupacions per la situació de les presons a Catalunya, mostrades aquí en aquest Ple i en Comissió, i que s'hagi, en certa manera, subrogat en la intenció que nosaltres teníem des del nostre Grup parlamentari i que no es va poder realitzar a conseqüència de la voluntat majoritària de Convergència i Unió, de crear en aquesta Cambra una comissió dedicada a la investigació de la situació de les presons; ho ha fet el Síndic de Greuges, i per això mostrem la nostra gratitud, però hem de dir a continuació, hem de destacar que encara en aquest terreny té molt camí a recórrer, i ell mateix ho reconeix; ho reconeix perquè en el mateix informe estableix i proclama que aquest examen és inicial, és, de moment, provisional, que cal aprofundir, i ens diu en Comissió que això només és un avenç. I es trasllueix, i això es veu; efectivament, jo poso per exemple, només, el fet que

en l'informe no hi trobem absolutament cap referència quan estudia la situació de la presó Model de Barcelona a la situació de la infermeria de la presó, que nosaltres vam visitar no fa gaire, i que realment ens va deixar amb la impressió que estàvem contemplant un gravat negre de Goya; no hi ha cap referència, no vol dir res; vol dir simplement que això és un avenç, i que segurament s'aprofundirà sobre tot això. Però, és clar, cal tenir en compte que, si bé el Síndic de Greuges ha de ser objectiu, perquè ho ha de ser, potser no cal, de tota manera, que sovint s'entregui tant a destacar les millores i els esforços que es fan, evidentment, des de les nostres administracions pròpies, i que s'introdueixi més en els estrats de les carències, que encara són moltes, tenint en compte que les administracions ja tenen prou padrins i tenen prou àvies per satisfer les nostres temptacions de cofoisme.

Doncs, aquest capítol de les presons és prou important perquè tots hi dediquem una atenció i un esforç, jo diria fora del normal, i, sobretot, tenint present —i això s'insinua, i això ja es diu, i s'hi ha d'insistir encara més— que si no anem decididament a solucionar el problema de la construcció de noves presons, serà molt difícil tractar de solucionar la resta de problemes.

Finalment, hi ha una altra qüestió que voldríem destacar, que és la denúncia que es fa des de l'informe del Síndic de Greuges de les deficiències en la coordinació entre les diferents administracions. Creiem que això és molt important, que és un dels altres encerts de l'informe, perquè posa el dit a la nafra. En concret, pel que fa referència als serveis socials, que és l'instrument principal per satisfer els drets socials i econòmics dels ciutadans, no podem avançar si no hi ha una decidida voluntat —primerament i evidentment— d'una dotació més important de tipus econòmic per als serveis socials, i després una coordinació entre els dos nivells, de l'Administració autonòmica i dels ajuntaments a Catalunya.

En definitiva, doncs, el Grup Socialista es mostra globalment satisfet de l'actuació del Síndic de Greuges. Li demana, això sí, que atengui les indicacions que, tant en Comissió com aquí mateix en el Ple, li hem adreçat, evidentment amb la millor de les nostres intencions constructives, com ell molt bé sap, i especialment que intensifiqui la seva activitat divulgadora, divulgadora de la mateixa institució, que s'aprofundeixi en l'estudi de la situació penitenciària i que s'esforci a presentar-nos perfectament destriades les responsabilitats de cada nivell o de cada esfera de les administracions públiques.

I acabo dient que el Grup Socialista continua, per tant, donant suport a la institució del Síndic de Greuges, a les persones que el componen, i que creiem que la seva tasca i la seva orientació són fonamentalment correctes, i que trobarà camins cada vegada més eficaços si combina suavitat i prudència amb energia, rigor i severitat.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Perquè pugui parlar en nom del Grup parlamentari de Convergència i Unió, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat doctor Colomines.

El Sr. COLOMINES : Senyor President, senyores i senyors diputats, no és pas per pur formulisme, sinó per convicció que abans d'iniciar la meua intervenció en nom de Convergència i Unió, he de dir, en nom d'aquest Grup i de mi mateix, que ens adherim a l'expressió de dolor que ha fet el Síndic de Greuges

en relació amb l'atemptat que ha produït tanta consternació arreu, no només a Catalunya, sinó a tot l'Estat i encara més enllà de l'Estat.

Voldria fer unes consideracions inicials sobre la gestió que ha motivat l'informe del Síndic de Greuges de 1986.

La primera consideració que voldria fer és una coincidència que ja vaig expressar en la reunió de la Comissió del Síndic, amb el Grup Socialista, i que el senyor Casares ara ha esmentat aquí, i és el del significat de la definitiva consolidació de la Institució que es desprèn de la lectura d'aquest Informe.

En aquest sentit, la meua felicitació i la del meu Grup al Síndic i a l'equip del Síndic per l'esforç de gestió que han fet en aquest sentit.

Què hem detectat, en relació amb la gestió que ha fet el Síndic? Primer, la introducció d'una novetat molt interessant : la reflexió que ha fet per avaluar la tasca que s'havia fet fins ara, des que el Síndic va ser instituit. Ara ja tenim una perspectiva, i calia aquesta mena d'introspecció. El segon punt és l'avaluació que ha fet el Síndic de les relacions entre les institucions de l'Administració pública; després en parlarem, perquè aquest és un punt que nosaltres considerem de molt d'interès. I el tercer punt que jo volia esmentar és que, de l'estadística aportada dels anys 84, 85 i 86, es dedueix que la institució del Síndic s'ha convertit en un servei més eficaç. Un servei més eficaç en què —ho veiem per les xifres— el nombre de queixes finalitzades en acabar l'any 1985 eren del 50%; les finalitzades en acabar el 86 han estat el 67%. El nombre de queixes resoltes l'any 85 era del 23%; el nombre de queixes resoltes l'any 86 és el 38%. I encara hi ha un altre aspecte, que és el de les queixes no admeses. L'any 1984 no es van admetre el 52% de les queixes; el 85, no es van admetre el 36% i, el 86, no s'han admès el 29% de les queixes. Nosaltres pensem que aquest tercer punt significa un esforç pedagògic important que ha fet la institució del Síndic, i que s'ha fet notar a través de publicacions, d'informacions públiques, i que la nostra societat, sortosament, ha assimilat.

El senyor Casares també ha parlat d'això; ho troba poc, ell. Penso que mai és molt, això, mai és molt. Per tant, estariem d'acord que això fos molt més, però nosaltres volem constatar aquestes dades, que són, no unes dades subjectives, sinó que són objectives i que les hem tret de l'anàlisi del Dictamen del Síndic.

Un altre element a considerar, quant a la gestió, encara, és l'esforç que s'ha fet per incrementar la cooperació. Un exemple d'això és la signatura del protocol primer amb el Defensor del Pueblo, que resol problemes d'informàtica i que ha d'influir, sens dubte, cap a un millor servei i, sobretot, en un servei més eficaç i més econòmic.

I, en relació amb la cooperació, en la Comissió que va tenir lloc en presència del Síndic, jo mateix ja vaig preguntar si hi havia hagut correspondència entre el Síndic i el Defensor del Pueblo, atès que el Síndic va enviar 99 queixes al Defensor perquè li corresponien, i si les possibles queixes que els catalans podíem haver fet directament al Defensor, sense passar pel Síndic, havien tingut també una col·laboració. Se'm va contestar que aquesta col·laboració hi era —cosa que celebrem—, encara que hagi de ser objecte de més consideració, tal com el Dictamen menciona.

Ara voldria passar —he parlat de la gestió del Síndic— al con-

tingut de l'Informe, a la radiografia de les problemàtiques dels drets dels ciutadans, de la seva vulneració, de la seva protecció i de la seva defensa.

Com estàvem, el 1986? De primer, voldria també fer una consideració de caràcter general. Dels resultats de la primera conferència, que aquí també ha estat esmentada, dels *ombudsmen*, que va tenir lloc a Viena el juny del 1986, es va constatar que les queixes més usals a Europa les provocaven els sectors de la seguretat social, de l'administració local i de la justícia. Justament aquests són, també, els sectors més afectats a Catalunya.

El nombre de queixes rebudes l'any 86 —ja s'ha dit aquí, 1.211; 75% d'individuals, 25% de collectives, menys que l'any 85—, això, en fred, no diu res. No diu res el fet que sigui menys que l'any 85, perquè podria ser que els ciutadans estiguessin decebut i no reclamessin. Això és un dels aspectes, però l'altre aspecte el tenim i el constatem a través de la lectura de l'Informe, que no ens diu això. Ens sembla que la lectura de l'Informe no pot representar que hi hagi hagut, doncs, un abandó de la reclamació a través d'aquesta nostra institució, sinó que les coses, doncs, probablement, van agafant un camí més positiu i millor.

La distribució de les queixes, aquest any, per recomanació del debat de l'Informe del 1985 s'han desglossat en àrees administratives. Nosaltres pensem que això és bo, i que això clarifica molt l'estudi d'aquest Informe. Jo no puc fer ara una enumeració de cada àrea. El que sí que faré és donar una impressió, la impressió que m'han produït la lectura i la reflexió d'una sèrie de llistats de queixes de les més destacades d'aquestes àrees.

També m'he de referir al que ha esmentat el senyor Casares en relació amb una certa confusió que provoca la lectura d'aquestes queixes. Efectivament, hi ha una certa confusió en la lectura d'aquestes queixes. Jo penso que, en general, al ciutadà se li fa difícil de distingir d'on prové el real fonament del seu problema, i s'adreça al Síndic perquè és el qui sent més a prop d'ell, però, en general, les queixes van molt més enllà de coses simplement puntuals o simplement de funcionament, i van sobre qüestions que, o abasten el conjunt de les Administracions, o bé tenen un fonament molt difícil de resoldre des d'una sola d'elles.

M'explicaré. Per exemple, quan es parla de l'àrea de la Presidència, i llegim l'enumeració que el mateix Síndic ha fet sobre les queixes més destacables —simplement, llegeixo les que ell posa com a més destacables—, ens parla de l'objecció de consciència; ens parla dels espais radiomètrics a Catalunya: ens parla de les queixes per disconformitat amb recursos presentats fora de l'Administració catalana al Tribunal Constitucional —per exemple, el recurs presentat, doncs, pel Col·legi de Periodistes—; ens parla dels problemes derivats dels impostos, de les llicències fiscals; del problema —el gran i penós problema— del capítol de les lleis que afecten els antics funcionaris de la Segona República, els pensionistes, els familiars dels morts durant la guerra del 1936 i 39, i, és clar, tot això és una cosa que preocupa el ciutadà, però, aleshores, és molt difícil d'establir qui és el responsable d'això, quan hi ha qüestions molt de fons que, en aquest sentit, encara s'han de resoldre.

El mateix diríem pel que fa referència al capítol de la Llei dels Estrangers, que hi és esmentada moltes vegades. Aquestes són queixes que tenen un gran contingut polític, i que pesen, i

que no es poden resoldre amb una simple gestió o recomanació que pugui fer la Sindicatura.

Un capítol també molt demostratiu —i en aquest aspecte és diferent— és el capítol de l'Administració local. Aquí ens trobem amb multiplicitat de problemes; en fi, que és comprensible que sigui així, atès que el ciutadà se sent molt a prop de l'Administració local, se sent afectat per moltes coses i, també, doncs, s'apropa molt aviat a l'Administració local, per a bé i per a mal, en tot cas. I aquí ens trobem un llistat de problemes usals sobre demarcacions territorials, sobre selecció de personal, sobre llicències d'obres, sobre problemes d'urbanització. En aquest hemicicle hem parlat de problemes derivats, doncs, del Fossar de les Moreres, de Villa Joana, de problemes de serveis com els del Conservatori Superior de Música, etcètera, problemes que afecten tota una àrea de ciutadans: sancions per disciplina urbanística, problemes derivats dels enderrocs, tributs, taxes, etcètera, modificacions en la categoria de funcionaris; reserva de places de funcionaris, sancions per aparcaments, etcètera; actuacions de la policia municipal.

Hi ha dos capítols curiosos, en aquesta actuació de l'Administració local i que, de veritat, sí que aquests, doncs, cal que ens els sapiguem corregir. L'un és el de la negativa, que s'ha prodigat algunes vegades, de lliurament de certificats als ciutadans o bé als mateixos regidors de l'oposició, dintre del mateix ajuntament, i la negativa d'algun ajuntament a l'accés de la gent als arxius i als padrons fiscals. Aquestes són dues maneres de fer que nosaltres no hauríem d'admetre, que no podem admetre de cap manera, i que esperem que això sigui objecte d'una reconsideració.

L'àrea de la seguretat social. Aquesta és una de les àrees més conflictives; ja ho hem dit: a Europa, és una de les àrees més conflictives. Hi ha queixes derivades de la no-solució del que és la xacra més important en aquesta àrea, per exemple, en l'àrea de la seguretat social, i que és el canvi d'un model econòmic de la seguretat social. Espero que això, algun dia, es produeixi. Espero que, jubilats, pensionistes i gent sense feina que es queixen i que tenen raó, un dia, doncs, puguin deixar de queixar-se en aquest sentit. Espero que no passi com ha passat amb la Llei General de Sanitat, que ha consolidat un model que és obsolet i que continua essent origen de conflictes, no només per part dels ciutadans, sinó per part dels components de les mateixes administracions, com ha passat amb les recents vagues de funcionaris de l'ICS, funcionaris de l'INSALUD.

Penso que això és una qüestió que s'ha de resoldre, i també que això provoca aquesta sensació de confusió, perquè en aquest sentit les coses s'imbriquen.

Voldria referir-me molt breument a l'àrea de la justícia. El senyor Casares n'ha parlat; estic completament d'acord amb tot el que ha dit ell; veig que s'encén el llum i, per tant, haig d'anar molt més de pressa. Només vull parlar de les problemàtiques que enumera el Dictamen del Síndic, i que jo penso que encara estan ampliades en el Dictamen que va fer públic —l'Informe que va fer públic—, en aquest aspecte, en la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana el mateix Departament de Justícia, que és plenament conscient d'aquestes qüestions, sobretot de les presons en estat decrepit, una herència difícilment recuperable, i que hi hem de trobar una solució immediata.

Per acabar, en aquest aspecte de les reflexions sobre les principals queixes, voldria manifestar que en diverses àrees es detecta encara una massa lentitud en el procés de normalització lingüística, però això pensem que està en vies de solució.

He esmentat a l'inici una novetat en l'Informe : l'avaluació de les relacions del Síndic amb les institucions públiques, a través de les recomanacions fetes com a resultat de l'estudi de cada cas. Constatem amb satisfacció que, de 193 recomanacions, el 84% de les 111 adreçades a l'Administració de la Generalitat hagin estat acceptades. Això ha estat una mica contradit pel senyor Maties Vives. Jo penso que això és un nombre que, com a inici de solució, és bo. El senyor Jorge Fernández ha parlat de la qüestió de l'Administració local. Jo no en parlo; jo només constato que a mi em sembla que l'acceptació d'un 84%, com a inici d'un bon camí, és bo.

L'increment dels expedients d'ofici també és una cosa important i, en resum, ens sembla a nosaltres que aquest text és un text objectiu, ben estructurat, que aporta material suficient perquè, de totes les bandes, de totes les administracions, cadascuna en la part que li correspongui, tenint en compte que res

ha partit de zero, que res ha partit d'un terreny verge, perquè les administracions no són estrictament organigrames, sinó que són persones que treballen en aquestes administracions i que per defensar els seus drets s'hi han mantingut, puguin reflexionar sobre tot això i puguin actuar sense conculcar els drets dels ciutadans d'un país que s'esforça per conviure i per avançar sempre.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT : Acabades les intervencions dels representants dels Grups parlamentaris, caldrà donar per acabada aquesta sessió especialment dedicada a l'examen de l'Informe del Síndic de Greuges.

Per tant, s'aixeca la sessió, però aquesta Presidència prega als il·lustres parlamentaris que no s'allunyin massa del Saló de Sessions, perquè, de fet, ja és l'hora de la convocatòria del Ple ordinari.

S'aixeca la sessió.

(Són les dotze del migdia.)

SESSIÓ PLENÀRIA Núm. 74

La sessió s'obre a dos quarts d'una del migdia i quatre minuts. Presideix el M. H. Sr. President del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'Oficial Major i el lletrat Sr. Pau.

Al banc del Govern seuen els H. Srs. Consellers d'Economia i Finances, de Sanitat i Seguretat Social, de Política Territorial i Obres Públiques i de Treball.

Ordre del dia

1. *Debat i votació del Dictamen de la Comissió d'Indústria, Energia, Comerç i Turisme sobre el Projecte de Llei de Seguretat de les Instal·lacions Industrials.*

2. *Debat i votació del Dictamen de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost sobre el Projecte de Llei d'Estadística.*

3. *Debat i votació del Dictamen de la Comissió d'Indústria, Energia, Comerç i Turisme sobre el Projecte de Llei de Modificació dels Apartats 1 i 2 de l'Article 12 de la Llei 6/1983, del 7 d'Abril, sobre Residus Industrials, i de les esmenes reservades per a defensar en el Ple.*

4. *Debat i votació del Dictamen de la Comissió d'Indústria, Energia, Comerç i Turisme sobre el Projecte de Llei de Creació de l'Institut Català del Consum i de les esmenes reservades per a defensar en el Ple.*

5. *Presa en consideració de la Proposta de Resolució per la qual s'acorda de presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de Llei sobre les Competències de Qualificació i Registre de les Societats Anònimes Laborals de Catalunya.*

6. *Proposta de Constitució d'una Comissió d'Investigació sobre la Situació de les Residències per a la Velleja.*

7. *Manca de retiment de comptes de la Moció 9/II del Parlament de Catalunya, sobre el Sector dels Casinos.*

8. *Manca de retiment de comptes de la Moció 19/II del Parlament de Catalunya, sobre la Protecció dels Edificis i dels Serveis dependents de la Generalitat.*

9. *Interpel·lació al Consell Executiu sobre la reforma dels Serveis de Sanitat i Producció Ramadera.*

10. *Interpel·lació al Consell Executiu sobre les actuacions dels delegats territorials del Govern de la Generalitat.*

11. *Interpel·lació al Consell Executiu sobre el compliment de la Llei 4/1983, de Cooperatives de Catalunya.*

12. *Interpel·lació al Consell Executiu sobre les valoracions abusives de béns en la recaptació dels tributs cedits a la Generalitat.*

13. *Interpel·lació al Consell Executiu sobre la mineria de potassa.*

14. *Interpel·lació al Consell Executiu sobre la reserva de places de les residències del temps lliure per a les centrals sindicals majoritàries.*

15. *Moció subsegüent a la interpel·lació al Consell Executiu sobre l'Associacionisme Estudiantil.*

16. *Moció subsegüent a la interpel·lació al Consell Executiu sobre la Construcció de Nous Centres Penitenciaris.*

17. *Moció subsegüent a la interpel·lació al Consell Executiu sobre l'Aplicació de la Llei de Política Territorial.*

18. *Moció subsegüent a la interpel·lació al Consell Executiu sobre la Política de Muntanya.*

19. *Moció subsegüent a la interpel·lació al Consell Executiu*

sobre el Compliment de la Resolució 81/II, sobre la Promoció de la Dona.

20. *Preguntes.*

El Sr. PRESIDENT : Comença la sessió.

Em permetran els il·lustres senyors diputades i diputats que, abans de començar la substanciació de l'ordre del dia de la nostra sessió ordinària, vulgui fer palès davant el Ple del Parlament, representació de tot el poble de Catalunya, el sentiment més profund de condol i solidaritat a les víctimes i familiars de l'execrable darrer atemptat terrorista d'ETA el proppassat divendres, dia 19, a Hipercor. Com tots ja saben, els grups parlamentaris van convocar el proppassat dilluns, dia 22, a tots els ciutadans a manifestar-se sota els lemes «Per la convivència en pau i en llibertat, Catalunya rebutja el terrorisme» i «Cooperació ciutadana contra el terrorisme». Cal agrair la presència en massa de ciutadans a la manifestació i l'acollida que la crida del Parlament ha tingut a tots els sectors de la societat catalana. Cal fer també esment de la col·laboració de tots els mitjans de comunicació social en la difusió de la crida.

Abans de guardar un minut de silenci i recolliment per expressar la solidaritat amb les víctimes i els familiars i el rebuig de l'execrable atemptat, prego totes les il·lustres senyores diputades i els il·lustres senyors diputats que es posin dempeus per escoltar la lectura que farà l'Il·lustre senyor Secretari Primer de la Resolució aprovada pel Ple del Parlament el dia 27 de març de 1987.

(Les il·lustres senyores diputades i els il·lustres senyors diputats es posen dempeus.)

El Sr. SECRETARI PRIMER : «El Parlament de Catalunya expressa, sota el signe de la unanimitat, el seu rebuig més enèrgic a l'atemptat criminal produït avui a la nostra ciutat; mostra el seu dolor i solidaritat a les víctimes i els seus familiars; condemna els autors d'aquest atemptat com a indesitjables pertorbadors de la pau ciutadana, i, des de la seva alta responsabilitat nacional, crida tots els ciutadans de Catalunya a col·laborar per tal de mantenir la nostra terra inaccessible a tota maniobra i a tota temptació de violència i a treballar per mantenir la pau i la convivència pacífica, que són, avui, el nostre patrimoni més preuat.»

(La Cambra guarda un minut de silenci.)

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies.

Comença la sessió i aquesta Presidència ha d'anunciar que, d'acord amb l'article 128.4 del Reglament, ha estat dreçada la llista ordenada de les preguntes que s'han presentat per respondre oralment en el Ple i també els noms dels qui les han formulades. Així mateix, fa avinent que la dita llista ha estat distribuïda a les il·lustres senyores diputades i als il·lustres senyors diputats, per la qual cosa prega que se l'eximeixi de la seva lectura.

(L'I. Sr. Alay demana per parlar.) Senyor Alay, té la paraula.

El Sr. ALAY *(de l'escó estant)* : Senyor President, només voldria fer referència a l'article 65, pel que fa a l'observança del Reglament, i en concret per un document que aquest Diputat va presentar el dia 23, referent a cinc mocions de què no s'havia donat retiment a la Comissió o no s'havia complert el contingut de la moció. Jo demanaria que s'apliqués l'article 126.3 d'una manera estricta, és a dir que fossin incorporats en l'ordre

del dia concretament els quatre punts, les quatre mocions primeres a què feia referència, i renuncio a la cinquena perquè, evidentment... en fi, s'havia ja donat compte a la Comissió del retiment de la Moció.

El Sr. PRESIDENT : Bé... Pot seure ja, senyor Diputat, que el contestaré. Cal fer avinent a l'Il·lustre senyor Diputat, en primer lloc, que l'escrit en el qual sol·licita el compliment del que disposa l'article 123.6 del Reglament va entrar a Registre a mig matí del proppassat dia 23, poc abans que la Mesa tingués la seva reunió, a la qual, com ordinàriament acostuma a fer la Presidència en supòsits com aquest, va portar la documentació presentada pel senyor Diputat, la qual és pendent de resolució.

Segon, que el President o la Mesa, d'acord amb la norma interpretativa del 16 de febrer del 82, han de verificar si efectivament no s'han retut comptes o no s'ha donat compliment a la Moció; aquest extrem, almenys, no és cert, com ha dit el mateix senyor Diputat ara, pel que fa a la Moció 20/II, sobre Política General de la Funció Pública, atès que el *Butlletí* 189, del 16 del 3 del 87, dona compte de la documentació tramesa per l'Honorable senyor Conseller de Governació en compliment de la dita Moció. Consegüentment, han de comprovar acuradament si es compleixen els requisits que estableix el Reglament perquè l'assumpte passi automàticament a l'ordre del dia.

Tercer, finalment, cal fer avinent que aquesta expressió, «ordenar la inclusió de l'incompliment de la Moció en l'ordre del dia del primer Ple que ha de tenir el Parlament», pot donar lloc a dues interpretacions : la primera, que és d'acord amb els antecedents i tràmits anàlegs, és que el President o la Mesa han d'aportar la documentació a la Junta de Portaveus, per tal que aquesta necessàriament inclogui el punt a l'ordre del dia, tot establint, però, el número d'ordre que tindrà per a la substanciació; la segona és la que sustenta l'Il·lustre senyor Diputat.

En qualsevol cas, d'acord amb l'article 26, punt primer, del Reglament, és funció de la Mesa interpretar o suplir el Reglament en casos de dubte o d'omissió com el que ara ens ocupa, interpretació o suplència que, si l'Il·lustre senyor diputat ho sol·licita, la Mesa considerarà abans de cloure la sessió plenària, per tal que el Diputat pugui exercir els seus drets si la interpretació de la Mesa ho permetia.

Per tant, queda això pendent... (*L'I. Sr. Alay s'aixeca per parlar.*) Digui, senyor Diputat.

El Sr. ALAY (*de l'escó estant*) : Senyor President, jo mantindria la petició del meu escrit, perquè, com que aquest Ple serà bastant llarg, és possible que en el transcurs del Ple sigui possible per als serveis jurídics del Parlament haver comprovat si s'ajusta o no la petició a la realitat, en el qual cas jo no faria ús del que vostè m'ofereix i, en tot cas, si en el curs de tota aquesta sessió plenària no es pogués discutir el tema punt per punt, aleshores sí que em veuria obligat a haver de demanar la resolució motivada de la Mesa.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Bé, és realment tal com l'Il·lustre Diputat ens demana i com l'ànim d'aquesta Presidència està d'acord amb això.

Projecte de Llei de Seguretat de les Instal·lacions Industrials

El punt primer del nostre ordre del dia és debat i votació del Dictamen de la Comissió d'Indústria, Energia, Comerç i Turisme sobre el Projecte de Llei de Seguretat de les Instal·lacions Industrials i de les esmenes reservades per defensar en el Ple.

Aquesta Presidència ha d'informar que la Comissió d'Indústria, Energia, Comerç i Turisme ha acabat els seus treballs i ha emès dictamen. Pregunto jo si hi ha algun honorable membre del Consell Executiu que vulgui presentar la iniciativa de la Llei. (*Pausa.*) L'Honorable senyor Macià Alavedra té la paraula.

El Sr. CONSELLER D'INDÚSTRIA I ENERGIA (Macià Alavedra) : Senyores i senyors diputats, l'octubre de l'any passat el Consell Executiu de la Generalitat va presentar al Parlament el Projecte de Llei de Seguretat de les Instal·lacions Industrials. Es tractava d'un text breu, tècnic, però que representava tota una concepció del que ha de ser la intervenció administrativa en matèria de seguretat industrial. Dictaminat el Projecte per la Comissió d'Indústria, Energia, Comerç i Turisme, pertoca ara debatre el text en el Ple del Parlament, i crec que és oportú que en representació del Consell Executiu jo exposi quins són els condicionants i els objectius que persegueix el Projecte.

Per fer-ho, serà necessari examinar en primer lloc els fonaments legals de la intervenció administrativa en matèria de seguretat industrial. La Constitució Espanyola no es refereix explícitament al concepte de seguretat industrial; no obstant això, diversos preceptes al·ludeixen a qüestions vinculades amb aquest concepte. Concretament, l'article 43 de la Constitució reconeix el dret a la salut i estableix que correspon als poders públics organitzar i tutelar la salut pública a través de mesures preventives; d'altra banda, l'article 38 de la Constitució reconeix la llibertat d'empresa en el marc d'una economia de mercat i assigna als poders públics la garantia i protecció del seu exercici. D'acord amb aquests dos preceptes que acabo de citar, es pot inferir que la seguretat industrial, en tant que especificació dels drets i obligacions que acabo d'esmentar, és un valor social que els poders públics han de protegir dins del marc definit per l'article 38 de la Constitució.

La tensió entre els dos valors reconeguts per la Constitució, seguretat *versus* llibertat, s'ha d'integrar dins d'un sistema equilibrat que configuri el marc d'actuació dels poders públics. Però, més concretament, l'actuació de la Generalitat s'ha de circumscriure addicionalment a l'article 12 de l'Estatut, el qual li atribueix la competència exclusiva sobre indústria, però sens perjudici d'allò que determinin les normes de l'Estat per raons de seguretat. Hi ha en aquest moment en vigor un bon nombre de reglaments de seguretat industrial d'abast sectorial, els quals especifiquen, d'una banda, les prescripcions tècniques que han de complir les instal·lacions i, d'altra banda, regulen la intervenció administrativa relativa al control del seu compliment. D'acord amb la doctrina jurídica, les prescripcions tècniques de seguretat establertes reglamentàriament constitueixen referències restrictives a l'autonomia legislativa i executiva de la Generalitat, tal com hem vist que estableix l'Estatut.

Per tant, i en el cas de la Generalitat, la seva intervenció administrativa, ultra circumscriure's als preceptes constitucionals que acabo d'esmentar, haurà de fer-ho en aplicació de requeri-

ments tècnics de seguretat fixats per l'Administració de l'Estat. Dintre d'aquest límit cap tanmateix un ventall ampli de possibilitats, ventall que podem valorar en funció de tres tipus de mesures : liberalització *versus* intervenció, regulació mitjançant normes *versus* discrecionalitat, major o menor privatització de les tasques administratives.

Convé ara, per acabar d'emmarcar aquest Projecte, que examinem breument quin ha estat el model d'intervenció administrativa en matèria de seguretat industrial fins ara. En el preàmbul del Projecte que avui debatrem s'assenyala que la regulació de les instal·lacions industrials a Espanya s'ha fonamentat fins ara en la Llei del 24 de novembre de 1939, d'Ordenació i Defensa de la Indústria Nacional —és el títol de la Llei—, parcialment derogada, i orientada més per una doctrina clarament dirigista —que avui queda obsoleta— que per la necessitat de garantir el manteniment de les condicions de seguretat.

Efectivament, la gran majoria dels reglaments de seguretat avui vigents daten d'abans de la Constitució, i es fonamenten d'una manera formal en la Llei que acabo de citar, del 39, la qual partia del principi contrari al de la llibertat d'empresa, reconegut, com hem vist, en l'article 38 de la Constitució, i d'un supòsit polític ja superat : l'home no és, en aquests espais de llibertat, un ser responsable, raonable i independent, sinó un ser necessitat de direcció. Aquest era el principi de la Llei del 39. La Llei preveia que un reglament de política industrial fixaria les condicions de seguretat i les del treball en els establiments i les instal·lacions industrials, classificant-les en funció de la insalubritat, incomoditat o perill i fixant les condicions d'emplaçament que haurien de reunir.

Concretament, assignava al Ministeri d'Indústria espanyol la competència per desenvolupar reglamentàriament la llei i fixar els procediments i les sancions aplicables. Aquest reglament de policia industrial no es va dictar, i en lloc d'això, s'han promulgat un conjunt dispers de reglamentacions parcials, relatives a instal·lacions industrials específiques. Podríem citar les centrals i línies elèctriques, les instal·lacions de gas, els aparells a pressió, instal·lacions qualificades com a «molestes», etcètera.

Es poden sintetitzar aquests reglaments, derivats de la Llei del 39 —per tant, immediatament després de la Guerra Civil—, amb una òptica clarament dirigista, com acabo de dir, en el principi de l'autorització administrativa prèvia. Cal, dins aquest esquema, una autorització per iniciar la realització d'un projecte; cal una altra autorització per a la seva entrada en funcionament; cal una altra autorització per introduir-hi qualsevol modificació. Conseqüentment, la responsabilitat del compliment de les prescripcions tècniques reglamentàries recau enterament sobre l'Administració i parteix d'una desconfiança clara en l'administrat.

Les enormes dificultats tècniques per portar a terme una intervenció d'aquest ordre en una societat industrialitzada, a més de la inconstitucionalitat del nucli bàsic de la Llei esmentada, del 39, portaren l'Administració central, ja en plena democràcia, a dissenyar-ne una reforma en els anys 79 i 80. Aquesta reforma consta de dos elements : la privatització parcial de les inspeccions exigides per reglament i la modificació del procediment.

Pel que fa al primer d'aquests elements, és a dir, la privatització parcial, les denominades inspeccions periòdiques poden

ser realitzades per entitats privades autoritzades pel Ministeri d'Indústria i Energia de l'Estat. Pel que fa al segon element, és a dir, la modificació del procediment, introduït per un reial decret de l'any 80, conegut com a Reial Decret d'Alliberament Industrial, la reforma es caracteritza per una confusa agilitació del tràmit, que ara seguidament examinaré.

Efectivament, l'autorització administrativa prèvia a la realització de la instal·lació passa a articular-se sobre la base de la tècnica del silenci positiu, i estableix el termini d'un mes perquè l'Administració assenyali o demani els aclariments que consideri necessaris. Transcorregut aquest mes, s'entén que no hi ha inconvenient per a l'execució del projecte, sense que això suposi, en cap cas, l'aprovació tècnica per part de l'Administració de l'esmentat projecte. Pel contrari, pel que fa a l'entrada en funcionament de la instal·lació, aquesta només requereix la presentació a l'Administració de la certificació conforme aquesta correspon al projecte al seu dia presentat, i que compleix la legislació vigent; és a dir, s'ha de certificar que el projecte que es va presentar ha estat realitzat d'una manera fidel.

Els autors del projecte i del certificat de final d'obra adquireixen la responsabilitat de l'adequació de la instal·lació al projecte i del compliment de la legislació.

La reforma del procediment queda, doncs, caracteritzada per l'agilitació, la translació de responsabilitat de l'Administració als tècnics i la custòdia per part de l'Administració de la documentació necessària per a la correcta assignació de responsabilitats, si un dia hi ha responsabilitats.

L'indubtable encert d'aquestes reformes s'ha vist limitat per dos greus defectes en la pràctica : en primer lloc, cal remarcar que tots dos canvis han estat insuficients per solucionar realment els problemes plantejats. Quant al primer canvi, la privatització parcial de les inspeccions, en no esmenar o corregir la burocratització i la saturació administratives, no ha estat possible articular un control adequat de les entitats col·laboradores encarregades de la inspecció periòdica. Pel que fa a la segona gran reforma —el procediment—, la insuficiència de la reforma es manifesta en el manteniment de la necessitat de l'autorització prèvia a l'inici de les obres, per més que s'estableixi el procediment del silenci positiu.

Més greu que aquests dos defectes és, sens dubte, la manca d'un procediment sancionador adequat a les reformes : la responsabilització dels tècnics, que el dit Decret d'Alliberament Industrial estableix d'una manera explícita, no va acompanyar de la corresponent previsió de sancions.

Aquest fet, complementat pel manteniment de l'autorització prèvia a l'inici de les obres, que he esmentat fa un moment, ha comportat l'absència d'un autèntic alliberament del procediment, de tal manera que, a la pràctica, els projectes continuen essent revisats i esmenats per l'Administració sense que operin realment ni la responsabilització del tècnic ni l'agilitació del procediment que es pretenia.

Pel que fa a l'actuació d'entitats col·laboradores, és a dir, la privatització de la inspecció, la manca de règim sancionador és total i, per tant, els seus disfuncionaments només poden comportar la suspensió temporal o definitiva de l'autorització de què disposen; sanció desproporcionada a la majoria dels supòsits i, per tant, inadequada per al manteniment de la imprescindible disciplina.

En realitat, aquesta mancança prové del fet que, exceptuant

algunes lleis sectorials, no existeix una norma de rang legal reguladora de la seguretat industrial. La manca d'una norma legal, perquè la Llei del 39, que citàvem anteriorment, planteja nombrosos dubtes de constitucionalitat per fonamentar el desplegament de potestats administratives, sobretot en l'ordre sancionador, aquesta manca de norma legal que habiliti l'Administració per dur a terme una actuació eficaç és, sens dubte, un dels principals defectes del sistema de seguretat vigent.

El Projecte de Llei de Seguretat de les Instal·lacions Industrials que avui debatrem en aquest Ple no pretén sinó, precisament, aprofundir en les reformes endegades ara fa set anys i resoldre les mancances que hem comentat.

Així, a nivell genèric, el Projecte sanciona la capacitat de l'Administració per actuar en matèria de prevenció del risc industrial, tant amb caràcter sancionador —quan existeixi una reglamentació aplicable en vigor— com mitjançant la imposició d'instruccions específiques o, fins i tot, la paralització, quan es tracti d'instal·lacions que plantegin un risc imminent, estiguih o no estiguih contemplades per una reglamentació sectorial.

En segon lloc, el Projecte unifica el règim sancionador aplicable a la totalitat de les reglamentacions de seguretat; aplica el principi que acabem de comentar, de transferència de la responsabilitat introduïda pel Reial Decret dit d'Alliberament Industrial, i agilita definitivament el tràmit administratiu, substituint el paternalisme en les relacions Administració-administrat per un autèntic alliberament, que és el que es persegua amb la reforma del 80, però que no s'ha acabat de realitzar.

En tercer lloc, el Projecte sanciona la privatització de funcions tradicionalment administratives, si bé a través del procediment de la concessió administrativa. «Sanciona» vull dir «confirma». Aquest procediment, a diferència del d'autorització, permet un major control sobre les entitats col·laboradores, i ha estat assajat amb prou èxit a Catalunya, en el cas de la inspecció tècnica de vehicles, que, per altra banda, quatre altres comunitats autònomes de l'Estat espanyol han adoptat amb posterioritat a l'adopció que d'aquest sistema d'inspecció es va fer a Catalunya.

En definitiva, doncs, el Projecte pretén solucionar la gran mancança que l'absència d'una norma de rang legal representa per al correcte exercici de l'Administració industrial i, més concretament, per portar a terme les reformes comentades, que no tenen altre objecte que afavorir la seguretat industrial i desburocratitzar la intervenció administrativa.

Els diferents grups parlamentaris van presentar un total de vuitanta-nou esmenes al text presentat pel Consell Executiu, una de les quals a la totalitat. D'elles, en resten vint-i-vuit en el Dictamen de la Comissió, incloent-hi l'esmena a la totalitat, si la meua informació és correcta.

Crec que, des d'una perspectiva del Govern de la Generalitat, és oportú fer una breu referència a tres qüestions relacionades amb les esmenes presentades i fixar la posició del Govern, prèviament al debat que tindrà lloc posteriorment.

En primer lloc, el text del Dictamen de la Comissió incorpora, en forma d'un nou article, una llarga esmena d'addició corresponent al Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, que estableix el règim d'incompatibilitats i de condicionants a exigir a les entitats concessionàries. Aquest règim coincideix amb les exigències que diferents directives comunitàries esta-

bleixen per a entitats amb aquest tipus de funcions, i també amb el que el Govern de la Generalitat exigí al seu dia a les entitats concessionàries del Servei d'Inspecció i Control Reglamentari. Per tant, el Departament d'Indústria i Energia no pot sinó celebrar aquesta incorporació d'aquesta esmena que ha fet la Comissió.

En segon lloc, voldria comentar l'esmena número 40, del Grup Socialista, que qüestiona la validesa dels certificats emesos per les entitats delegades de l'Administració. Vull fer ressaltar que donar la mateixa validesa a efectes administratius a aquests certificats que als emesos directament per l'Administració, no és sinó, des del nostre punt de vista, una necessitat.

Anualment es vénen emetent centenars de milers de certificats d'aquest tipus; la major part d'ells es refereixen al resultat d'inspeccions periòdiques, d'automòbils, majoritàriament, però també d'instal·lacions d'altres tipus, o a l'emissió de documentació diversa, que seria molt llarg citar aquí.

Des del nostre punt de vista, el disseny d'una administració àgil i eficaç exigeix que aquestes tasques siguin confiades —com ho són arreu d'Europa— a entitats delegades, i, si les tasques són delegades, és absurd, des del nostre punt de vista, que el certificat sigui emès per qui no les ha realitzades, i, per tant, no pot, raonablement, responsabilitzar-se'n.

La missió de l'Administració ha de consistir —com ho és arreu d'Europa, ho repeteixo— a supervisar, a controlar l'actuació d'aquestes entitats delegades: els TÜV, a la República Federal Alemanya, les ETABE, a França, entitats similars a Bèlgica, a Suïssa, etcètera; però no a controlar totes i cada una de les seves actuacions.

A l'últim, vull fer referència a diverses esmenes, entre elles l'esmena a la totalitat, que es refereixen a la intervenció de l'Administració local en les instal·lacions industrials. La Llei de Bases de Règim Local atribueix al municipi la competència per procedir a aquesta intervenció; competència que en res és posada en qüestió ni limitada pel Projecte que avui debatrem.

D'altra banda, hem vist —ho he dit al principi de la meua intervenció— com l'Estatut atribueix a la Generalitat la competència d'indústria i, més específicament, l'aplicació a Catalunya de la reglamentació de seguretat d'àmbit estatal. Aquesta doble atribució de competències respon al fet que en el model espanyol, i en general al model dels Estats del nostre entorn, el control sobre la seguretat industrial és doble: d'una banda, les instal·lacions estan subjectes a reglamentacions específiques necessàries per a la seva legalitat, sense que aquesta subjecció comporti la necessitat d'obtenció d'autorització de la instal·lació, autorització que és excepcional, i, addicionalment, l'administració local ha d'autoritzar la seva ubicació en funció dels plans urbanístics i de consideracions que superen el marc de l'estricta seguretat industrial.

És evident que, malgrat aquesta duplicitat que existeix en el nostre ordenament jurídic, ha d'existir una coordinació entre ambdós procediments i, en particular, pel que fa als requeriments tècnics a exigir a les instal·lacions, ja que el procediment instrumentat per l'administració industrial es fonamenta en l'alliberament i, doncs, en l'absència d'autorització, que aquesta jo crec que és la gran aportació d'aquest Projecte de Llei de Seguretat de les Instal·lacions Industrials. Però l'àmbit dels requeriments tècnics de seguretat queda fora, precisa-

ment, de l'abast d'aquesta Llei. Correspon aquesta exigència, doncs, a la futura llei d'activitats classificades, la qual ha de garantir que les exigències tècniques de seguretat guardin la necessària uniformitat.

I, per últim, senyor President, només em queda felicitar els membres de la Comissió d'Indústria, Energia, Comerç i Turisme per la tasca de síntesi realitzada i manifestar a tota la Cambra la meva satisfacció en presentar avui un projecte endegat amb anterioritat a la meva presa de possessió i a la meva funció actual, però que subscric amb entusiasme, en tant que crec que representa un pas endavant en la construcció d'una administració moderna i eficaç despullada d'herències de burocratismes i paternalismes innecessaris.

Moltes gràcies, senyor President; senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, Honorable Conseller. Algun Il·lustre Diputat ha estat encarregat per la Comissió de presentar el Dictamen? Essent que no, podem passar ja al debat del Projecte de Llei.

Es començarà per les esmenes a la totalitat. N'hi ha una, l'esmena a la totalitat presentada és del Grup Socialista al Parlament de Catalunya. Per a defensar l'esmena, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Santiago Riera.

El Sr. RIERA : Moltes gràcies, Honorable President. Senyores diputades, senyors diputats, el nostre Grup no hagués volgut mantenir aquesta esmena a la totalitat de retorn al Govern del text. Penso que ha quedat demostrat a bastament al llarg de les més..., més, no, tres reunions que hem tingut la Ponència, perquè s'ha fet un gran treball, jo diria, un treball important de concentració d'articles, de sintetitzar posicions i, per tant, haguérem volgut no haver de presentar aquesta esmena a la totalitat.

Malgrat tot, hi ha hagut un aspecte, hi ha hagut un tema que aquí sí que no hem avançat ni un pam, ni dos, ni un mil·límetre, i ha estat, senyores i senyors diputats, perquè ho coneguim a la Cambra, tot el que fa referència a la possibilitat —i dic «possibilitat», perquè s'entengui perfectament— que també l'Administració local, també l'Administració local sigui entitat susceptible de delegar-li la inspecció i el control de la seguretat de les instal·lacions industrials, perquè és palès que el text, amb el qual estem d'acord en aquest apartat, possibilita —el senyor Conseller ho acaba de manifestar a bastament— privatitzar aquesta inspecció de control, tota vegada que pel règim de concessions permet que una entitat privada, doncs, tingui la concessió per fer inspecció i control de la seguretat de qualsevol instal·lació industrial en el marc que ordena aquesta Llei.

Per a nosaltres aquest tema és molt important, és molt important i aquest Diputat encara no comprèn ni ha rebut cap argumentació substancial —esperem que avui potser es farà, si és que els senyors diputats i les senyores diputades s'oposen a aquesta pretensió de retornar el text al Govern— que justifiqui per què no, per què no es pot possibilitar que un ajuntament, que una entitat supramunicipal —que també ho posem en les nostres esmenes— pugui rebre també aquesta concessió. Encara aquest diputat no sap arguments de per què no; se'ls ha d'imaginar, en qualsevol cas.

Perquè entenem, senyores i senyors diputats, que aquesta pretensió està avalada per aquest Parlament, per motius de llei, precisament, i permetin-me que llegeixi no la Llei de

Bases de Règim Local, sinó la Llei que hem fet en aquest Parlament, l'hem feta no fa pas molt, que és la Llei 8/87, del 15 d'abril, Llei Municipal i de Règim Local de Catalunya. A part que aquesta Llei tipifica exactament i perfectament, no envaeix les competències de l'Administració local en aquests aspectes, que els té, és conegut que perquè qualsevol indústria es posi en marxa ha de tenir una llicència municipal de posada en marxa de l'activitat industrial; evidentment que no s'hi fica. Sí que en l'article 67 diu clarament : «El municipi pot exercir competències delegades per l'Administració de la Generalitat en els termes establerts per les lleis.» I l'article 68 diu una sèrie d'aspectes en els quals es pot delegar tot tipus de funció, pel règim que aquí mateix ordena, i entre elles hi ha també la protecció del medi ambient, i aquí hem parlat a bastament, en la Ponència, de per què era necessari que el medi ambient fos també un bé protegible per aquesta Llei, i al final, certament, que ha estat de tots els grups d'introduir aquesta esmena i, per tant, ha estat favorable de tots els grups i també hi ha estat sensible el de la majoria.

Per tant, és evident, és evident que per raons pròpies, ja de llei, perfectament, permetria que es donés aquesta possibilitat, que, repetim, no és que hàgim proposat que s'ordini, sinó la possibilitat que a l'Administració local també se li puguin delegar en aquells casos aquestes funcions.

També per raons d'economia, de diners, per raons també d'efectivitat. A ningú se li escaparà que possiblement hi haurà molts indrets del nostre país, de Catalunya, que difícilment una entitat privada estarà disposada a fer un concert en aquella zona. Per què? Doncs, perquè l'activitat industrial és molt minsa i no permet, doncs, que sigui econòmicament rendible per a una entitat de situar-se allà. Passarà algunes vegades que a la mateixa Administració autonòmica li serà difícil poder obrir un departament o un petit servei perquè faci aquelles funcions en aquella comarca.

Per tant, quin impediment hi ha en aquests moments poder fer que un ajuntament o una entitat comarcal —hem fet la Llei de Comarques no fa pas massa— pogués tenir aquesta delegació de funcions?

També per altres motius de coordinació i col·laboració. Han passat fets greus : el tema de Tarragona està a la ment de tots; el tema de la seguretat industrial, la col·laboració, la coordinació entre administracions cada dia és més palesa, la mateixa Comunitat Europea ho determina així en les seves directrius, aquesta col·laboració i coordinació.

Per tant, senyores i senyors diputats, no entenem, no entenem gens, no entenem gens, per què s'entesta el Grup de la majoria —si és que al final així ho acaben de manifestar amb el seu vot— a no acceptar aquesta possibilitat de delegar a l'Administració local, també, el control de la seguretat de les instal·lacions industrials. No ho entenem.

Per això, per protesta, gairebé diria jo, mantenim aquesta esmena a la totalitat, perquè pensem que és un tema bàsic, que no hem entès aquesta obcecació i, per tant, la mantenim, esperant que d'aquesta reflexió que ha fet aquest Diputat puguin veure l'abast d'aquesta qüestió i, aleshores, puguin acceptar retornar aquest text al Govern perquè dialogui amb l'Administració local, en parli; aviat posar en marxa la Llei de Comarques, que pugui veure tot l'abast que això representa i pugui trobar, d'una manera o altra, el mitjà pel qual també l'Admi-

nistració local i supralocal pugui ser entitat susceptible de delegar-li tots aquests temes d'inspecció i control de les instal·lacions industrials.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Aymerich.

El Sr. AYMERICH : Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, senyor Riera, evidentment, en el transcurs de la Ponència de la Comissió es va aprovar la Llei 8/1987, que no la teníem aprovada en el moment que es va presentar l'avantprojecte del Projecte de Llei, però, en cap cas, el Projecte que avui estem debatent aquí no diu que no es puguin exercir les competències ni es puguin delegar, o sigui, vostè mateix ha fet esment que la Llei 8/87 diu exactament això, que pot exercir competències i pot delegar... Aquesta Llei o aquest Projecte de Llei que avui estem debatent no està excloent aquesta possibilitat, que en un futur es puguin delegar.

També vostè ha fet esment, quant a seguretat industrial, al tema de Tarragona. El tema de Tarragona jo li diria, senyor Diputat, que no és un problema de seguretat industrial, i tant de bo que es poguessin solucionar els problemes de terrorisme amb la seguretat industrial. Vull dir que és un tema completament diferent.

Però jo, ara, si em permeten les senyores i els senyors diputats, em centraria en el que diu exactament l'esmena a la totalitat, que fa referència a uns punts i a un article tant de la Llei de Bases de Règim Local com de la Constitució.

Pel que fa a les competències municipals, quant a l'article 2.25 i següents de la Llei de Bases, la intervenció administrativa sobre la seguretat industrial té actualment a Espanya dos canals fonamentals : a) la reglamentació específica sobre instal·lacions que presenten un risc específic, usualment en forma de decret de l'Administració central, la inspecció i el control del compliment de la qual s'atribuïa a les delegacions del Ministeri d'Indústria i Energia i, actualment, a Catalunya, al Departament d'Indústria i Energia; b) la reglamentació genèrica sobre indústries i activitats classificades en el Decret 2414/61, del 7 de desembre, sobre activitats molestes, insalubres, nocives i perilloses, que regula la intervenció del municipi en les comissions provincials a Catalunya; a Catalunya se'n diu la Comissió Interdepartamental d'Indústries i Activitats Classificatòries.

Aquestes intervencions es consideren complementàries, i l'existència de la primera, la justificació de la qual és en raó a l'especialització temàtica, no s'ha considerat en cap moment un atemptat contra l'autonomia municipal, tota vegada que la legislació sobre indústries i activitats classificades dóna àmplies facultats al municipi per a la intervenció en la indústria per raons de seguretat, tant en concepció de les instal·lacions com en el seu control posterior, també regulat en l'article 35 del Decret 2414/61, abans esmentat.

Així, l'Estatut d'Autonomia de Catalunya assigna competències a la Generalitat en matèria d'indústria, en el seu article 12.1.2, si la intervenció administrativa per part de la Generalitat en aquesta matèria constituís una vulneració de les competències municipals, tant en l'article esmentat de l'Estatut com la totalitat de la reglamentació sobre el tema de l'Administració central constitueixen vulneracions de l'autonomia municipal.

Només una lectura superficial de l'article setè del Projecte

pot donar a entendre que es pretén que compti exclusivament al Departament d'Indústria i Energia la inspecció i el control de la seguretat industrial. Tanmateix, el seu redactat explicita que al Departament d'Indústria i Energia correspon actuar, en el marc de les competències estatutàries de la Generalitat, explicitació que respecta, doncs, no sols les competències del municipi, sinó també les de l'Administració central.

Així, doncs, l'article setè, com deia, estableix només el règim de competències a l'interior de l'Administració de la Generalitat i no entre les altres administracions.

Un comentari molt semblant podria fer-se respecte a l'article cinquè, la lectura atenta del qual mostra prou clarament que no faculta el Departament d'Indústria i Energia per regular els procediments requerits per obtenir l'autorització o certificació administrativa més que en el marc de l'Administració de la Generalitat, és a dir, més que en la mesura que tal autorització o certificació sigui preceptiva per part d'aquesta administració independentment de les autoritzacions o certificacions exigibles per altres administracions i, en concret, per la municipal.

Pel que fa als articles 24 i 25 de la Constitució, també esmentats, la lectura d'aquests articles mostra que l'esmena pot sostenir-se en una possible conculcació de tres drets constitucionals : a la tutela dels jutges i tribunals en no ser sancionats per accions o omissions que en el moment de produir-se no constituïen infraccions administratives i a la no-imposició de sancions, per part de l'Administració civil, que impliquin privació de llibertat. Cap d'aquests tres drets és conculcat ni de prop ni de lluny al Projecte, el qual, d'altra banda, no segueix sinó les pautes que són habituals pel que fa a la intervenció de l'Administració en la seva funció de policia.

I examinem-los un a un. El primer, com és prou sabut : tots els actes de l'Administració poden ser objectes de recurs davant els tribunals contenciós-administratiu. El segon : el Projecte només estableix la sancionabilitat de les infraccions que s'esdevinguin en el futur i en cap cas permet una extensió amb caràcter retroactiu. I el tercer : les sancions que s'hi preveuen es redueixen a la multa i a la suspensió temporal de la capacitat per certificar davant l'Administració; sancions que no impliquen de cap manera privació de llibertat.

I, per acabar, pel que fa a l'atorgament de rang legal a la Institució de la potestat inspectora. En primer lloc, haig de dir que el Projecte no exclou la potestat inspectora de l'Administració, sinó que es limita a facultar-la, perquè l'exerceixi a través d'entitats concessionàries. En segon lloc, es podrà discutir l'oportunitat de discutir aquesta delegació de funcions, però el que no pot dubtar-se és que, en qualsevol cas, aquesta delegació, de produir-se, és convenient que es doni a partir d'una facultació amb rang de llei, ja que, en cas contrari, si que s'està sostraint al Parlament la regulació d'un aspecte d'indubtable transcendència pel que fa a l'organització administrativa.

Així, cal jutjar com a poc recomanable la manera com va ser introduïda en el sistema administratiu espanyol la figura de les entitats col·laboradores de l'Administració, a partir del Reial Decret 735/79, ja que, malgrat que formalment es tracti d'una exigència addicional de certificacions per part de l'Administració, a la pràctica el sistema ha operat, com era lògic, una autèntica trasllació de responsabilitats de control industrial de l'Administració a les esmentades entitats. Ara bé, aquesta trasllació s'ha produït al marge del poder legislatiu i dintre de les condici-

ons establertes exclusivament per la mateixa Administració.

Al contrari, el Projecte estableix uns límits molt concrets a aquesta delegació i, en concret, l'adopció de la figura de la concessió administrativa, figura molt més transparent i subjecta a control que la de l'autorització administrativa.

Per tot això que els he esmentat, senyores i senyors diputats, el nostre Grup, evidentment, votarà en contra de l'esmena a la totalitat.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Ara aquesta Presidència, amb molt de gust, donarà la paraula als representants dels altres grups parlamentaris que vulguin fixar la seva posició, per a intervencions que no han de passar de deu minuts. L'Il·lustre Diputat senyor Casanovas té la paraula.

El Sr. CASANOVAS : Moltes gràcies, senyor President. Senyories, la nostra posició davant d'aquesta esmena a la totalitat, evidentment, és de refús. Nosaltres —suposo que no dic res de nou : ja ho vam fer en Comissió— tenim diferències evidents amb aquesta Llei, i això ho demostra les esmenes que hi hem presentat. Actualment encara en mantenim una —que ara es veurà, en el curs del debat— que creiem fonamental per a garantir unes inspeccions i uns controls rigorosament seriosos.

Però aquestes diferències no arriben tan enllà que ens facin creure —com ja dèiem en Comissió— que calgui fer una esmena a la totalitat per millorar la Llei; creiem que aquesta Llei és millorable en el decurs del debat; ho creiem en Comissió; ens sembla haver tingut raó, en aquest moment, perquè en el nostre cas creiem que s'ha millorat substancialment en l'assumpció d'una colla d'esmenes que l'han feta evidentment més bona i més concreta. Tenim l'esperança... com que també tenim l'esperança que en el curs d'aquest debat es pugui acabar de millorar les formes que nosaltres creiem que encara es poden retocar, és per això que no votarem favorablement aquesta esmena a la totalitat i sí que farem la defensa de les nostres esmenes en el debat.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : L'Il·lustre Diputat representant, senyor García, del Partit Socialista Unificat de Catalunya té la paraula.

El Sr. GARCÍA SÁNCHEZ : Sí, indistintament del contenido de la Ley —y no voy a entrar en él, por supuesto, sino de la enmienda a la totalidad—, hay elementos que fundamentan en sí nuestro voto, que va a ser a favor, y es que ya no se trata de que la Ley sea mejor o peor, de los contenidos en sí, sino de la forma; de los instrumentos que han de intervenir para la eficacia de esa Ley, los instrumentos que han de intervenir, que han sido expuestos en la defensa de la enmienda a la totalidad, que son también concordantes con una de las enmiendas que tenemos nosotros al artículo 15, nos demuestran que, independientemente de los contenidos de la Ley, la no participación de los sectores que consideramos que deben intervenir también para que surta eficacia la Ley, la marginación —por así decirlo— y la exclusividad del seguimiento del control de la intervención sólo desde la Conselleria d'Indústria, en este caso, o de los concesionarios, nos lleva a nosotros a considerar que hay un vacío, y que ese vacío o se tiene en cuenta o bien en el curso del debate de las enmiendas o, de lo contrario, nosotros vamos a empezar por votar a favor de la proposición alternativa que se ha defendido aquí.

Nada más.

El Sr. PRESIDENT : Perquè intervingui en nom del Grup Popular, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Colomé.

El Sr. COLOMÉ : Gràcies, senyor President. Simplement per anunciar que el nostre Grup no donarà suport a aquesta esmena a la totalitat presentada pel Grup Socialista.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Perquè intervingui en nom del Grup... Ja està... Bé, aleshores, podem passar, doncs, ja, a la votació d'aquesta esmena.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 23 vots a favor, 60 en contra i cap abstenció.

Anem, doncs, ara... tenint en compte que l'article número 1 no té esmena, si els il·lustres diputats i diputades no hi tenen inconvenient, passariem a la votació del text del Dictamen per a aquest article.

Els qui siguin favorables al text del Dictamen per a l'article 1, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article 1 ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Passem ara a l'article 2, que té una esmena, l'esmena número 3... Perdó, l'esmena número 2.

Els qui siguin favorables...

Per defensar aquesta esmena, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Casals, del Grup Mixt.

El Sr. CASALS I PARRAL : Senyor President, aquesta esmena té una finalitat, igual que té una finalitat la Llei, que no és una altra que protegir no solament les pròpies instal·lacions, sinó protegir allò que envolta les instal·lacions, protegir les persones, protegir els béns; i es diu a l'article 2 «protegir el medi»; nosaltres hi trobem a faltar que es digui «el medi ambient».

Realment, si reprenem l'accident de Tarragona, de què ja s'ha parlat aquí —més ben dit, no l'accident sinó l'atemptat terrorista—, però no dels efectes, és el mateix : veiem que es va produir un fet, un fet de pànic per part de la gent en sentir-se insegurs; la gent s'ha de sentir protegida per la Llei. I de què tenia por la gent que fugia dels seus domicilis després de l'atemptat de Tarragona? Bé, podríem pensar que els que fugien de mig quilòmetre, d'un quilòmetre, tenien por d'unes altres sèries d'explosions que els poguessin afectar directament; però aquells que fugien de vuit, deu, dotze quilòmetres, del que tenien por era que es produís un enrarament del medi ambient, que es produïssin desprendiments de gasos tòxics que els pogués afectar. Per tant, la Llei, per sentir-se protegit, ha de dir allò que vol dir. Creiem que, en aquest cas, el que hauria de dir és «el medi ambient», que, realment, és el punt pel qual poden arribar les pitjors conseqüències de qualsevol tipus de defecte, d'accident o, fins i tot, d'atemptat en una instal·lació industrial.

Per tant, demanaria el vot favorable a aquesta esmena a les senyores i als senyors diputats.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Aymerich.

El Sr. AYMERICH : Sí, gràcies, senyor President, de l'escó estant. Bé, aquesta esmena, com totes les esmenes, doncs, que feien relació al medi, tant en Ponència com en Comissió, ja van ser totes admeses, i l'article 2, evidentment, com diu el senyor Casals, potser a ell li falta la paraula «ambient», però fins i tot els lingüistes de la Cambra van considerar que dir «medi» ja volia dir, ja contemplava el medi ambient. Per tant, ens hi oposarem perquè ja queda contemplat en el mateix article 2.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Anem, doncs, ara, a la votació d'aquesta esmena.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 1 vot a favor, 79 en contra i 3 abstencions.

Anem ara a la votació del text del Dictamen per a aquest article.

Els qui siguin favorables al text del Dictamen per a aquest article, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui s'hi oposen?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Ara passem a l'article 3, que té una esmena, l'esmena número 6, del Grup Mixt... Ah!, perdó, esmena número 3..., sí, esmena número 3 a l'article 3. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor... No hi ha defensa. Bé, per tant, tampoc hi ha torn en contra.

Anem a sotmetre...

És que no la defensa o la retira? (*Rèmor de veus.*)

No la defensa. No hi ha torn en contra; per tant, anem a la votació.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat refusada per 1 vot a favor, 80 en contra i 3 abstencions.

Anem ara a la votació del text del Dictamen. Cal tenir en compte que hi ha una esmena tècnica. Aquesta esmena tècnica... a l'apartat primer cal afegir «s'entén per instal·lació industrial l'agrupació d'elements físics que té per objecte...». Com veuen, és una esmena purament tècnica, suposo que no hi ha cap inconvenient per considerar-la inclosa. Per tant, anem a la votació del text del Dictamen per a aquest article, amb aquesta modificació.

Els qui siguin favorables a aquest text, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estan en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article 3, amb la modificació que hem assenyalat, ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Som ara a l'article 4, que comença per tenir una esmena, número 4, del Grup Socialista. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat... (*L'l. Sr. Riera s'aixeca per parlar.*)

El Sr. RIERA (*de l'escó estant*) : Senyor President, si em permet, les esmenes número 4, 5, 7 i 8, que són les antigues 9, 10, 15 i 16, estan retirades.

El Sr. PRESIDENT : Retirades, totes aquestes? (*Pausa.*) Ara tenim, doncs, a la vista, l'esmena número 6, del Grup Mixt. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat... Retirada. Bé, gràcies.

Per tant, anem al text del Dictamen per a aquest article 4.

(*Pausa.*)

(*L'l. Sr. Aymerich s'aixeca per parlar.*)

El Sr. AYMERICH (*de l'escó estant*) : Sí, senyor President, hi ha dues coses a l'article 4. O sigui, al paràgraf on comença la lletra a), on acaba «l'Administració competent,» hi ha repetit «i que addicionalment...» tal, tal... que és l'apartat b).

El Sr. PRESIDENT : Sí, sí, aquesta Presidència ja ho havia advertit i anava ara a comunicar-ho.

El Sr. AYMERICH : Hi ha una segona cosa, senyor President, si em permet, que en el punt c) ens agradaria fer votació separada, o sigui, de tot l'article fins on diu : «que, en absència de reglamentació aplicable a les instruccions específiques,», aquí una votació, i deixar a una altra votació «i a causa d'innovacions industrials», per passar una altra vegada, amb la mateixa primera votació, o amb una tercera, començant a «estan d'acord», que continuaria després de «específiques».

El Sr. PRESIDENT : Bé, a veure, suposo que quedarà prou clar que, naturalment, no es vota la frase que està repetida per error, eh! i que, quant a la votació de l'apartat c), la frase «i a causa d'innovacions industrials» és objecte de votació separada. Tota la resta va conjuntament.

Per tant, els qui siguin favorables al text del Dictamen per a això que hem dit amb aquestes observacions, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estan en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquest text que hem descrit ha estat aprovat per unanimitat dels presents. I, ara, anem a la frase «i a causa d'innovacions industrials», de l'apartat c).

Els qui siguin favorables a aquesta frase, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta frase ha estat rebutjada per 31 vots a favor, 56 en contra i 5 abstencions.

Ara, passem a l'article cinquè, que té una esmena transaccional signada pels Grups de Convergència i Unió, Partit Socialista i Grup Popular, que és per substituir l'esmena número 9. Bé, ara, naturalment, es donarà lectura a aquesta esmena.

El Sr. SECRETARI PRIMER : «2. El Departament d'Indústria i Energia regularà el procediment per a l'autorització administrativa que estableix l'article 4, coordinant-lo amb el procediment que regula l'obtenció de la llicència municipal d'activitat i posada en marxa de qualsevol instal·lació industrial...»

El Sr. PRESIDENT : Bé, com veuen, això suposa la creació d'un apartat dos, amb el text que s'ha llegit. Hi ha cap inconve-

nient a tramitar...? Bé, doncs, anem a sotmetre ara a votació aquest text.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquest text ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Anem ara a la votació del text del Dictamen per a l'article 5. Els qui siguin favorables a aquest text, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a l'article 5 ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

L'article sisè no té esmenes, per tant, podem votar el text del Dictamen.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estan en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquest text del Dictamen per a l'article 6 ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Ara som a l'article 7, que té una esmena, la número 10, del Grup Socialista. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Riera.

El Sr. RIERA : Gràcies, senyor President. Sí, aquesta esmena es tracta simplement una esmena de precisió, tota vegada que fa referència a la remissió necessària de l'àmbit de competències tractat a l'article 1 que hem aprovat. Per tant, doncs, així mateix deixo defensada aquesta esmena.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra? *(Pausa.)* L'esmena número 11 del Grup Socialista és la que ara anem a contemplar, per tant, tinc el gust de donar la paraula al Diputat senyor Riera.

El Sr. RIERA *(de l'escó estant)* : Sí, gràcies, senyor President. De fet, jo em penso que en la defensa de l'esmena a la totalitat de retorn he argumentat a bastament el perquè d'aquesta esmena. Simplement diu el següent : «La potestat d'inspecció i control pròpia del Departament d'Indústria i Energia podrà ser exercida directament per aquest i per delegació a través de l'Administració local, ja sigui municipal o supramunicipal, i també, lògicament, podrà ser sotmesa al règim concessional.»

Pensem que el text que he llegit jo abans de la Llei local de Catalunya en l'àmbit de l'article 67 queda clar que diu que «el municipi pot exercir competències delegades de l'Administració a la Generalitat en els termes establerts per les lleis». Per tant, lògicament, si una llei no estableix aquesta delegació en aquest camp, lògicament no podrà ser observada; ho dic pel comentari que s'ha fet en respondre a aquest Diputat en la meva anterior intervenció.

Per tant, doncs, pensem que aquest fet, la proposta nostra és una proposta coherent, que, ja dic, tampoc ens han donat arguments de per què no, i continua sense saber..., aquest Diputat se n'anirà d'aquí, el Ple, igual que me'n vaig anar a la Comissió, sense saber per què no la possibilitat que pugui ser delegada a l'Administració local o supralocal aquesta potestat d'inspecció i control de les instal·lacions industrials.

Per tant, doncs, amb aquesta angoixa de no saber el perquè,

en realitat, doncs, dono per defensada aquesta esmena, a veure si ara se m'explica amb més profunditat de la que abans no s'ha fet.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra? *(Ll. Sr. Aymerich s'aixeca per parlar.)*

El Sr. AYMERICH *(de l'escó estant)* : Senyor President, si m'ho permet, acumularia després de sentir la defensa de l'esmena 41.

El Sr. PRESIDENT : Que és la 13, no? *(Ll. Sr. Riera s'aixeca per parlar.)*

El Sr. RIERA *(de l'escó estant)* : Sí, senyor President, de fet, és el mateix. Per tant, dono per defensada perfectament l'esmena 41, perquè té el mateix sentit i, per tant, doncs, penso que s'ha de votar globalment, tant la 39 com la 41.

I la 40, si se'm permet, està retirada, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Retirada. Bé, ara, en aquest article queda una esmena d'Esquerra Republicana...

A veure, doncs, per a un torn en contra de l'11 i la 13.

El Sr. AYMERICH : Sí, gràcies, senyor President. Intentaré que m'entengui el senyor Riera; de tota manera, sé que serà difícil perquè portem diverses reunions i em diu que no ho ha entès, i jo em limitaré a dir-li que, evidentment, des del punt de vista tècnic, la delegació de funcions en l'Administració local, sempre que aquesta tingui prou abast com per disposar de tècnics especialistes en les diferents matèries, és una solució vàlida, utilitzada en diversos països europeus, encara que complica —i aquí està l'explicació— la tasca de coordinació. Aquesta és la meva explicació; vull dir, si a vostè no li val, és una altra història.

L'experiència en el mateix tema del Ministeri d'Indústria respecte a això representa, precisament, un gran fracàs; però això, de fet, no demostra la impossibilitat d'una bona organització; vol dir que les explicacions que li puc donar són les que ja li havia donat, però avui les hi reitero; per tant, nosaltres, el nostre Grup, ens oposarem a aquestes dues esmenes.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Bé, queda ara l'esmena 14, d'Esquerra Republicana de Catalunya. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Casanovas.

El Sr. CASANOVAS : Moltes gràcies, senyor President; senyories, aquesta esmena que ara em proposo defensar ha estat fruit d'una reflexió. Nosaltres creiem que cal que sempre que el Departament d'Indústria i Energia delegui la inspecció i el control de les condicions de seguretat industrial a empreses concessionàries, ho faci de tal manera que aquestes empreses concessionàries no puguin, en cap moment, sentir-se inclinades a condicionar el corresponent certificat d'inspecció o de control a la possibilitat d'un major benefici empresarial, o que es pugui sospitar que l'obtenció d'uns guanys complementaris ha estat tingut en compte en el moment d'acceptar una instal·lació com a satisfactòria. Cal que no hi hagi cap possibilitat de dubte que el resultat d'un control o d'una inspecció pot haver estat condicionat per unes decisions que en algun cas poden haver produït un benefici complementari a l'empresa concessionària.

Ja, amb aquesta finalitat de claredat i transparència en les decisions, se'ns va acceptar, en el debat en Comissió, una esmena fixant les condicions limitatives que cal que co-

mpleixin aquestes condicions, condicions d'acord amb allò que fixa la normativa de la Comunitat Europea. No entenem per què en aquell moment no s'acceptà aquesta altra precaució que ara tornem a defensar davant del Ple, en el sentit que les empreses encarregades d'aquestes tasques siguin empreses sense finalitat de lucre, i evitar, d'aquesta manera, tota possible sospita d'irregularitats com les que els acabo d'explicar.

En el debat en Comissió ja no ens convenceren en absolut les febles raons que s'adduïren en el torn de rebuig; ara, encara les trobem més febles, després d'haver-se incorporat al text del Dictamen de la ponència una transacció feta amb l'esmena nostra a la Disposició Transitòria, on queda garantit el dret de les concessionàries actuals fins a l'expiració dels seus respectius contractes de concessió, quedant d'aquesta manera garantit el seu estatus per a tot el període concertat.

Desitjo que tots plegats haguem tingut temps de reflexionar sobre la greu anomalia que representaria no admetre ara la nostra esmena, situant-nos en una posició incòmoda en relació amb ordenaments similars que ja s'han citat en aquesta Cambra vigents en altres països membres de la Comunitat. I és amb l'esperança d'aquesta reflexió que els demano que votin favorablement l'esmena que nosaltres els proposem.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Aymerich.

El Sr. AYMERICH : Gràcies, senyor President; bé, aquesta esmena, evidentment, som susceptibles, com el senyor Marçal Casanovas, però, evidentment, creiem que no es pot demanar a una empresa privada que a sobre faci un servei i que el faci sense finalitat de lucre. Evidentment, si aquest servei no es fa bé, la Llei ja preveu les sancions, estan previstes en la mateixa Llei, i, per tant, jo, com a exemple, només posaria la inspecció tècnica de vehicles, que, evidentment, és un exemple vàlid perquè s'estan fent 1.600.000 revisions anyals en aquest tema, i només caldria que a aquesta empresa se li hagués hagut de demanar, després de muntar aquestes grans instal·lacions que representen, que, a sobre, no hagués tingut els seus propis beneficis que han de tenir. Per tant, lamentant-ho molt, i estant en l'esperit que imposa el senyor Marçal Casanovas a presentar aquesta esmena, el nostre Grup, per coherència amb el que he dit, la votarà en contra.

El Sr. PRESIDENT : Anem ara a la votació de les esmenes de l'article 7. Podem votar conjuntament les del Grup Socialista? Pregunto al senyor Riera si podem votar...

El Sr. RIERA (*de l'escó estant*) : Perdoni, senyor President, no estava atent. La primera, l'esmena número 38, la 10 actual, no, perquè suposo que les altres no seran acceptades i aquesta és acceptada. En tot cas, separar l'esmena 38 de la 39, 40..., bé, la 40 està retirada, i 41, millor dit. (*Ll. Sr. Aymerich s'aixeca per parlar.*)

El Sr. PRESIDENT : Sí, té la paraula...

El Sr. AYMERICH (*de l'escó estant*) : O sigui, votació separada de l'esmena número 10. L'11, 12, 13 i 14, almenys per al nostre Grup, es poden votar conjuntament.

El Sr. PRESIDENT : Així mateix, o sigui, votem separadament la número...

El Sr. RIERA (*de l'escó estant*) : Sí, de fet, la número 12 està retirada, eh?

Per tant, separar la 10 de la resta, de l'11 i la 13, pel que fa al

Grup Socialista.

El Sr. PRESIDENT : Anem, doncs, ara a la votació de l'esmena número 10.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena número 10 ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Ara, s'han de votar l'11 i la 13 conjuntament, segons sembla, no? (*Ll. Sr. Casanovas s'aixeca per parlar.*)

El Sr. CASANOVAS (*de l'escó estant*) : Per a nosaltres, senyor President, no hi ha inconvenient que es voti junta. No ho sé per als altres grups.

El Sr. PRESIDENT : 11 i 13. Anem a sotmetre a votació l'11 i la 13.

Els qui siguin favorables a aquestes esmenes, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquestes esmenes han estat rebutjades per 26 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció.

Anem ara a la votació de l'esmena 14, d'Esquerra Republicana. Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena número 14 ha estat refusada per 5 vots a favor, 61 en contra i 21 abstencions.

Ara anem a la votació del text del Dictamen per a aquest article 7.

(*Ll. Sr. Riera s'aixeca per parlar.*)

El Sr. RIERA : Senyor President, si pogués ser, votació separada del punt 1 i el punt 2.

El Sr. PRESIDENT : De l'apartat 1 i l'apartat 2?

El Sr. RIERA : Justament.

El Sr. PRESIDENT : El text del Dictamen per a l'apartat 1 de l'article 7 és el que ara anem a sotmetre a votació.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

(*El text és aprovat per unanimitat.*)

Anem ara a la votació del text del Dictamen per a l'apartat 2.

Els qui hi siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a l'apartat 2 de l'article 7 ha estat aprovat per 61 vots a favor, cap en contra i 26 abstencions.

Passem ara a l'esmena número 15, que és addició d'un nou paràgraf. És esmena presentada pel Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre senyor García.

El Sr. GARCÍA SÁNCHEZ : Sí, señor. Nos parece que la Ley de Seguridad de las Instalaciones Industriales, sin menoscabo de las competencias que confieren a la Conselleria de Industria, debería contemplar también —ya ha salido a lo largo del debate— la posibilidad de que la inspección pudiera ser promovida también por los entes locales, por el movimiento asociativo —en este caso, las organizaciones de consumidores y de

usuarios—, teniendo en cuenta el perjuicio que ocasionan, también, una parte de industrias contaminantes, tanto en el medio ambiente, a través de ruidos, es decir..., y la peligrosidad que suponen algunas de las industrias. Consideramos, por tanto, que sería necesario facilitar en esta Ley la posibilidad de que, a instancias, también, de estos organismos, pudiese realizarse la inspección. Es por ello que nosotros mantenemos esta enmienda para la votación en plenario.

Nada más.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Aymerich.

El Sr. AYMERICH : Sí, gràcies, senyor President. En fi, pel que fa a aquesta esmena, haig de dir que la necessitat d'una ordre formal del Departament d'Indústria i Energia per a la realització d'inspeccions dificultaria extraordinàriament l'eficàcia de l'Administració en el desenvolupament de les seves funcions.

Pel que fa a l'origen de la inspecció d'ofici o a instància de les comunitats locals i/o organitzacions de consumidors i usuaris, el redactat viola la Llei de Procediment Administratiu, la qual, aplicant, d'altra banda, la legislació comuna, atorga la legitimitat per intervenir en un procediment administratiu, no sols als qui ostentin drets que resultin directament afectats, sinó també als titulars d'interessos legítims, personals i directes. Això, segons l'article 62.27 i següents.

En la mesura que els municipis i les organitzacions esmentades resultin parts interessades, d'acord amb la definició que del concepte dona la Llei de Procediment Administratiu, ostenten ja el dret a intervenir, però no es pot, de cap manera, ni limitar aquest dret a aquests objectes, ni atorgar-los encara que no tinguin interessos tipificats en l'assumpte.

Pel que fa a la informació a les parts que han instat l'acte administratiu, és regulada també pels articles 79 i 80 de la Llei del Procediment Administratiu abans esmentada, sense que resulti oportú que una llei especial s'aparti, pel que fa al procediment, del que estableix aquesta mateixa llei.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Anem a sotmetre a votació, doncs, aquesta esmena d'addició d'un nou paràgraf.

Esmena número 15.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 19 vots a favor, 66 en contra i cap abstenció.

Passem ara a l'article 9, que té una esmena número 16 per a addició d'un nou apartat; és del Grup Mixt. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula... (Pausa.) Sí, perdó. Abans de passar a això hem de votar el Dictamen de l'article 8, que no té esmenes.

Els qui siguin favorables a aquest Dictamen de l'article 8, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a l'article 8 ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Passem ara, realment, a l'esmena número 16, a l'article 9 —que és d'addició d'un nou apartat. Per defensar-la, tinc el

gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Casals.

El Sr. CASALS I PARRAL : Senyor President, acabem d'aprovar l'article 6, i a la seva primera lletra, la lletra a), diu que l'autor del Projecte és el responsable que aquest s'adapti a les condicions de seguretat requerides, i quan arribem a aquest article en què estem en aquest moment, l'article 9, que es defineixen les infraccions, s'oblida que una infracció, i una infracció de tipus ja inicial, és precisament que no hagués estat redactat el projecte en la forma que s'ha esmentat abans.

Definir les infraccions vol dir definir una norma penal, perquè pot tenir conseqüències de sanció, i, per tant, les normes penals han de ser sempre explícites; han d'estar sempre a la llei. No es poden sobreentendre, com quedaria en aquest cas, si no hi afegíssim aquest nou apartat. Per tant, aquesta és la raó realment tècnica per la qual es demana la votació dels senyors diputats, favorable a l'esmena, naturalment.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Aymerich.

El Sr. AYMERICH : Sí, moltes gràcies, senyor President. Bé, jo lamento, i lamento, fins i tot, dir-ho, que el senyor Riera ho ha esmentat en la seva presentació de l'esmena a la totalitat, aquesta Llei, doncs, va ser objecte de tres reunions de Ponència i, posteriorment, de la Comissió. De 89 esmenes que hi havia, es van transaccionar, com vostès veuran amb les que han quedat, moltíssimes esmenes, i el que lamento, evidentment, és que el senyor Casals no fos present en aquestes reunions per poder, també, incloure, potser, aquesta esmena dins les transaccionals que vam fer amb els altres grups. Per tant, seria ara un incompliment, fins i tot, amb els altres grups, incloure aquesta esmena dins d'aquest mateix article. Per tant, ens hi oposarem.

El Sr. PRESIDENT : Bé, anem ara, doncs, a votar aquesta esmena.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 1 vot a favor, 86 en contra i cap abstenció.

Anem a la votació del text del Dictamen per a aquest article 9.

Els qui siguin favorables a aquest text... (Pausa. L'I. Sr. Aymerich s'aixeca per parlar.)

El Sr. AYMERICH (de l'escó estant) : Sí, gràcies, senyor President. Demanariem que es votés l'article 9 fins al final del punt tercer, i una votació separada amb tot el que és el punt quart.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Anem ara a la votació del text del Dictamen per als punts primer, segon i tercer.

Els qui siguin favorables a aquests punts, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquests apartats ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Anem a sotmetre a votació l'apartat 4 de l'article 9.

Els qui siguin favorables a aquest text, que tinguin la bondat

de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a l'apartat 4 ha estat rebutjat per 24 vots a favor, 55 en contra i 6 abstencions.

I ara, doncs, sembla aconsellable que suspenguem la sessió per anar a dinar, i la reprendrem a dos quarts de cinc de la tarda.

Se suspèn la sessió.

(Són tres quarts de dues del migdia i tretze minuts.)

La sessió es reprèn a tres quarts de cinc de la tarda i deu minuts. Presideix el M. H. Sr. President del Parlament, acompanyat de l'I. Sr. Vice-president Primer, i dels I. Srs. Secretaris Primer, Segon, la I. Sra. Secretària Tercera i l'I. Sr. Secretari Quart. La Mesa és assistida per l'Oficial Major, el lletrat Sr. Pau i l'Oidor de Comptes.

Al banc del Govern seuen els H. Srs. Consellers d'Economia i Finances, de Sanitat i Seguretat Social, i d'Indústria i Energia.

El Sr. PRESIDENT : Es reprèn la sessió.

Hem deixat la discussió a l'article 10, que té una sèrie d'esmenes, la primera de les quals és la número 17, presentada pel Grup Mixt. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Casals. *(Pausa. Remor de veus.)* Perdó, senyor Diputat, hauria d'agafar el micròfon, perquè no se sent.

El Sr. CASALS I PARRAL : Perquè no tinc gaire bona veu, té tota la raó, senyor President. No, era per anunciar la retirada de les esmenes 17, 18 i 20.

El Sr. PRESIDENT : 17, 18 i 20. Molt bé. Per tant, passem a l'esmena número 19, del Grup Popular. Per a defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Víctor Colomé.

El Sr. COLOMÉ : Moltes gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, defensarem conjuntament l'esmena 19 i l'esmena 21.

El Sr. PRESIDENT : 19 i 21, molt bé.

El Sr. COLOMÉ : Sí. El nostre Grup, a través de l'esmena número 19, pretén que desaparegui la paraula «imminent», que s'utilitza al Projecte de Llei com a definició d'un tipus de perill, i ho pretén, el nostre Grup, per dos motius molt diferenciats. El primer, perquè entenem que un perill no queda ben definit amb la paraula «imminent», es tracta potser d'un problema de semàntica, però és difícil, entenem, marcar amb exactitud la frontera entre els perills «imminents» i els perills «no imminents», i especialment si aquests perills encara no han estat base per a qualsevol desastre que es pugui manifestar. El segon motiu —i el més important, al nostre entendre— és que el nostre Grup desitjaria que fossin considerades infraccions greus l'incompliment de les prescripcions tècniques de seguretat establertes per la normativa vigent, encara que no comportessin, en elles mateixes, cap tipus de perill. I no sols això, sinó que l'expedició negligent de documents o la desatenció injustificada a les indicacions de l'Administració en matèria de seguretat el nostre Grup voldria que fossin considerades infraccions greus, per molt que no comportessin tampoc cap tipus de perill.

A la nostra esmena 21, que també defensarem juntament amb aquesta —i en coherència amb l'anterior—, també suprimiríem la paraula «imminent», perquè tot tipus d'infraccions

greus que comportessin perill, sigui o no imminent, voldríem que fossin considerades com a molt greus. Dins de la mateixa esmena demanem també que la reincidència es contempli com a motivació per a considerar més greu la infracció. Amb això, el nostre Grup tracta d'evitar que la repetició de la infracció arribi a ser rendible per a les empreses, en contra d'efectuar inversions difícilment amortitzables, que solament serien obligades en cas que una reincidència en la infracció greu fos considerada com a molt greu, amb les sancions corresponents.

Moltes gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Aymerich.

El Sr. AYMERICH : Sí, gràcies, senyor President. Bé, nosaltres entenem que evidentment el tema que presenta el Grup Popular, de treure la paraula «imminent», llavors quedaria que la falta lleu no tindria validesa en el Projecte; per tant, tal com ells presenten l'esmena quedarien en greu les que no tenen perill i molt greu les que tenen perill. Per tant, nosaltres considerem que hi ha faltes lleus que també ha de contemplar el Projecte i, per tant, no podem donar suport a aquestes dues esmenes presentades pel Grup Popular.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Bé, aleshores anem a la votació d'aquestes esmenes.

Els qui siguin favorables a l'esmena número 19, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret. *(Remor de veus.)*

Votació separada? *(L'I. Sr. Riera s'aixeca per parlar.)*

El Sr. RIERA : Senyor President, si ens permet, votació separada. En l'esmena número 21 hi ha dos textos, el de supressió i el d'addició. L'addició separada en la votació, si us plau —esmena número 21.

El Sr. PRESIDENT : Bé, votarem conjuntament l'esmena 19 i l'esmena 21, menys la part referent a l'addició, que està impresa en negreta. Queda clar, això?

Bé, doncs, els qui siguin favorables a aquestes esmenes, amb el retoc que hem fet a l'esmena 21, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquestes esmenes han estat rebutjades per 5 vots a favor, 74 en contra i cap abstenció.

Ara anem a posar a votació l'addició de l'esmena 21.

Els qui hi siguin favorables que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta part corresponent a l'addició ha estat rebutjada per 25 vots a favor, 53 en contra i 1 abstenció.

Ara anem al text del Dictamen per a l'article 10.

Els qui hi siguin favorables que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article ha estat aprovat per 74 vots a favor, cap en contra i 5 abstencions.

Ara som a l'article 11, que té una esmena, número 22, i una número 23, totes dues del Grup Mixt. Per defensar-les, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Casals.

El Sr. CASALS I PARRAL : Moltes gràcies, senyor President, per anunciar-li la retirada de les dues esmenes.

El Sr. PRESIDENT : Molt bé, moltes gràcies.

Bé, anirem a votar ben aviat el text del Dictamen, però hem de fer una observació perquè hi ha una esmena tècnica a proposar, que prego que el senyor Secretari ens la llegeixi.

La Sra. SECRETÀRIA TERCERA : «Article 11.3. La freqüència de les infraccions anàlogues i, si s'escau, la reincidència.»

El Sr. PRESIDENT : Queda incorporada aquesta esmena tècnica? Bé, aleshores anem a sotmetre a votació el text del Dictamen amb aquesta esmena tècnica.

Els qui hi siguin favorables que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen, amb el retoc proposat i admès, ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Ara som a l'article 12, que té una esmena, la número.24, del Grup Socialista. Per defensar-la... (*L'I. Sr. Riera s'aixeca per parlar.*)

El Sr. RIERA (*de l'escó estant*) : Retirada, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Retirada. Moltes gràcies.

Bé, aleshores podríem votar el Dictamen dels articles 12 i 13, perquè el 13 no té cap esmena.

Els qui siguin favorables al Dictamen segons aquests dos articles, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estan en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per aquests dos articles, 12 i 13, ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Ara som a l'esmena 25, de l'article 14... (*L'I. Sr. Riera s'aixeca per parlar.*)

El Sr. RIERA (*de l'escó estant*) : També està retirada, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Retirada. Moltes gràcies.

Anem al text del Dictamen per a aquest article 14.

Els qui siguin favorables a aquest text que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Ara som... (*Pausa.*)

Bé, ara hi ha la Disposició Transitòria i la Disposició Final, que no tenen esmenes. Per tant, anem a proposar la votació del text del Dictamen.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquestes Disposicions han estat aprovades, segons el text del Dictamen, per unanimitat dels presents.

Ara, l'Exposició de Motius, per a la qual hi ha, en els seus paràgrafs tercer i quart, unes esmenes del Grup Socialista, números 26, 27 i 28. Per defensar-les, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Riera.

El Sr. RIERA : Moltes gràcies, senyor President. Bé, les esmenes 25, 26 i 27 queden retirades, i la 28 la mantenim tota

vegada que és un aspecte ja recollit en l'article 1, és a dir, la referència sobre la normativa de règim local que afecta aquesta matèria. Em penso, doncs, que el Grup de la majoria acceptarà aquesta petita esmena i, per tant, la deixo ja per defensada.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula... No hi ha torn en contra. Bé, anem a la votació, doncs, de l'esmena 28.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Bé, ara anem a la votació de l'Exposició de Motius, segons el text del Dictamen, els títols i el títol general, eh?

Els qui siguin favorables a aquest conjunt, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquest conjunt descrit darrerament ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Anem, doncs, ara, ja, un cop acabada la votació general, anem a demanar als grups parlamentaris si volen donar explicació de vot, per als quals aquesta Presidència està a la seva disposició.

L'Il·lustre Diputat senyor Santi Riera té la paraula.

El Sr. RIERA : Moltes gràcies, Honorable President. En primer lloc, unes paraules breus, d'una banda per agrair a tots els grups parlamentaris el treball que hem fet; penso que ha estat un treball molt important, hem treballat amb dues, tres sessions de la Ponència, hem consensuat moltíssimes esmenes —la majoria, quasi— i, per tant, penso que hem fet una feina bona, hi ha hagut un clima de diàleg i la col·laboració d'un alt nivell que penso que cal agrair, perquè dona testimoni, doncs, que les coses es poden fer bé i tranquil·lament treballant.

Certament que el text ha tingut unes introduccions importants, bones, tant d'Esquerra Republicana com dels diversos grups, però que, certament, no podem pas tot celebrar-ho, sinó que hem de lamentar, doncs, algunes qüestions que pensava que era bo de recordar a aquesta Cambra.

D'una banda, haig de lamentar, doncs, una manca de cortesia parlamentària del Grup de la majoria —més que cortesia, descortesia, aquesta vegada ha estat—, perquè en el marc de la reunió d'avui, de la sessió d'avui, durant dues vegades, doncs, no s'ha estat atent als articles que havíem consensuat en Ponència. El senyor Aymerich sap que dic la veritat, és a dir, hi havia algunes esmenes que nosaltres havíem retirat perquè hi havia un text que havia estat consensuat i amb una esmena transaccional que havíem votat llavors, en Comissió, i que no ha estat respectat en el Ple. No és cortesia parlamentària; en tot cas, en aquest cas seria descortesia parlamentària. Faig referència a dos temes perquè són importants, i el senyor President em permetrà que els manifesti un moment; perquè, és clar, en aquest cas jo podria entendre que s'ha volgut furtar la possibilitat que el Diputat mantingués unes esmenes aquí a la Cambra per poder-les discutir i poder, en tot cas, donar la nostra posició; no ha estat així perquè enteníem que les havíem retirades amb l'ànim que estaven incorporades a un text consensuat, i,

llavors, hem vist que, per l'article corresponent, no ha pogut ser possible.

Faig referència a l'article quart, apartat c), quan, per exemple, diu que, quan no hi ha reglamentació aplicable —en una instauració industrial o pel que sigui—, aleshores és d'aplicació aquelles normes tècniques, genèriques de seguretat, és a dir amb una remissió genèrica al bon fer del tècnic que ha estat treballant en el camp aquest d'aquesta empresa concreta.

Aleshores, nosaltres vam arribar a l'acord de dir: «bé, només en aquells casos que tinguin causa d'innovació industrial», és a dir que no hi ha reglamentació perquè és un procés d'innovació i, per tant, si únicament és un procés d'innovació, aleshores alguna remissió o altra hem de fer a una voluntat de treballar bé d'aquell tècnic.

No acceptar-ho i, aleshores, deixar-ho genèricament, pensem que no pot ser, pensem que és una indefensió, d'una banda per part del tècnic que hi treballa, en el cas que tingui una desgràcia, perquè, aleshores, el magistrat pot fer una interpretació molt genèrica d'aquesta manera de treballar i, d'altra banda, també, perquè entenem que si les coses han d'estar reglamentades i que només no ho poden estar, en qualsevol cas, quan són motius d'innovació, aleshores, lògicament, si una persona fa una innovació, si per comptes de posar-hi, què sé jo, en uns tubs hi passa gas i ara hi vol fer passar aigua —per dir una norma de seguretat industrial—, lògicament és una innovació i pot tenir-se atent a aquesta remissió genèrica al bon fer, al bon treball d'un tècnic a seguir les normes genèriques de seguretat industrial. Pensem que no és correcte aquesta redacció com ha quedat, però, bé, aleshores ha estat voluntat de la majoria, doncs, fer-ho així.

També s'ha fet el mateix a l'article 9, apartat 4, quan s'ha suprimit el fet que no es poden utilitzar indústries sense un permís corresponent, que vagin ser aprovades per a una determinada finalitat i que es vol canviar de finalitat industrial, i, aleshores, doncs, no sigui d'utilització. És a dir, ara, d'una manera o altra, aquesta manca d'utilització d'una indústria per al fi per al qual va ser creada no és un motiu, doncs, de falta. I pensem que això és greu perquè hi ha hagut casos —que els mitjans de comunicació han expressat de vegades— que són casos que, d'alguna manera o altra, ens haurien de preocupar a tots. Jo recordo que vam parlar un dia en Comissió d'una determinada empresa, petitona, a l'Hospitalet de Llobregat, que va ser descobert que estaven utilitzant per fer *rollitos de primavera* una instal·lació industrial que havia estat un magatzem, doncs, per a uns productes realment tòxics. Per tant, doncs, aleshores és evident que l'autorització a naus industrials per a fins per als quals no van ser creades hauria de ser un motiu sancionable i no deixar-ho com ho han deixat, a part.

També d'aquest text havíem fet una redacció final que era bona —pensàvem nosaltres en el text— i que també, en aquesta fase de plenari, s'ha oblidat aquesta redacció que havíem acordat i, aleshores, doncs, s'ha passat per alt.

Jo volia, això, manifestar-ho perquè, certament, pensem que no voldríem que fos una norma habitual de treballar en aquest Parlament, perquè no és bo, perquè un podria entendre que se m'accepta una cosa en Comissió i llavors, doncs, en arribar al Ple, un no pot defensar l'esmena que havia preparat, però, en qualsevol cas, té una total indefensió, almenys de poder intentar comunicar al Parlament el perquè d'aquella

esmena o per què la porta al Ple i per què la vol defensar, perquè les senyores i els senyors diputats votin el que creguin més oportú, lògicament, com és del cas.

Bé, dit això, també hem de lamentar, un cop més —i permetin que hi insisteixi—, l'obcecació del Grup de la majoria, que ha manifestat, tant en la Comissió com aquí en el Ple, al llarg de tot aquest debat, no voler admetre que les entitats locals i supralocals poden ser entitats susceptibles de poder també tenir la delegació per poder fer totes les tasques de control i seguretat industrial, tal com es pot, per altra banda, delegar en entitats privades. Pensem que és una obcecació que no entenem; al llarg de tot aquest matí tampoc el senyor Aymerich, que jo entengui, ha donat una explicació del motiu; si de cas, fent broma amb un diputat dèiem que l'únic motiu era que no tenien cap intenció que això pogués ser així; i, aleshores, pensem que no és suficient que la Cambra sàpiga per què vostès no volen passar aquesta possibilitat també a l'àmbit local.

Certament que aleshores, si això no... en no haver-se'm donat explicacions, haig de fer-me jo la meua idea de per què vostès no volen fer això, i, aleshores, lògicament, haig de pensar que vostès no hi tenen interès —i això ho puc pensar— perquè, en realitat, no els interessa que l'Administració local pugui també reclamar-los aquesta competència, en tot cas, o reclamar-los aquest concert, perquè no volen que s'hi pugui ficar l'Administració local. I això és tenir por de l'Administració local, i això no és seriós. Algun diputat feia comentaris no fa molt, que s'és més o menys rigorós, de vegades, en determinades inspeccions si se'n pot treure un rendiment electoral o no. Feien referència, per exemple —jo no sé si m'ho vull creure, però, en qualsevol cas, és cert, sembla ser que és cert—, que a determinats càmpings de la zona de Tarragona han rebut trucades dient que, bé, que saben i que consta que les inspeccions que s'han fet són molt lleugeres i que, aleshores, això s'ha d'agrair fent alguna donació determinada a un determinat partit polític. Això s'ha dit, m'ho han dit diputats d'aquesta Cambra, no voldria insistir-hi més, però, en qualsevol cas, penso que, en no voler vostès acceptar que la possibilitat que els ajuntaments i entitats locals i supralocals puguin també tenir aquestes concessions, pensem que no té sentit i, en qualsevol cas, la impressió d'aquest Diputat, prèvia, és que algun motiu o altre hi ha aquí al darrera que vostès, en qualsevol cas, sabran, ja que no ens ho han explicat.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Alguna altra explicació de vot? L'Illustre Diputat senyor Casanovas té la paraula per fer l'explicació de vot en nom del Grup d'Esquerra Republicana.

El Sr. CASANOVAS: Moltes gràcies, senyor President. Jo també he de felicitar-me per l'esperit de diàleg i de ganes de trobar una entesa que hi ha hagut en la tramitació d'aquesta Llei durant el seu pas per Ponència i el seu pas per Comissió; vam arribar a una sèrie d'acords; nosaltres vam assumir pràcticament totes les esmenes menys una que considerem importantíssima, però què hi farem!, no ha pogut ser aquesta vegada; vam introduir pràcticament tot un article, que és l'article 8, que era conseqüència d'una esmena nostra; això creiem que és bo, que millora enormement la Llei.

Ara, per altra banda, i d'una manera molt breu, també he de fer referència a la manera de procedir en les votacions d'aquest

matí aquí en aquest hemicicle. És veritat, és absolutament legítim que es votin els articles de la manera que demanin els diferents grups parlamentaris, però ho he trobat sorprenent perquè, com he dit, hi havia una sèrie de consens en aquesta Llei i ara, aquí, se'ns vota en contra una sèrie de coses que havien estat consensuades.

Nosaltres hem votat, evidentment... per exemple, l'article 9 l'hem votat, les dues parts, a favor, perquè era així que s'havia acordat en Comissió i era així que s'havia arribat a un altre acord en ponència. Ens estranya; ja ho dic, és una forma legítima però que considerem molt poc ètica, i ho diem així, amb aquestes paraules, sabent el que això representa, perquè creiem que és així.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Alguna altra intervenció d'explicació de vot? *(Pausa.)* L'Illustre Diputat senyor Colomé té la paraula.

El Sr. COLOMÉ : Gràcies, senyor President. El nostre Grup ha incorporat deu esmenes al Projecte de Llei, el qual entenem que surt molt millorat per les aportacions dels diferents grups parlamentaris d'aquesta Cambra.

Aquesta Llei entén el nostre Grup que era totalment necessària, o així almenys ho tenim entès, en uns moments com els actuals on, per una banda, el progrés industrial i tecnològic, i per una altra banda, la recerca per part de tots d'un nivell i una qualitat de vida superior, fan indispensable la regulació de la seguretat de les instal·lacions industrials. El fet que sigui una Llei del 1939 la que fins ara hagi pràcticament regulat la seguretat de les instal·lacions industrials ens indica quanta falta ens feia la Llei que acabem d'aprovar. Pràcticament cinquanta anys de manteniment d'un text legal en una època d'innovacions tecnològiques continuades, és un espai excessivament llarg de temps que en si mateix ens demostra la falta de control per part de l'Administració en un tema realment tan important com és el que hem legislat.

Aquesta Llei que acabem d'aprovar farà que la qualitat de vida dels ciutadans no sigui objectiu alternatiu i oposat al desenvolupament industrial; no és tan difícil trobar l'agulla de la balança quan es legisla amb seriositat i sense favoritismes. En una societat moderna, tots tenim responsabilitats a assumir i l'Administració, dins del marc d'aquesta societat justa i moderna, té una primordial, quasi única, diria jo, responsabilitat : fer-nos assumir a cada un dels administrats la nostra pròpia responsabilitat.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT : Alguna altra intervenció? *(Pausa.)* L'Illustre Diputat senyor Aymerich té la paraula.

El Sr. AYMERICH : Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, bé, jo vull començar com han començat els diputats que m'han precedit en l'ús de la paraula, donant les gràcies, evidentment, a tots els grups que han participat en el treball d'aquesta Llei ja aprovada, fins i tot agrair també la col·laboració a nivell de mestratge que he tingut per part d'alguns components o de tots els components de la ponència, i, per tant, el que voldria fer, continuant el que han dit fins ara els grups que m'han precedit en l'ús de la paraula, és fer notar que d'una Llei que es va presentar aquí al Parlament el mes d'octubre amb 89 esmenes i que avui s'ha portat aquí al Ple només

amb 28 esmenes, i que d'aquestes 28 esmenes, 13 han estat retirades, i que de les 15 restants, tres han estat aprovades, vol dir que tan sols de 89 esmenes, 12 el Grup de la majoria les ha rebutjades.

Penso que l'esforç evidentment no ha estat del Grup de la majoria, ha estat un esforç conjunt de tots els grups d'aquesta Cambra, als quals, evidentment, he donat les gràcies abans de començar, però em sembla molt que també haig de defensar les acusacions que per part dels grups que m'han precedit he tingut quant al procediment poc ètic, se'ns ha dit, de les votacions que hi ha hagut avui quant al Projecte.

Jo diria que aquesta Llei més que política, és tècnica, i que, per tant, les dues coses que hem votat avui en contra i, per tant, tretes del Projecte de Llei —avui ja Llei—, són aspectes totalment tècnics i que no vulneren en cap moment la voluntat, almenys així ho considero, que hi havia en la ponència i que fins i tot tal com queda aprovada la Llei.

Evidentment, a l'article novè a què s'ha referit el senyor Riera, quant al tema dels permisos corresponents, això és un tema tècnic completament, i que precisament l'Administració no pot donar aquests permisos i, per tant, per això s'ha tret aquest punt quart. Però també voldria fer un esment quant que se'ns ha reiterat moltes vegades que nosaltres no volem delegar en els municipis. Està molt lluny de nosaltres, això, senyor Riera, i precisament li parlo perquè...

El Sr. PRESIDENT : Perdoni l'Illustre orador, però li prego que no reobrin un debat que ja està clos, eh? De manera que, alguna al·lusió es pot fer, però d'una forma molt ràpida i sense insistir-hi.

El Sr. AYMERICH : Senyor President, li ho respecto, el que passa és que estic fent el que han fet fins ara els meus predecessors, però, evidentment, acato la seva decisió. L'únic que sí que vull dir és que lluny de nosaltres està aquesta intencionalitat de no delegar en els ajuntaments, i precisament el qui els parla és evidentment un gran defensor de l'autonomia municipal, la qual cosa em tocarà a partir del dia 1 de juliol, i, per tant, el que sí que els puc dir és que si nosaltres haguéssim tingut aquesta intenció en aprovar la Llei de Règim Local, hauríem pogut derogar tots aquests aspectes precisament que deleguen aquestes funcions en els municipis, i que precisament aquesta Llei que acabem d'aprovar no prohibeix tampoc que puguin ser delegades qualsevol funció dels municipis. Per tant, ho repeteixo, agrair als ponents la col·laboració que he tingut amb ells, i alegrar-nos tots que aquesta Llei avui s'hagi aprovat aquí en el Parlament.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies. Alguna altra intervenció, per fi? *(Pausa.)*

Projecte de Llei d'Estadística

No; sembla, doncs, que estem llestos i podem passar al punt següent de l'ordre del dia, que és debat i votació del Dictamen de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost sobre el Projecte de Llei d'Estadística i dels vots particulars reservats per a defensar en el Ple.

Aquesta Presidència té el gust d'informar que la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost ha acabat els seus treballs i

ha emès Dictamen, i ha de preguntar també si algun honorable membre del Consell Executiu vol fer la presentació del Dictamen. L'Honorable senyor Basáñez té la paraula.

El Sr. CONSELLER D'ECONOMIA I FINANCES (Josep Manuel Basáñez): Molt Honorable senyor President, il·lustres senyores i senyors diputats, l'article 9.33 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya atorga a la Generalitat competència exclusiva sobre l'estadística d'interès per a la Generalitat. La Constitució espanyola, per la seva banda, reserva a l'Estat la competència sobre l'estadística per a finalitats estatals. La normativa estatal de rang superior en matèria d'estadística data de l'any 1945, quan es regulà i es va crear l'Institut Nacional de Estadística. En diverses ocasions, des de la mateixa Administració central i també des de diverses institucions d'estudi i d'investigació privades, s'ha manifestat la necessitat d'adequar la norma estatal als nous temps que representen tant la configuració de l'Estat de les autonomies com la integració de l'Estat espanyol a les Comunitats Europees. Donat que en el camp de l'activitat estadística ens trobem i ens trobarem en moltes ocasions amb la dificultat de separar aquella que és d'interès de la Generalitat d'aquella altra que s'utilitza amb finalitat estatal, d'antuvi la voluntat del Govern de la Generalitat, expressada en la presentació d'aquesta Llei, és la d'arribar a acords de col·laboració entre l'Estat i la Generalitat en matèria d'elaboració de productes estadístics.

Entenem que la satisfacció de les necessitats estadístiques s'ha de dur a terme amb un esperit obert de col·laboració, amb la finalitat última de servir als ciutadans, evitant la duplicitat d'esforços i aplicant una política d'utilització òptima dels recursos. En aquest sentit, esperem també —perquè no dir-ho aquí— la mateixa actitud de col·laboració i una filosofia descentralitzadora a l'hora de l'elaboració de la futura llei estatal. L'activitat estadística és generalment definida com un instrument, un instrument posat al servei de l'interès general del ciutadà i de la societat en tots els àmbits que la configuren: els partits polítics, les associacions ciutadanes, els sindicats, les associacions empresarials, l'Administració, etcètera. És un instrument que serveix per conèixer la realitat demogràfica, social i econòmica d'un país; la recopilació, l'elaboració i l'ordenació sistemàtica d'unes dades quantitatives o qualitatives permeten observar l'estat actual d'aquests àmbits, l'evolució passada d'aquestes i en moltes ocasions permeten preveure també l'evolució futura dels fets econòmics, demogràfics i socials. L'interès de l'estadística rau, doncs, no només en el coneixement de l'actualitat, sinó que també facilita la previsió de com poden anar les coses en el futur.

L'Administració és un dels principals usuaris dels productes estadístics, ja que en les tasques de govern convergeix sempre la necessitat de disposar d'una bona informació actual dels àmbits sobre els que es té potestat d'actuació, juntament amb la necessitat de saber com poden evolucionar alguns elements externs que tenen relació directa amb aquests àmbits. Per posar un exemple, la política sanitària d'un país necessita informació de l'estat actual de la xarxa dels serveis sanitaris, però també li cal una previsió demogràfica per planificar la prestació dels serveis sanitaris en el futur. Aquest exemple el podríem estendre al conjunt dels equipaments, a les infraestructures i a l'economia, punt sobre el qual em referiré més endavant.

Un altre aspecte a considerar en relació amb els usos de l'es-

tadística és l'anàlisi territorial. L'activitat estadística és un instrument bàsic per a la consecució del reequilibri territorial; tota política enfocada que en el conjunt del territori de Catalunya hi hagi uns nivells equitatius de prestació dels serveis, requereix simultàniament l'existència d'un bon aparell estadístic. De la mateixa manera, en relació amb la distribució de la renda en el territori, cal potenciar el desenvolupament de les àrees deprimides o amb dificultats de creixement perquè assoleixin un adequat nivell de vida, i per a això cal, entre altres coses, conèixer estadísticament quin és el nivell de renda de cada territori.

El coneixement de la realitat territorial mitjançant l'instrument estadístic ha de servir per dur a terme correctament una política econòmica reequilibradora del territori. Abans de l'aprovació de la Llei 6/1987, sobre l'Organització Comarcal de Catalunya, existia la incertesa de quina havia d'ésser l'unitat territorial bàsica als efectes de l'activitat estadística. L'aprovació de la citada Llei facilita el posterior desenvolupament d'aquesta Llei d'Estadística. El propòsit del Govern de la Generalitat és establir les condicions necessàries per assolir una adequada informació demogràfica, social i econòmica a nivell comarcal, sense deixar de banda, sempre que es consideri convenient, les agregacions i desagregacions adients. Cal tenir present, però, que com més petit és el nivell territorial, més cara és l'obtenció dels resultats estadístics, i això obliga a preveure el compliment d'aquest objectiu escalonadament.

L'avanç en el desenvolupament de l'activitat estadística requereix l'assumpció de tres principis bàsics: el principi de la suficiència de recursos; el principi de selectivitat dels productes estadístics i el principi de coordinació entre els diversos agents productors d'estadística.

Quant al primer principi de suficiència de recursos, cal dir que el propòsit del Govern és dotar progressivament l'òrgan estadístic dels recursos suficients per obtenir el sistema estadístic que Catalunya necessita. Cal tenir en compte, però, que en matèria d'estadística no s'han efectuat de moment traspassos de competències acompanyats de finançament des de l'Administració central cap a la Generalitat. En aquests moments, només hi ha acords amb l'Institut Nacional d'Estadística per a la participació en alguns productes concrets, com són les estadístiques de moviment natural de la població, algunes estadístiques del mercat de treball i l'operació coordinada més important fins al moment és l'elaboració del padró municipal d'habitants, realitzada cada cinc anys entre el Consorci d'Informació i Documentació de Catalunya i l'Institut Nacional d'Estadística.

Per tant, fins que no s'avanci en el procés de descentralització de l'activitat estadística d'una manera reglamentada i institucional, serà difícil obtenir nous recursos per la via del finançament i caldrà buscar-los dins la mateixa redistribució de les disponibilitats financeres de totes les institucions compromeses en el projecte.

El segon principi, el de la selectivitat en la producció estadística, està molt relacionat amb el primer. L'estadística és cara i pretendre cobrir de cop les necessitats existents, a més d'ésser tècnicament poc viable, representa incórrer en uns costos avui inabordables.

És per aquesta raó, que el projecte del Govern de la Generalitat en matèria estadística serà forçosament selectiu i s'abordaran en primer lloc aquelles qüestions més necessàries, d'acord

amb les directrius del Parlament, perquè el Pla d'Estadística, com diu la Llei, serà discutit i aprovat en aquesta Cambra. Es farà estadística, però programant-ne la producció en el temps i seguint un esquema directiu.

El tercer principi a comentar és el de la necessària existència d'una coordinació interna entre els agents productors. Sortosament, en aquest país no partim de zero; hi ha una estesa tradició, en la producció estadística a Catalunya, que no s'ha de desaproveitar. Al contrari, la voluntat de la Generalitat és reforçar el paper d'aquestes institucions, ja que serà útil la seva experiència acumulada al llarg dels anys en la tasca de la producció estadística. Consorci d'Informació i Documentació de Catalunya, cambres de comerç, corporacions locals, universitats, institucions financeres, etcètera.

Ara que el procés de traspàs de competències es troba en la recta final, i un cop ja s'han traspasat moltes de les matèries que comporten estadístiques de tipus administratiu, és oportú emprendre, en una operació integrada en el pla estadístic que ha d'aprovar el Parlament, la coordinació de les diferents estadístiques administratives dels departaments de la Generalitat.

L'èxit en l'elaboració i la posterior execució d'una programada operació de producció estadística passa per la disponibilitat d'una bona organització estadística. La Llei reserva parcel·les d'actuació en matèria estadística al Parlament, al Consell Executiu, als departaments de la Generalitat en general i al Departament d'Economia i Finances en particular, a les entitats territorials, a altres entitats públiques o privades i, especialment, fa culta el futur institut d'estadística de Catalunya, o, en el seu cas, el Consorci d'Informació i Documentació de Catalunya, com a organisme encarregat d'executar el Pla Estadístic i els programes anuals d'estadística que s'aprovin.

A més dels aspectes de rigorositat tècnica i eficiència en la gestió, el capítol de formació de personal estadístic és importantíssim per assolir el nivell adequat en l'activitat estadística.

Cal aprofitar el marc legal que avui s'inicia —espero— amb l'aprovació d'aquesta Llei, i formar correctament el personal especialitzat en estadística que permeti desenvolupar amb èxit les tasques que se li encomanin.

En el capítol particular de les estadístiques econòmiques, el nostre país ha demostrat un interès històric en el seu desenvolupament. Per citar un exemple, a Catalunya hom va elaborar per primera vegada les taules *input/output* de l'economia catalana l'any 1967. És la primera experiència d'aquest tipus i aquest nivell d'àmbit a l'Estat espanyol.

En aquest moment, després de vuit anys d'autonomia, ens trobem amb un model d'estadística econòmica, territorialment desagregada de l'Estat, millor que el de fa uns anys, però aquesta estadística elaborada per l'Administració central encara no cobreix la demanda de les comunitats autònomes, en molta part, perquè és un model centralitzat en què les variables econòmiques s'estimen indirectament a partir dels resultats del conjunt de l'Estat.

No és ara el moment de detallar els productes estadístics concrets que fan falta a Catalunya. D'això se'n parlarà més endavant, en aquesta Cambra, quan es posi a debat el Pla Estadístic, però sí que voldria posar èmfasi en algun dels criteris generals que crec que val la pena que es tinguin en compte a l'hora de programar l'activitat estadística.

En primer lloc, la informació econòmica ha de tenir un caràc-

ter periòdic. El criteri a seguir és el de donar prioritat a l'elaboració estable i continuada de dades econòmiques que, per acumulació, permetin la constitució de sèries cronològiques. No vulguem caure en la temptació de fer grans operacions de prestigi, puntuals, en detriment de l'elaboració periòdica de sèries d'estadística econòmica.

Un aspecte important en la producció d'estadístiques econòmiques a Catalunya és el de treballar coordinadament amb l'Institut Nacional de Estadística i els instituts estadístics de les comunitats autònomes. Les metodologies, les nomenclatures, les classificacions, han de ser comunes en la mesura del que sigui possible. Paralelament, també, hem d'homologar la metodologia de la nostra producció estadística amb la de les comunitats europees. Si aconseguim això, no hauríem de veure malament la possibilitat d'establir amb l'Institut Nacional de Estadística convenis d'actuació en l'elaboració d'algunes enquestes, deixant sempre oberta la possibilitat d'ampliar els qüestionaris per l'interès estadístic propi de la Generalitat.

Hi ha diversos camps de l'activitat econòmica que estan mancats de la deguda quantificació estadística. Creiem que l'aprovació d'aquesta Llei és un dels primers passos importants que calia donar, i que permetrà cobrir gradualment els buits existents.

Per aquesta raó, ja des d'ara el compromís d'analitzar acuradament quines són les necessitats més immediates que facilitin l'exercici de la política econòmica que estatutàriament correspon exercir al Govern de la Generalitat i que el Departament d'Economia i Finances ha d'impulsar.

L'organització estadística en els països europeus més propers al model constitucional espanyol es caracteritza, en general, per un elevat grau de centralització en els seus orígens. Totets les lleis de bases dels països que citarem tenen com a mínim un quart de segle, i progressivament s'observa un canvi sobre coresponsabilització d'altres administracions substatals en el sistema.

A Alemanya correspon a la Federació la legislació exclusiva en matèria d'estadística per a fins federals. La Llei d'Estadística Federal del 1953 defineix les funcions de l'oficina federal d'estadística dependent del Ministeri de l'Interior. Malgrat la centralització de l'activitat entorn d'aquesta oficina federal, hi ha, però, una important coresponsabilització racional a càrrec de les oficines pròpies dels *länder*. Tot això, sense perjudici de l'elaboració de les estadístiques pròpies del *land*, a càrrec d'aquestes oficines regionals i de les atribucions pròpies dels ministeris federals per a l'elaboració de les estadístiques administratives.

A Itàlia, l'organització estadística és més centralitzada. L'Institut Central d'Estadística, creat l'any 1926, i dependent del Consell de Ministres, és l'òrgan clau del sistema. A ell correspon la realització, compilació i publicació de les estadístiques nacionals. Malgrat això, des del 1966 existeix la possibilitat de creació i funcionament d'oficines regionals. El mateix es podria dir de l'organització belga.

Fins aquí, he volgut remarcar els principis que han inspirat la redacció d'aquesta Llei i les perspectives de futur que s'obriran amb la seva aprovació.

Vull cloure aquesta presentació amb una breu síntesi de text legal que sotmeto al Ple d'aquesta Cambra. He dit, en començar, que la normativa estatal bàsica en la matèria continua

essent encara l'aprovaada als anys quaranta : Llei del 31 de desembre de 1945 i Reglament del 2 de febrer de 1948.

Lògicament, el sistema estatal ha anat evolucionant al llarg del temps, i molt especialment a partir de la instal·lació progressiva de l'Estat de les Autonomies. L'aprovació, l'any 1982, del Pla Estadístic previst a la LOFCA per a la ponderació de criteris de distribució del FCI —Fons de Compensació Interterritorial— n'és un bon exemple. Però, paral·lelament, els diversos estatuts d'autonomia, amb fórmules diferents, han atribuït també a les comunitats autònomes competències sobre estadística.

La Llei 4/1986, del 23 d'abril, d'Estadística del País Basc, ha estat el primer desenvolupament legal d'aquestes competències estatutàries. La Llei d'Estadística catalana serà el segon desenvolupament legal.

La Llei es divideix sistemàticament en cinc capítols : el primer s'ocupa de definir l'objecte i l'àmbit d'aplicació de la Llei des del punt de vista subjectiu —precisant els agents de l'activitat estadística—, i des del punt de vista objectiu —definint l'objecte de l'activitat estadística.

El segon capítol, dividit en cinc seccions, té per objecte precisar les normes estadístiques; en aquest sentit, la Llei no exhausteix el marc legal estadístic, sinó que es veurà complementada per les lleis que aprovin en cada pla estadístic de Catalunya, instrument d'ordenació i planificació de l'estadística de la Generalitat, i per les disposicions complementàries que les desenvolupin, entre les quals destaquen especialment els programes anuals d'actuació estadística aprovats pel Govern de la Generalitat.

A més de l'estadística de la Generalitat, la Llei regula també les estadístiques de les entitats territorials, incloses o no en el corresponent pla estadístic, i el sistema d'aprovació dels resultats estadístics.

El capítol III es dedica a la concreció dels principis tècnics i les garanties jurídiques de l'activitat estadística : interès públic, objectivitat, correcció tècnica, obligatorietat de la col·laboració ciutadana, respecte a la intimitat, secret estadístic i publicitat dels resultats són els principis que han inspirat l'activitat estadística regulada per la Llei.

El capítol IV s'ocupa específicament del règim sancionador, tipificant les infraccions administratives, i establint les sancions corresponent de procediment aplicable a cada cas.

El capítol V, finalment, regula l'òrgan estadístic de la Generalitat i les seves funcions, capítol que queda completat pel règim previst per a la seva posada en marxa en les corresponents disposicions transitòries de la Llei, que permetrà de recollir l'experiència en el camp de l'estadística de les entitats que componen el Consorci d'Informació i Documentació de Catalunya, així com la participació en l'òrgan estadístic d'altres institucions que voluntàriament hi vulguin participar.

En resum, el Projecte de Llei que avui es presenta a l'aprovació del Parlament de Catalunya es pot definir com un projecte de futur, de gradual aplicació, tant en la seva coordinació amb l'Estat com amb la Comunitat Econòmica Europea, i que serà una eina imprescindible en la presa de decisions de les administracions i de tot tipus d'institució a Catalunya, com ho és en qualsevol país que hagi apostat per la modernitat i el progrés social, científic i tecnològic.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors

diputats. El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, Honorable Conseller.

(El M. H. Sr. President s'absenta del Saló de Sessions i l'I. Sr. Vice-president Primer el substitueix en la direcció del debat.)

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Hi ha hagut algun membre de la Comissió que hagin estat encarregat de presentar el Projecte? (Pausa.) No essent així, passem a la primera esmena a l'articulat d'aquesta Llei, esmena que presenta el Grup Mixt. Per presentar aquesta esmena té la paraula l'Honorable Diputat senyor Folchi.

El Sr. FOLCHI : Senyor President, senyores i senyors diputats, el Grup parlamentari Mixt ha presentat poc menys de cinquanta esmenes a aquest Projecte de Llei d'Estadística. A hores d'ara, i després del treball a Ponència i a Comissió, encara més de trenta resten reservades per defensar-les en aquest Ple. Malgrat això, vull començar la meua intervenció dient que no existeix una discrepància fonamental, més enllà d'alguns criteris tècnics, entre el Projecte del Govern i el criteri del Grup respecte a la Llei. Encara aquestes discrepàncies són menors respecte del text elaborat per la Comissió.

És per això que em proposo de defensar tot el conjunt d'esmenes en un sol torn, amb l'autorització del President, i començaria aquesta defensa explicitant que una tercera part —onze, exactament— de les nostres esmenes reservades es refereixen a una qüestió organitzativa.

Tractàvem de plantejar si té sentit que la competència en matèria d'estadística correspongui al Departament d'Economia i Finances de la Generalitat, o si no és més propi, per raó del caràcter interdisciplinari, interdepartamental de la matèria, assignar aquesta competència a la Secretaria de la Presidència, en el camí cap a la constitució d'un autèntic departament de la Presidència.

Aquesta és una qüestió que ja ha sortit altres vegades en aquest Ple. Ha estat debatuda fortament en relació no pas amb aquesta matèria, però sí amb altres, i, en definitiva, em fa la impressió que el Grup de la majoria coneix sobrerament quins són els nostres arguments respecte a l'oportunitat de portar a un departament de la Presidència totes aquelles matèries que siguin de caire interdepartamental, que facin necessària la col·laboració de més d'un departament de la Generalitat, igual que nosaltres coneixem també els criteris —de tota mena : tècnics, tàctics, econòmics, jo què sé...— que justifiquen la pervivència de les competències assignades —funció pública a Governació, estadística a Economia i Finances.

Volíem deixar constància de la nostra visió, la idea que organitzativament, per a nosaltres, l'emplaçament lògic d'estadística és Presidència, però no creïem que fóra necessari prolongar més enllà aquest debat i portar-lo fins a una votació, especialment quan, fer-ho d'una altra manera, ens portaria a convertir aquesta primera compareixença del nou Conseller d'Economia, l'Honorable senyor Basáñez, en un debat sobre si la Conselleria ha de perdre o no determinades competències, en aquest cas en matèria estadística.

Un segon paquet d'esmenes presentades pel nostre Grup es refereixen a qüestions tècniques, associades al programa d'actuació estadística, i molt especialment a les disposicions transitòries.

Volem cridar l'atenció, a través d'aquestes esmenes, sobre el fet que tot el plantejament de la Llei, tota la previsió de crea-

ció de l'Institut d'Estadística de Catalunya, es tradueix, a l'hora de la veritat, per la via de les tres disposicions transitòries, en una referència genèrica a l'òrgan estadístic i, de fet, a una delegació —transitòria, però no per transitòria menys important— en favor del Consorci d'Informació i Documentació de Catalunya.

Nosaltres pensem, certament, que la tasca del Consorci és important, que l'experiència acumulada pel Consorci és molt positiva i que Catalunya no pot perdre el capital estadístic que representa aquest Consorci. Pensem, però —ho pensàvem en el moment de presentar les esmenes—, que hi havia altres mitjans per integrar l'experiència acumulada pel Consorci en un òrgan estadístic de la Generalitat: precisament, l'Institut d'Estadística de Catalunya. I temem que aquesta transitorietat en la delegació es converteixi, per la via tan habitual en el nostre país, en una transitorietat massa llarga, que justifiqui una dimissió de competències pròpies de la Generalitat de Catalunya.

Aquest era el nostre criteri i és clar que, una vegada escoltada la intervenció del Conseller, hem vist amb tota claredat que hi pot haver una altra raó que justifiqui aquesta delegació. Som absolutament sensibles als arguments econòmics i financers que el Conseller exposava davant aquest Ple, i és precisament per això pel que, també deixant constància que per a nosaltres, quan donem el nostre vot a les disposicions transitòries, estem donant un vot a una situació transitòria, i que no voldríem veure perpetuar-se un sistema organitzatiu pel qual un consorci, és a dir, un òrgan aliè a l'Administració de la Generalitat, substitueix les competències que estatutàriament li pertocuen i que pensem que hauria d'exercitar directament a través d'un òrgan propi com és aquest Institut, doncs, en aquest sentit, també, retirariem aquest conjunt d'esmenes.

I, finalment, ens quedava un altre punt, petit però important, al voltant de l'article 9.33 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, i precisament referent a la definició de l'objecte de la Llei.

Nosaltres pensem, malgrat tot, que l'expressió «estadístiques d'interès de la Generalitat» és més àmplia que l'«estadística sobre economia, societat, demografia i geografia de Catalunya», i que, en aquest cas, hauríem preferit veure reflectida en el text de la Llei l'expressió estatutària, en part —perjudici potser de jurista— perquè aquesta és la norma que ens serveix de referència, però també, i ben especialment, perquè aquesta expressió «estadístiques d'interès de la Generalitat» a l'hora de definir l'objecte de la Llei sembla més ampla i, en aquest sentit, haguéssim preferit aquesta expressió.

De tota manera, les correccions efectuades en Comissió i, principalment, per inspiració i a proposta d'esmenes d'Esquerra Republicana de Catalunya, fan que mantenir aquestes esmenes no sigui avui tan important com ens semblava en el moment de llegir el Projecte del Govern i és per tot això que retirem el total de les esmenes presentades pel nostre Grup a aquest Projecte de Llei.

Moltes gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Gràcies, Honorable senyor Diputat. Per tant, havent retirat aquestes esmenes, correspon ara la votació del text del Dictamen de l'article primer.

Vots a favor del text del Dictamen per a l'article primer, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen de l'article primer ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Correspon ja la votació del text del Dictamen de l'article segon, amb el benentès que aquesta Presidència té una esmena tècnica que es refereix..., el text del Dictamen diu: «l'ordenació sistemàtica i la publicació i la difusió de dades.» L'esmena tècnica proposa incorporar el següent redactat: «l'ordenació sistemàtica de dades i la publicació i la difusió dels resultats.»

Per tant, acceptant aquesta esmena tècnica, sotmetriem a la consideració de les senyores i els senyors diputats el text del Dictamen de l'article segon amb aquesta esmena tècnica. (*Remor de veus.*) Alhora, podríem —com s'indica— votar, ja que han estat retirades les esmenes corresponents, també l'article tercer.

Articles segon i tercer, amb l'esmena tècnica a l'article segon.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

L'article segon, amb l'esmena tècnica, i l'article tercer han estat aprovats per unanimitat dels presents.

Anem ara a l'article 4, esmena número 6, del Grup parlamentari Socialista. Per defensar aquesta esmena, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Santiburcio.

El Sr. SANTIBURCIO: Senyor President, retirem les esmenes 6 i 8.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies, Illustre senyor Diputat. Retirades les esmenes 6 i 8.

Per tant, correspondria votar, si no s'indica el contrari a aquesta Presidència, els articles 4, 5, 6, si no hi ha inconvenient.

Per tant, votació dels articles 4, 5 i 6.

Diputats que hi estiguin a favor, que es posin drets.

Diputats que hi estiguin en contra?

Diputats que desitgin abstenir-se?

Aquests articles 4, 5 i 6 en el seu text del Dictamen ha estat aprovats per unanimitat dels presents.

Passem ara a l'article setè, la primera esmena dels quals és el vot particular que formula el Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per defensar-lo, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Lucchetti.

El Sr. LUCCHETTI: Senyor President, defensar una esmena que de bell antuvi sabem que serà votada pel Grup majoritari és un plaer, per tant, el farem breu, encara que sigui un plaer.

Nosaltres volíem que el pla estadístic, en contra del que inicialment deia el Projecte de Llei, fos aprovat pel Parlament de Catalunya. Ens semblava que és l'eix central de desenvolupament d'aquesta Llei, el Pla Estadístic, i, per tant, vam presentar una esmena, que se'ns diu que ha estat acceptada, que es votarà a favor, millor dit, que faria aprovar el Pla Estadístic pel Parlament de Catalunya, en vigència de quatre anys, tal com estava previst.

Per tant, donem l'esmena per defensada.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies. Havent estat defensada, aquesta Presidència entén, per tant, que no hi ha torn en contra i, en tot cas, succeiria el mateix,

potser, amb l'esmena següent del Grup parlamentari Socialista.

El Sr. SANTIBURCIO : La donarem també per defensada.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : La donaran també per defensada. Votaríem, per tant, les esmenes 10 i 11, corresponents al Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat i al Grup Socialista.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Per tant, l'esmena 10, que fa decaure evidentment l'esmena 11, ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Correspon ara la defensa de l'esmena número 12, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya. El senyor Lucchetti té la paraula.

El Sr. LUCCHETTI : Sí. Molt breument, també, senyor President. Entenim que el Pla ha de respondre a necessitats reals de tipus econòmic, de tipus social de Catalunya i, per tant, nosaltres volíem trobar a través d'aquesta esmena una instància amb la qual poguessin ser consultades, simplement consultades, organitzacions socials, organitzacions empresarials, organitzacions sindicals, professionals, que poden estar interessades que l'Institut d'Estadística de Catalunya treballi en determinades direccions amb estadístiques d'interès per a Catalunya, i era aquí que ens semblava que era el lloc més adequat per ampliar aquesta informació.

És en aquest sentit que presentàvem aquesta esmena, dient que el Pla Estadístic de la Generalitat de Catalunya fos també consultat a les organitzacions socials, sindicals, econòmiques, empresarials i professionals representatives.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Per a un torn en contra, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Grau.

El Sr. GRAU : Gràcies, senyor President. Aquest article el que fa és establir una consulta obligatòria, un tràmit obligatori per part del Govern. Això no impedeix que l'òrgan estadístic consulti les organitzacions socials, sindicals, econòmiques, empresarials i professionals, i aquí es podrien afegir les universitats, les organitzacions de consumidors, etcètera, però pensem que no cal dir-ho en aquesta Llei, perquè el consorci això sempre ho pot fer.

A més a més, el Pla Estadístic de Catalunya, l'aprovarà el Parlament, i pensem que en el Parlament hi ha representada suficientment la pluralitat de forces socials que hi ha en el país i, per tant, a través dels grups parlamentaris poden també ser consultades totes aquestes organitzacions i recollides les demandes de la societat.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies. Passem a la votació d'aquesta esmena.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena número 12 ha estat rebutjada per 21 vots a favor, 51 en contra i 5 abstencions.

Text del Dictamen de l'article 7 i, si no s'indica el contrari, es podrien votar els articles 8 i 9. Votació separada? *(Pausa.)*

El Sr. SANTIBURCIO : És que l'article 9 té esmenes.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : És veritat, té una esmena d'addició. 7 i 8, per tant. Articles 7 i 8, text del

Dictamen. Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Per tant, els articles 8 i 9 han estat aprovats per unanimitat dels presents..., 7 i 8, perdó. L'article 9 és el que ara té una esmena, 14, del Grup parlamentari Socialista. Per defensar-la, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Santiburcio.

El Sr. SANTIBURCIO : Sí, molt breument, senyor President. Aquesta esmena pretén que, sobretot a partir de l'aprovació d'aquest vot particular, en el sentit que el Parlament aprovarà el Pla Estadístic, preveu una possibilitat, que el mateix Projecte preveu per al Govern, que és que el Parlament pugui crear noves estadístiques, igual que ho pot fer el Consell Executiu, i, per tant, preveu aquesta possibilitat al marge de l'aprovació que es faci del Pla Estadístic. És a dir, una vegada aprovat el Pla Estadístic un any després un grup parlamentari, evidentment, pot proposar unes noves estadístiques. Evidentment, del que es tracta és, únicament i exclusivament, d'obrir aquesta porta, d'obrir aquest camí que qualsevol grup parlamentari o grups de diputats puguin fer variacions bé del Pla Estadístic o bé ampliacions del Pla Estadístic.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Per a un torn en contra, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Grau.

El Sr. GRAU : Sí, senyor President. Nosaltres estem d'acord amb la intenció que té l'esmena del Grup Socialista, però no amb el procediment. Pensem que és inecessària aquesta esmena, perquè una vegada aprovat el Pla Estadístic el Parlament el que pot fer és instar el Govern que, d'acord amb l'article 9.b), disposi l'elaboració d'estadístiques no previstes en el Pla Estadístic de Catalunya, però pensem que no té sentit que el Parlament ho ordeni ell directament, perquè ja pot fer-ho a través del Govern.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Votació d'aquesta esmena número 14.

Vots a favor, es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena número 14 ha estat rebutjada per 30 vots a favor, 50 en contra i cap abstenció.

Si no s'indiqués el contrari, es podrien votar els articles 9, 10, 11 i 12. *(Pausa.)* Separat? Doncs, article 9.

Vots a favor del text del Dictamen de l'article 9, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen de l'article 9 ha estat aprovat per 57 vots a favor, cap en contra i 19 abstencions.

Correspon ara votar el text del Dictamen dels articles 10, 11 i 12.

Vots a favor del text del Dictamen dels articles 10, 11 i 12, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen corresponent als articles 10, 11 i 12 ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Passem ara ja a l'article 13. La primera esmena, la que queda, és l'esmena del Grup Socialista, número 18. Per defensar-la, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Santiburcio.

El Sr. SANTIBURCIO : Gràcies, senyor President. L'article 13 estableix la possibilitat que estadístiques d'ajuntaments o de diputacions, d'entitats locals es puguin incorporar al Pla Estadístic que aprovarà al seu dia el Parlament de Catalunya.

Nosaltres el que volem fer és que aquesta incorporació d'estadístiques de l'Administració local al Pla Estadístic tingui algun tipus de finançament o de subvenció per part dels Pressupostos de la Generalitat.

Evidentment, aquí hi ha dues filosofies : una, la de fer un estímul a partir, evidentment, d'aportar algun tipus de recursos, de fer algun tipus d'aportació o bé fer una política d'educació. Jo sempre he cregut més en les polítiques d'estímul, de concurs, d'esforços, de concertació que fer plantejaments de decrets o fer plantejaments d'obligacions.

Jo crec que, en aquest sentit, evidentment, es pot donar una situació que ara hi és, que és la situació de dispersió d'estadístiques en la mesura que cada ajuntament pugui fer la seva.

La mesura millor i més positiva que podem aprovar amb aquesta Llei, perquè els ajuntaments, les administracions locals no facin la guerra pel seu compte, és donant una petita aportació o donant algun tipus d'estímul que els faci, que els obligui, moralment i políticament, a col·laborar en una política general d'estadística i en una política general d'homologació tècnica en el camp de l'estadística.

Per tant, jo crec que s'ha de donar aquest element, si no, evidentment, continuarem en una situació de certa dispersió. Malgrat que no estic especificant quina ha de ser la seva aportació, crec que hi ha d'haver algun tipus d'element positiu, en aquest sentit, que és el de l'estímul i no el de l'obligació.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Per a un torn en contra, té la paraula l'Il·lustre senyor Grau.

El Sr. GRAU : Gràcies, senyor President. Nosaltres pensem que és el mateix Parlament en el Pla Estadístic el que ha de determinar qui i amb quant finançarà cada una de les estadístiques. Prefigurar-ho ara per a una estadística en concret em sembla que és desvirtuar el marc que es dissenya a través de l'elaboració del Pla Estadístic.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Correspon ara la votació d'aquesta esmena.

Vots a favor d'aquesta esmena, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena número 18 ha estat rebutjada per 27 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció.

Text del Dictamen de l'article 13.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen corresponent a l'article 13 ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

L'article 14 tenia una esmena 21, del Grup Socialista, però aquesta Presidència té un grup de..., es proposen diverses transaccionals, una d'elles correspon a aquest article, i concretament transaccionant aquesta esmena, firmades pel Grup de Convergència i Unió i pel Grup Socialista. Aquesta Presidència demana al Secretari que tingui l'amabilitat de llegir l'esmena

transaccional que es proposa.

El Sr. SECRETARI SEGON : Article 14.1 : «... i les normes reguladores d'aquestes han de ser aprovades pels òrgans de govern respectius dels acords...»

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Hi ha inconvenient a la tramitació d'aquesta esmena transaccional? Aleshores, aquesta Presidència sotmet a la votació de la Cambra aquesta esmena transaccional, corresponent a l'article 14.1.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena transaccional ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Correspon votar el text del Dictamen en allò que no ha estat transaccionat, és a dir, la resta.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen corresponent a l'article 14 ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Anem ara ja a l'article 15, que també té una esmena transaccional a l'esmena 22, del Grup parlamentari Socialista. Aquesta Presidència demana al Secretari que tingui l'amabilitat de llegir-la.

El Sr. SECRETARI QUART : Article 15 : «Les estadístiques a què fa referència a l'article 14 s'han de subjectar a les normes tècniques generals de coordinació i homologació aprovades...»

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Hi ha algun inconvenient a la seva tramitació? Aleshores, sotmetem a l'aprovació de la Cambra aquesta esmena transaccional.

Vots a favor d'aquesta esmena, es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena transaccional ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Restava, en tot cas, perquè no s'ha llegit, la resta de l'article 15, en allò a què es referien els punts suspensius, perquè no ha estat objecte de la seva aprovació corresponent.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen en el que restava ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Article 16, esmena número 23, del Grup parlamentari Socialista. Per a defensar-la té la paraula l'Il·lustre Diputat...

El Sr. SANTIBURCIO (*de l'escó estant*) : No, senyor President, per comunicar que ha quedat retirada.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies. Ha estat retirada. Correspon ara la votació del text del Dictamen per a l'article 16.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen per a l'article 16 ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Passem ara a l'article 17. A l'article 17 les esmenes del Grup Mixt, tal com s'ha indicat, han estat retirades, i resten dues esmenes del Grup parlamentari Socialista, les dues esmenes que

han estat transaccionades amb proposta que ha arribat a aquesta Presidència. Per tant, demanaria a l'Il·lustre Secretari que llegís ambdues transaccions que es proposen, corresponents a les esmenes 24 i 27, del Grup parlamentari Socialista.

El Sr. SECRETARI SEGON : La primera transaccional diu : «... no cal la prèvia aprovació del Parlament de Catalunya o pels òrgans de govern respectius de les entitats territorials.» I la segona, la 27 : «... pel Govern de la Generalitat o per l'òrgan competent de l'entitat respectiva...»

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Hi ha inconvenient que siguin sotmeses a votació aquestes transaccionals? Per tant, se sotmeten a votació les dues transaccionals, corresponents a l'article 17, paràgraf primer, i article 17, lletra c).

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes dues transaccionals que han estat sotmeses a votació han estat aprovades per unanimitat dels presents.

Text del Dictamen de l'article 17, en allò que no ha estat modificat per les transaccionals.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen de l'article 17 ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Correspon ara l'article 18, que té tres esmenes vigents, que són l'esmena 28, 29 i 32, dues de les quals tenen transacció. En tot cas, sotmetriem primer a la consideració l'esmena 28, després llegiríem les transaccionals i les sotmetriem a la consideració del Ple.

Per tant, esmena 28, del Grup Socialista, si desitja defensar-la...

El Sr. SANTIBURCIO (*de l'escó estant*) : No, voldríem retirar la 28, la 35, 36, 45, 52 i 57.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Torni a repetir, si us plau. 28, 35...

El Sr. SANTIBURCIO : 35, 36, 45, 52 i 57.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : I 55.

El Sr. SANTIBURCIO : 57.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Ah, 57. Moltes gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Ara sí que correspon, per tant, retirar aquesta esmena, la lectura de les dues esmenes transaccionals proposades, corresponents..., no, una esmena corresponent a l'article 18, apartat 2, que és la que quedaria subsistent, corresponent a l'esmena, concretament, 32, perquè aquesta ha estat retirada.

El Sr. SANTIBURCIO (*de l'escó estant*) : Senyor President, la nomenclatura que utilitzava la Llei ha canviat i l'apartat corresponent ara a aquesta esmena és el punt primer, b).

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Sí, evidentment, perquè no són números sinó que són lletres, evident. Sí, sí, d'acord, d'acord.

Per tant, llegeixi aquesta transaccional, si us plau.

El Sr. SECRETARI QUART : «... correspon d'aprovar-la a l'òrgan de govern respectiu...»

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Hi ha cap inconvenient a sotmetre a votació aquesta transaccional? Per tant, sotmetem a votació aquesta esmena transaccional.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena transaccional ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Correspon ara, per tant, la votació del text del Dictamen de l'article 18.

Vots a favor del text del Dictamen per a l'article 18, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen de l'article 18 ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Correspon ara la votació, prèvia lectura, d'una esmena tècnica que ha arribat a aquesta Presidència del text del Dictamen de l'article 19, que, en lloc de dir : «normes tècniques estatals i internacionals vigents», la tècnica que es proposa diu : «normes tècniques estatals de compliment obligat i les internacionals vigents». Per tant, és una esmena tècnica, i, donada la seva lectura corresponent, si no s'indica el contrari la incorporariem i sotmetriem a votació el text del Dictamen amb aquesta esmena tècnica.

Text del Dictamen de l'article 19, amb aquesta esmena tècnica. Diputats que hi estiguin a favor, que es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest text del Dictamen de l'article 19 ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Podríem votar ara els articles 20, 21, 22, 23, 24 —llegirem una esmena tècnica a l'article 25, que diu, en lloc de «registres administratius», diria, l'esmena tècnica, «registres administratius que siguin font d'informació estadística»—, 25, per tant, 26, 27 i 28. Per tant, sotmetriem a la consideració dels il·lustres senyors diputats el text del Dictamen corresponent als articles del 20 al 28, incloent-hi, naturalment, les dues esmenes que hem referit de caràcter tècnic.

Vots a favor, es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest conjunt d'articles que van del 20 al 28 han estat aprovats per unanimitat dels presents.

Correspon ja la defensa de l'esmena número 40, que presenta el Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

El Sr. LUCCHETTI (*de l'escó estant*) : Perdó, senyor President, la retirem.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Retirada, moltes gràcies. Per tant, correspon votar el text del Dictamen de l'article 29 i, si no s'indica el contrari, articles 29, 30, 31, 32 i 33. O sigui, del 29 al 33.

Vots a favor del text del Dictamen dels articles 29 al 33, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest conjunt d'articles que van del 29 al 33 han estat aprovats per unanimitat dels presents.

Correspon ara l'article 34, amb una esmena que resta per defensar, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya, l'esmena 42, a l'article 34.

El Sr. LUCCHETTI (*de l'escó estant*) : Sí, simplement per cridar l'atenció sobre un tema que ens sembla que és important, i és la necessitat de no carregar el *Diari Oficial de la Generalitat* d'elements de tipus estadístic, i, per tant, de crear immediatament ja el que seria una bona font documental per al ciutadà i per a tothom, com seria el que nosaltres en diem, aquí, el *Butlletí Oficial d'Estadística de la Generalitat de Catalunya*. Jo crec que seria un instrument molt més adequat que no el *Diari Oficial*. Simplement era aquest el suggeriment que nosaltres fèiem amb aquesta esmena.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Per a un torn en contra, el senyor Grau té la paraula.

El Sr. GRAU : Sí, la Llei va en la mateixa direcció que el suggeriment de l'esmena que fa el PSUC, el que passa és que té una redacció més flexible, perquè permet, en un determinat període, utilitzar el *Diari Oficial de la Generalitat*, si convingués, i, a més, té una redacció més ambigua, en el sentit que les entitats públiques de caire territorial poden publicar algunes de les seves estadístiques no homologades en els seus butlletins, que no seria el *Butlletí d'Estadística de la Generalitat*. Per tant, mantenim aquesta redacció ambigua tot i estar d'acord amb el suggeriment que fa el Grup del PSUC.

Moltes gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies. Sotmetrem a votació aquesta esmena.

Vots a favor d'aquesta esmena, que es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 13 vots a favor, 49 en contra i 22 abstencions.

Text del Dictamen corresponent a l'article 34. Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen corresponent a l'article 34 ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Correspon ara votar els articles 35 —el 36 també, però, en tot cas, tenint en compte una esmena de caràcter tècnic, que diu, en lloc de «les dades estadístiques globalitzades... són públiques des del moment que haurà estat aprovat el resultat estadístic», diria : «els resultats estadístics globalitzats obtinguts... són públics des del moment que hauran estat aprovats». Esmena tècnica. El 37, el text del Dictamen, també el podem votar; el 38, en tot cas, també, amb una esmena de caràcter tècnic, que diu, en lloc de «valor oficial a les dades estadístiques», «valor oficial als resultats estadístics».

Per tant, votariem els articles 35, el 36 amb l'esmena tècnica, el 37 i el 38 amb l'esmena tècnica. Del 35 al 38 amb les esmenes tècniques que han estat referides.

Vots a favor es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Els articles 35, 36, 37 i 38 han estat aprovats, amb les esmenes tècniques corresponents, per unanimitat dels presents.

Correspon la defensa de l'esmena 49, del Grup parlamentari Socialista, a l'article 39, llevat que aquesta Presidència no hagi anotat i hagi estat retirada o defensada, l'esmena 49. En l'agrupació que ha fet anteriorment l'Il·lustre Diputat, aquesta Presi-

dència no la tenia anotada. (*L'I. Sr. Santiburcio s'aixeca per parlar.*)

El Sr. SANTIBURCIO (*de l'escó estant*) : Perdó, està també retirada.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : També era retirada. Moltes gràcies.

Per tant, correspon votar ara l'article 39, l'article 40, l'article 41, l'article 42 i l'article 43.

Vots a favor d'aquest conjunt d'articles, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Els articles 39, 40, 41, 42 i 43 han estat aprovats per unanimitat dels presents.

Anem ara a l'article 44. Hi ha una esmena, l'esmena 54, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat. Per defensar-la, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Lucchetti.

El Sr. LUCCHETTI (*de l'escó estant*) : Sí, senyor President, la 54 i la 58 les defensarem conjuntament. És, simplement, que la creació de l'Institut d'Estadística de Catalunya fos a través d'una Proposició de Llei aprovada pel Parlament de Catalunya. A nosaltres ens semblava que si s'aprova el Pla en el Parlament de Catalunya, la creació de l'Institut, amb la importància que té, seria bo també que fos portat al Parlament de Catalunya.

Moltes gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Per a un torn en contra?

El Sr. GRAU : Gràcies, senyor President. Nosaltres pensem que el Capítol cinquè d'aquesta Llei ja regula l'Institut d'Estadística de Catalunya; ens sembla, per tant, que la creació es pot fer per decret autoritzat per aquesta Llei.

Moltes gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Sotmetem a votació aquestes... (*L'I. Sr. Lucchetti s'aixeca per parlar.*)

El Sr. LUCCHETTI (*de l'escó estant*) : No, retirem l'esmena, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Si ha estat retirada l'esmena passem a votació el text del Dictamen, si no s'indica el contrari, dels articles 44, 45... 45, perquè no sé... també es retira conseqüentment la 58? És que ha dit que retirava aquesta esmena. La 58 també? Per coherència, lògicament també 46, 47, Disposició Transitòria Primera... i Primera, perquè la Segona té una esmena encara subsistent.

Per tant, aquest conjunt... el text del Dictamen d'aquests articles... els qui hi estiguin a favor, que es posin drets, si us plau.

Els qui votin en contra?

Els qui desitgin abstenir-se?

Per tant, el text del Dictamen dels articles 44, 45, 46, 47 i Disposició Primera, han estat aprovades per unanimitat dels presents.

Correspon ara la defensa de l'esmena 61, del Grup parlamentari Socialista, corresponent a la Disposició Transitòria Segona de la Llei. Per defensar aquesta esmena té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Santiburcio.

El Sr. SANTIBURCIO : Gràcies, senyor President, defensaré la 61 i la 65.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies.

El Sr. SANTIBURCIO : Fent referència a una esmena a l'Exposició de Motius.

Bé, aquestes dues esmenes el que fan és acabar de refermar una voluntat política —que ja hi ha expressada a la Llei, que sobretot està expressada a la Disposició Transitòria Primera—, i és la voluntat que abans del termini d'un any es pugui constituir com a Institut Català d'Estadística el Consorci d'Informació i Documentació de Catalunya; és a dir, la voluntat que hi hagi una conjunció d'esforços, d'esforços institucionals, d'esforços econòmics entorn a un consorci en el qual participen les principals institucions de Catalunya —fins i tot entitats privades— i, per tant, es tracta d'acabar d'arrodonir aquesta Llei, fent referències tant a la segona Disposició Transitòria, que el futur òrgan estadístic de la Generalitat serà el Consorci d'Informació i Documentació de Catalunya, així com a l'Exposició de Motius.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies. Per a un torn en contra?

El Sr. GRAU : Gràcies, senyor President. La Disposició Transitòria Primera ja diu clarament que el Consorci d'Informació i Documentació de Catalunya pot ser l'òrgan estadístic de la Generalitat; obra la possibilitat, però també obra la possibilitat per a la Generalitat que si el Consorci no complís bé les seves funcions la Generalitat podria crear l'Institut d'Estadística de Catalunya; pensem que això no serà necessari, però l'afirmació que es fa en l'esmena del Grup Socialista és massa taxativa i clarament contradictòria amb la Disposició Transitòria Primera que ja ha estat aprovada. Per tant, ens veiem obligats a votar en contra.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Sotmetem a votació aquesta esmena 61.

Vots a favor d'aquesta esmena, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 26 vots a favor, 51 en contra i 10 abstencions.

Correspon... l'altra, a més, ja havia estat retirada, havia estat retirada.

Correspon ara la votació del text del Dictamen de la Disposició Transitòria Segona, que també aquesta Presidència té una esmena tècnica, que diu : en lloc de «s'entén per òrgan estadístic de la Generalitat l'Institut Català d'Estadística», diu —diria— «s'entén per òrgan estadístic de la Generalitat l'Institut d'Estadística de Catalunya». Per tant, amb aquesta esmena tècnica incorporada a la Disposició Transitòria Segona, sotmetem a votació el text del Dictamen.

Vots a favor d'aquest text del Dictamen?

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen de la Disposició Transitòria Segona, amb l'esmena tècnica referida, ha estat aprovat per 66 vots a favor, cap en contra i 20 abstencions.

Correspon ara la votació de la Disposició Transitòria Tercera i de la Disposició Final; i, tenint en compte que ha decaït l'esmena 65, podríem votar, si no s'indica el contrari, l'Exposició de Motius, títols i títol, és a dir, la resta que falta de votar de la Llei.

Vots a favor, per tant, es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Per tant, la Disposició Transitòria Tercera, la Disposició Final, l'Exposició de Motius, els títols i el títol han estat aprovats per unanimitat dels presents.

Correspon ara el torn d'explicació de vot pels grups parlamentaris que desitgin utilitzar aquest torn. El senyor Marc Aureli Vila té la paraula.

El Sr. VILA I COMAPOSADA : Il·lustres senyores diputades, il·lustres senyors diputats, hem de començar per dir que, pràcticament, les esmenes que el nostre Grup parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya va presentar al Projecte de Llei que hem aprovat, foren, en el seu moment, acceptades pels altres grups parlamentaris, la qual cosa ens plau d'agrair ara i ací.

Encara estem més satisfets considerant que l'aprovació i promulgació d'una llei com aquesta, que encarrila les tasques estadístiques amb l'afermament de les normes que han de regir les diverses actuacions legals que es refereixen a l'estadística, permetrà que les referències estadístiques, tècnicament elaborades, esdevinguin un instrument cada vegada més perfeccionat. Catalunya necessita, a semblança de tota collectivitat nacional, comptar amb uns serveis i unes publicacions de caràcter estadístic que reflecteixin la diversitat de fets, tots ells variables en el temps, i que es relacionen amb la vida de la societat i que aplega les dinàmiques econòmiques, demogràfiques, socials i meteorològiques de tot el país. Dintre del món d'avui, on governants i governats estan pendents de les xifres absolutes i de les relatives que requereixen els estudis, i l'adequat aconduïment de la problemàtica socio-econòmica, el fet de poder proporcionar a uns i a altres les sèries estadístiques dels diversos camps relacionats amb el viure humà, i d'aquells altres que estan relacionats amb aquest viure, esdevé d'una importància excepcional.

Estem segurs que els nostres estadístics rebran amb satisfacció aquesta Llei, i el nostre Grup parlamentari resta molt satisfet d'haver-la votat favorablement.

Per acabar, que em permeti la Cambra retre un homenatge, un record d'homenatge a qui fou, entre els anys 1934 i 1936, Cap del Servei Central d'Estadística de la Generalitat de Catalunya, Josep Antoni Vandellòs i Solà, bo i deixant constància que, a principi de l'any 1936, va ésser contractat pel Govern de Veneçuela per tal d'endegar el cens en preparació d'aquell país, i que el Govern de Catalunya li va donar el corresponent permís. Vandellòs no s'exilà —com s'ha dit, o s'ha escrit en algun lloc—, simplement complí amb un compromís, i afegirem que el cens de Veneçuela de 1936, obra d'en Vandellòs, fou el primer cens veneçolà ben fiable.

Moltes gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Il·lustre senyor Diputat. En representació del Grup Mixt, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Xavier Garriga.

El Sr. GARRIGA : Senyor President, senyores diputades, senyors diputats, el nostre Grup ha donat globalment un vot favorable a aquesta Llei d'Estadística, i és cert que es tracta d'un projecte marcadament tècnic, en el qual el debat polític a penes podia plantejar-se. Però per a nosaltres hi ha una altra raó per buscar el consens i per palesar-lo de la manera més clara possible. En efecte, el panorama estadístic espanyol es ca-

racteritza per la seva pobresa; pobresa que tendeix a fer-se més evident en el context de l'Europa comunitària. Ja en reiterades ocasions, el òrgans de la Comunitat han advertit respecte a la insuficiència de dades referents a aspectes fonamentals de la realitat social i econòmica espanyola; insuficiència que pot arribar a convertir-se en un obstacle per a l'implamentació de polítiques comunitàries, tant a nivell sectorial com regional.

Aquesta preocupació és compartida pels professionals i el món acadèmic i, com és natural, també per la nostra Administració. Així doncs, cal fer front a aquest problema, i cal fer-ho amb tots els mitjans al nostre abast, aprofitant tot allò que de positiu té l'experiència del Consorci d'Informació i Documentació de Catalunya, i també d'altres institucions públiques. Per tot això, la iniciativa legislativa del Govern té, en aquest camp, una especial significació que només pot trobar una resposta positiva per part del nostre Grup. Volem deixar constància que, al nostre entendre, la iniciativa legislativa pot resultar insuficient si no va acompanyada d'un conjunt d'actuacions complementàries: la primera, d'un esforç d'autoorganització per part de l'Administració de la Generalitat; la segona, d'una efectiva col·laboració amb les administracions locals, però també amb l'Administració de l'Estat; i la tercera, d'una insuficient dotació... perdó d'una suficient dotació de recursos econòmics.

Estem convençuts que el Govern de la Generalitat és conscient d'aquestes exigències i que convertirà aquesta Llei que avui hem aprovat en un eficaç instrument al servei de tot Catalunya.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors diputats.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies, Il·lustre senyor Diputat. L'Il·lustre Diputat senyor Lucchetti té la paraula, en nom del seu Grup.

El Sr. LUCCHETTI: Senyor President, senyores i senyors diputats, la millor prova de la importància de la Llei i del clima que s'ha creat d'acord, en torn d'aquesta Llei, és la quantitat d'esmenes que tots els grups han retirat, i jo diria, fins i tot, les esmenes que ja en Comissió van ser acceptades per diferents grups; diverses esmenes del nostre Grup van ser acceptades, s'han incorporat al text del Dictamen, i nosaltres pensem que han estat també una contribució petita i modesta a la millora d'aquesta Llei; una Llei que ve a regular una matèria nosaltres pensem que amb un cert retard: set anys després de la constitució d'aquest Parlament, un tema d'aquesta importància, pensem que és un temps excessiu; malgrat tot, se'ns ha recordat que som només la segona Comunitat Autònoma que legisla sobre això. El tema és un tema tècnic complex, i, per tant, nosaltres també pensem que havia d'haver vingut abans aquesta Llei però que aquestes raons poden explicar el perquè d'aquest retard. Un retard a crear el marc legal, a normalitzar el servei d'estadística aquí a Catalunya, jo diria no només coordinant-lo amb les estadístiques estatals —amb l'Institut Nacional d'Estadística principalment—, sinó, sobretot, jo crec que des d'aquí a Catalunya hem de mirar més enllà, sobretot, amb la base estadística de la Comunitat Econòmica Europea amb la qual hem d'intentar homologar-nos perquè aquestes estadístiques tinguin realment aquest caràcter que explicava l'Honorable senyor Conseller, de prospecció, no únicament d'inventari, de fer de notaris de la realitat, cosa que ja és importantíssima des

del punt de vista del perquè han de servir les estadístiques, sinó molt més enllà, que serveixin com a eina per al polític, com a eina per a l'administrador, per fer la prospecció, per fer la previsió de les coses que han de venir.

És en aquest sentit que algunes de les nostres esmenes ens hauria agradat més explícitament que haguessin estat recollides. Nosaltres pensem que els agents socials s'han de sentir molt implicats en aquesta tasca estadística; vostès em perdonaran, però jo he vist molts empresaris que quan reben el Butlletí del Ministeri d'Indústria amb les estadístiques industrials ho donen a l'últim aprenent perquè l'omplin, i, això, què vol dir? Vol dir que els industrials, els empresaris, vol dir que molts ciutadans no se senten prou implicats en aquesta tasca estadística, i difícilment s'hi sentiran si no hi ha algun instrument que faci que el ciutadà, que l'industrial, que l'empresari se senti també lligat aquí. Jo..., alguna de les nostres esmenes anava en aquest sentit; no s'ha recollit en el text literal, semblava que es recollia en la intenció; pensem que això és molt important perquè, si no, sobretot estadístiques de tipus econòmic, de tipus industrial, de poc serviran si no hi ha aquesta assumpció per part del ciutadà.

Un altre tema que ens sembla importantíssim i que nosaltres estàvem d'acord amb les esmenes que presentava el Grup Mixt és de qui depenia Estadística. A nosaltres també ens hauria agradat que no hagués depès estrictament d'Economia i Finances, no perquè tinguem res contra ni l'actual ni l'anterior Conseller, sinó perquè pensem que és una matèria prou important com perquè fos assumida per Presidència, i en aquest sentit estàvem disposats a votar les esmenes que finalment no s'han presentat, tot i que entenem que aquesta és una qüestió instrumental, com tota aquesta Llei és una Llei instrumental, és una eina important i que, per tant, tampoc és decisiu de qui depèn l'Institut d'Estadística de Catalunya.

Nosaltres entenem que és un pas endavant, un pas que diem que arriba amb retard, però que la normalització en el tema de les estadístiques és segurament una de les línies divisòries entre un país civilitzat i un país encara per civilitzar; aquest és un tema que a nosaltres ens sembla fonamental i és una de les grans carències que hem tingut durant molts anys, no només a Catalunya, sinó a Espanya, malgrat els esforços que el Consorci i altres entitats han fet i que ens han situat ja avui a un nivell destacable.

Res més, senyor President; moltes gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Correspon ara a l'Il·lustre Diputat senyor Curto parlar en nom del seu Grup.

El Sr. CURTO: Senyor President, senyores i senyors diputats, com tots els membres de la Cambra han pogut observar, lo Grup Popular d'alguna manera ha quedat al marge del debat de les esmenes i dels vots particulars que relatius a est Projecte de Llei d'Estadística s'han reservat per a defensar davant el Ple. Ha estat per una causa totalment involuntària, de què només nosaltres en som responsables i que alguna vegada ha passat també a d'altres grups, sobretot de l'oposició, no vam ser a temps de presentar les cinc esmenes que havien quedat pendents després de la reunió en Comissió. Sort que els acords en ponència van ser positius, tant per al Grup Popular com per al Grup d'Esquerra Republicana, que van introduir lo 70 i 90% de les esmenes que, respectivament, van presentar en lo seu

dia. Avui hem donat suport, o, millor dit, hauríem pogut donar suport, si no hi haguessin hagut tantes transaccionals o esmenes retirades, a nou esmenes socialistes, a tretze del Grup Mixt, a cinc esmenes del PSUC, i hem votat afirmativament tots los articles de la Llei. I est comportament ha estat possible, en primer lloc, perquè analitzat lo contingut de les esmenes referides, nosaltres entenem que són precisions fetes amb rigor, però que no alteren ni l'esperit de la Llei ni tampoc los principis jurídics, ni molt menys los principis d'objectivitat i correcció tècnica, i, en segon terme, independentment del resultat d'estes esmenes, hem votat «sí» a la Llei perquè sense més concrecions, entenem que tècnicament ha estat estudiada i preparada, i jurídicament és una Llei perfecta.

L'estadística, tanmateix, més que un instrument com assenyala l'Exposició de motius i el mateix Honorable Conseller, nosaltres entenem que és una ciència que dóna precisió a fenòmens col·lectius incompletament coneguts. Si per cas, i a partir d'aquí —perquè el definit mai entra en la definició—, és a partir d'aquí, deia, quan se converteix en instrument, llavors, que lliga la realitat amb la probabilitat dels seus aspectes teòrics i dóna interès al que avui es coneix per estadística moderna. Amb l'aprovació d'esta Llei se crea un marc legal que desenvolupa una competència estatutària, però que no només ha de servir per al foment de l'activitat econòmica o per a la creació d'equipaments, segons se desprèn de la Llei, sinó que el sondeig social, polític i comercial, la previsió econòmica, la planificació de les experiències de l'àmbit científic, la qualitat del domini industrial i els estudis en psicologia i ciències humanes, són aspectes fonamentals a incorporar progressivament i dóna cos al que d'esta manera es denomina «mecànica estadística».

Amb estes precisions o amb estos plantejaments no tenim cap reserva a reconèixer, com en est cas, quan una Llei és bona o quan una Llei o un treball està ben fet, perquè llavors també és solvència i autoritat moral per a criticar quan mos convingui aquells projectes que per desgana o per conveniències polítiques arriben o arribaran en esta Cambra carregats d'inconvenients i despallats de tota racionalitat; dos dels que hi ha pendents ne són tot un exemple.

Amb estes consideracions, i una vegada la Llei en vigor, és responsabilitat de tots no només complir un determinat article de l'Estatut d'Autonomia, sinó que és important també arribar al límit del que l'Estadística permet en tot allò que està sotmès a la jurisdicció de la Generalitat de Catalunya.

Moltes gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Correspon ara la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Santiburcio per posicionar-se en nom del Grup parlamentari Socialista.

El Sr. SANTIBURCIO: Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, crec que acabem d'aprovar una Llei eminentment tècnica, de contingut tècnic, d'aplicació tècnica, però crec que d'una gran utilitat política. És evident que, als països moderns, els governs actuals prenen decisions polítiques fonamentalment en funció de les seves estadístiques i, evidentment, molts errors polítics, moltes decisions polítiques errònies es fan també amb estadístiques incorrectes; és a dir, és important tenir una bona base estadística en qualsevol país per prendre decisions correctes i, per tant, que un govern pugui tirar endavant un conjunt de línies d'actuació en funció

d'un coneixement de la realitat al més acurat possible.

Jo crec que en aquesta Llei s'han establert tres principis per a mi importants, que serien: primer, crear una nova situació a Catalunya des del punt de vista que fins ara no existia, que era el secret estadístic. Pensem que a la majoria de països occidentals i, sobretot, desenvolupats els òrgans estadístics són òrgans encara que governamentals, paragovernamentals, i, per tant, amb un grau d'independència molt important respecte al Govern, i vostès comprendran que això és normal per una raó molt senzilla, i és que el ciutadà, o els industrials, no volen donar les seves dades o no volen donar la seva informació perquè, evidentment, si hi ha una comunicació entre aquest òrgan i Hisenda, per exemple, o amb la resta de l'Administració, evidentment estaran intentant amagar la seva informació. És per això que als països moderns, als països desenvolupats el que es fa fonamentalment és crear uns òrgans en els quals la informació que arriba mai arribarà al govern o mai arribarà al conjunt de l'administració, i sobretot a l'administració tributària, i és per això que aquesta independència, aquest principi del secret estadístic és absolutament fonamental perquè les estadístiques funcionin i és per això quan descobrim que a través de les estadístiques el nivell de renda d'un país o el nivell de renda d'un sector social són uns, i quan es fa la declaració de renda són uns altres. És evident, com es descobreix, que en aquest país, per exemple, existeix més d'un bilió de pessetes de frau fiscal. Per tant, les estadístiques són molt importants des del punt de vista de conèixer en profunditat quina és la realitat que té un Govern sota els seus peus, per tal de corregir les seves polítiques: la política fiscal, la política industrial, la política econòmica, la política social. És evident que el conjunt de fraus fiscals, socials, econòmics o de diferents realitats distorsionats que es donen es poden descobrir via estadística i solament es podrà descobrir en la mesura que el ciutadà, el contribuent, l'industrial, o qui sigui mantindrà una situació de secret estadístic i per això donarà la seva informació, una informació correcta.

El segon principi que crec que és important que s'hagi establert és el principi del control parlamentari sobre el desenvolupament de l'estadística en general, i el tercer, per a mi també molt important, que és establir el principi d'un procés d'homologació tècnica, d'homologació del conjunt d'estadístiques que es fan en aquest país i, sobretot, d'intentar començar a evitar la situació de degradació d'estadístiques, de dispersió estadística que existeix.

Però jo vull fer una referència política a aquesta Llei. Jo crec que en aquesta Llei, sobretot respecte al Projecte que va entrar en el Parlament i en el tràmit que s'ha produït tant en ponència com en Comissió, crec que hi ha hagut un conjunt de variacions; unes variacions que per a mi tenen un significat polític, que és el següent: en aquesta Llei es fa una aposta, una aposta important, que és l'aposta de la col·laboració institucional, de la col·laboració política i econòmica, de la col·laboració entre el sector privat i el sector públic, i, per tant, es fa un esforç conjunt de les forces institucionals i també de les forces privades d'aquest país, per tal de tenir una estadística moderna a l'abast de tothom, i, per tant, s'està fent una aposta per una política que nosaltres sempre hem defensat.

Jo crec que si hi ha una dada important en aquesta Llei és que hi ha hagut una actitud de generositat política per part de

tothom. Jo espero que en l'aplicació de la Llei també es produeixi aquesta generositat política; jo recordaria que hem estat generosos des del punt de vista que aquesta Llei no estableix taxativament que és el Consorci d'Informació i Documentació Estadística de Catalunya qui portarà aquest paper, el paper fonamental d'aquesta Llei de l'Institut Català d'Estadística, és una delegació que hem fet al Govern, hem fet un acord polític. Jo confio en el Conseller d'Economia i en el Govern per al compliment d'aquest pacte, d'aquest acord polític, i, per tant, espero que la seva aplicació sigui, igual que nosaltres hem estat ara confiant, sigui igualment generós i sigui també generós sobretot en un aspecte que jo crec que també és molt important per al relançament del Consorci, que és generositat en el camp dels recursos, que és generositat no solament per part del Govern de la Generalitat, sinó per part del conjunt d'institucions per fer una política de relançament del Consorci.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Ja finalment té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Grau per fer l'explicació de vot del Grup parlamentari de Convergència i Unió.

El Sr. GRAU : Moltes gràcies, senyor President. El senyor Santiburcio acaba de dir que aquesta Llei és una Llei en la qual es fa una aposta política de col·laboració; essent així, haurem de començar per col·laborar en la mateixa elaboració de la Llei i això és el que hem fet, i s'ha pogut veure avui aquí en les votacions, que aquesta Llei ha sortit com ha sortit per la bona voluntat de tots els grups polítics, i en això vull donar les gràcies als grups de l'oposició per la seva posició constructiva en tot el tràmit d'aquesta Llei.

En les explicacions de vot anteriors s'ha fet referència a un fet puntual, que és que l'òrgan estadístic depèn d'Economia i Finances. Nosaltres pensem que ha de ser així perquè es poden sustentar diversos criteris i, de fet, hi ha diversos criteris. Per exemple, depèn de la presidència a Itàlia i a Israel; depèn del Ministeri de Coordinació a Grècia, del Ministeri de Gestió Administrativa al Japó; del de Governació a Suïssa i Alemanya, i del d'Economia a Dinamarca, Bèlgica, França i Espanya. D'acord amb el nostre entorn, nosaltres pensem que ha de dependre, per tant, d'Economia.

En una època en què la demanda d'informació estadística va creixent, el nostre sistema estadístic és insuficient per cobrir la totalitat de les anàlisis de l'activitat demogràfica, econòmica, social i geogràfica al nivell de Catalunya; el nivell mitjà, però, no és globalment inferior a la mitjana dels països que integren la Comunitat Econòmica Europea. El nivell de les estadístiques de tipus demogràfic i social és superior a la mitjana, mentre que el de les econòmiques és inferior.

El nou marc constitucional i la promulgació de la Llei Orgànica de Finançament de les Comunitats Autònomes exigeixen disposar de millor informació a nivell de Catalunya i de la resta de comunitats autònomes. La política econòmica i social de la Comunitat Europea exigeix també la disponibilitat d'un conjunt d'informació estadística a nivell de Catalunya i les unitats administratives en què aquesta se subdivideixi.

En resum, la Generalitat i les entitats públiques de caràcter territorial necessiten informació estadística per conèixer i resoldre els seus problemes; l'Estat per afrontar les obligacions de finançament de les comunitats autònomes i aplicar la seva

política regional, i la Comunitat Econòmica Europea per aplicar a les regions europees les seves polítiques econòmiques i socials.

Un objectiu d'aquesta Llei és que l'estadística de Catalunya sigui produïda per diferents institucions i organismes, i, per tant, que les operacions de producció no quedin reservades exclusivament a l'òrgan estadístic. És a dir, es proposa un sistema descentralitzat de producció i execució. Justament, per aconseguir que aquest sistema estadístic descentralitzat sigui eficaç, s'ha d'introduir una coordinació forta. Aquesta és necessària per garantir els aspectes científics i les normes tècniques i, sobretot, per aconseguir que la informació procedent de diverses institucions pugui ser comparada, creuada, acumulada i, per tant, aprofitada pel nombre màxim d'usuaris públics i privats. Per aquestes raons la Llei fa referència en diversos articles a la participació i la coordinació de les diferents institucions de l'Administració autonòmica i local i d'altres entitats.

La coordinació és necessària també a nivell de l'Estat i a nivell internacional. Aquesta Llei reconeix que hi ha d'haver normes estatals que regeixin l'estadística en l'Estat de les Autonomies i no desenvolupa més explícitament aquests conceptes perquè no és ni el seu objecte ni la seva competència. Cal indicar que la nova llei estatal d'estadística no s'ha presentat encara i, per tant, no podem fer referències més específiques. Tanmateix, tot al llarg de la Llei hem tingut en compte que hi haurà normes estatals noves de coordinació estadística, que considerem necessàries per les mateixes raons que hem exposat sobre la coordinació del sistema estadístic a Catalunya.

La possibilitat que l'òrgan estadístic tingui la forma jurídica de consorci d'entitats públiques amb la participació de diferents administracions locals constitueix una innovació legislativa important, que obre noves portes en la col·laboració i en les relacions de l'òrgan central i les administracions locals. Aquestes noves formes de relació són una prova clara de l'esperit i la intenció de la Llei en aquest tema.

La informació estadística no s'ha de confondre amb altres formes d'informació que produeix i disposa l'Administració. Per marcar clarament la informació que serà estadística, la Llei exigeix, tant a l'Administració autonòmica com a l'Administració local una sèrie de condicions i de formalitats. El Parlament de Catalunya establirà les estadístiques que seran considerades d'interès públic a través de la discussió i l'aprovació del Pla Estadístic de Catalunya.

La informació estadística s'obté per operacions específiques com els censos i les enquestes, i també per l'aprofitament estadístic de l'activitat i els fitxers administratius. Aquestes darreres fonts són cada cop més importants en tots els països avançats; així, la Llei d'Estadística contempla la necessitat de la participació de l'òrgan estadístic en el disseny de fitxers administratius i en el seu suport als censos que puguin permetre una informació estadística rellevant. Les necessitats d'informació comarcal i municipal, en la majoria dels casos, tan sols es podran satisfer posant ordre, homogeneïtzant i seguint els arxius administratius, municipals, fins ara insuficientment emprats. A més, naturalment, dels registres administratius de la pròpia Generalitat i les entitats de la Seguretat Social.

El sistema d'informació estadístic regional aplicat per la Comunitat Econòmica Europea sol ser insuficient per a l'estudi del comportament dels agents econòmics i socials. El problema

que ho condiciona tot és la manca de suficient informació estadística de base. Caldrà, per tant, lligar tots els esforços en la línia de treball fonamental de millora de la informació estadística de base. No hem d'oblidar, però, el llarg període de maduració de tota operació estadística. Les decisions tarden a donar fruit; l'elaboració d'una estadística pot costar des de diversos mesos fins a dos o tres anys.

Nosaltres, a Catalunya, no comencem de zero. El Consorci ha fet una tasca important que ens ha col·locat en una posició capdavantera en diversos aspectes, com, per exemple, l'edició de l'*Anuari* i altres publicacions o la recollida, depuració i gravació per a l'Institut Nacional d'Estadística del moviment natural de població. La seva conversió en organisme autònom administratiu potenciarà les seves possibilitats com a economista...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Il·lustre senyor Diputat, li recordo que el seu temps fa una estona que s'ha exhaurit.

El Sr. GRAU : Gràcies, senyor President. M'ha interromput en la darrera frase.

Com a economista i usuari de les estadístiques, víctima d'una certa addicció a l'abús de l'estadística, estic impacient per poder consultar els propers resultats. Així, espero, com tots vostès, que es posi tot seguit a la feina.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Tot i això, aquesta Presidència no sabia que vostè estava en el darrer paràgraf. Per tant, aquesta Presidència creu oportú —tenint en compte que està anunciat per a dos quarts de vuit el funeral per les víctimes del salvatge atemptat d'Hipercor, al qual han estat invitats els il·lustres senyors diputats, i tinc coneixement que ha estat reservat espai per als il·lustres senyors diputats que hi desitgin assistir—, creu oportú, per tant, suspendre aquesta sessió, que reprendriem demà a les deu del matí.

Se suspèn la sessió.

(Són tres quarts de set de la tarda i vuit minuts.)

CONDICIONS PER A LA SUBSCRIPCIÓ

- 1.— La subscripció és anual, per anys naturals. El període de subscripció fineix, doncs, el 31 de desembre de cada any. Les altes produïdes durant el curs de l'any es comptaran, als efectes de cobrament, des de la primera setmana de cada trimestre natural, sigui quina sigui la data de subscripció dins aquest trimestre.
- 2.— La tramesa regular dels exemplars de subscripció començarà en rebre's l'import corresponent i la butlleta de subscripció degudament emplenada.
- 3.— El subscriptor que no renovi la subscripció abans del venciment serà donat de baixa; tan bon punt es rebrà l'import de la renovació es reprendrà la tramesa del Diari, però sense dret als exemplars no rebuts.
- 4.— L'Administració del Diari pot modificar en qualsevol moment el preu de subscripció, el qual tindrà efectes, per als subscriptors ja donats d'alta, a partir de la primera renovació de subscripció.

BUTLLETA DE SUBSCRIPCIÓ

Nom

carrer núm.

telèfon població

districte postal

desitja subscriure's al { ☐ DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA
☐ { BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA i al
DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA
(subscripció conjunta)

d'acord amb les condicions impreses adjuntes, a partir del dia de de

fins al dia 31 de desembre de 198

Amb aquesta finalitat, i amb data de de 198 envia

per núm. la quantitat de pessetes

(gir/xec al portador)

....., de de 198

Signatura

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA, Palau del Parlament
Parc de la Ciutadella, 08003 Barcelona